

סידור רנת ישראל

הסידור נכלל באתר דעת ברשות הוצאת מורשת.
הזכויות על הסידור שמורות להוצאת מורשת.
הרשות להשתמש במהדורה הדיגיטלית של הסידור מוגבלת
למחקר, לעיון או להורדת דפים בודדים לשימוש אישי.
שימוש מסחרי או מאסיבי אסור.

שער שלוש רגלים

תפילת שבע ליום טוב
קידוש לליל יום טוב
נטילת לולב
סדר הקפות
הזכרת נשמות
מוסף לשלוש רגלים
קידושא רבה ליום טוב
פיוטי טל
פיוטי גשם
הושענות

יום טוב של שלוש רגלים עמידה לערבית, לשחרית ולמנחה

בערבית ובשחרית צריך להסמיך 'גאולה' לתפילה, ולכן מתחילים את תפילת העמידה מיד לאחר סיום ברכות קריאת שמע. פוסעים שלושה צעדים אחורה וחוזרים בשלושה צעדים למקום, ומצמידים את הרגליים זו לזו, "רגל ישרה". מתפללים בלחש בעיניים עצומות או מסתכלים רק בסידור. מרכזים את כל כח הכוונה בעת התפילה. אין לזוז מן המקום, ואין להפסיק אף לא לדבר שבקדושה. "ברוך אתה ה'" שבתחילת ברכת אבות ובסופה, כופפים את הברכיים במילה "ברוך", משתחוים במילה "אתה", ומזדקפים ואומרים את השם.

בתפילת מנחה נוהגים להוסיף:

דברים לב

כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא, הִבֵּנוּ גְדֹל לְאֱלֹהֵינוּ:

תהלים נא

אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

א. אבות

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהּ, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים,
וְקוֹנֵה הַכֶּל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבָנָי
בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
מְגַן אֲבֹרָהּ.

ב. גבורות

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם, אֲדַנִּי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה,
רַב לְהוֹשִׁיעַ,

הַגָּדוֹל - מצד עצמותו. הַגְּבוּר - מצד מעשיו. הַנּוֹרָא - מצד הרגשתנו.
וְקוֹנֵה - ובורא.

עוֹזֵר - לאדם במאמציו. וּמוֹשִׁיעַ - מחלצו מצרה. וּמְגַן - מפני פגע שלא יבוא.
רַב לְהוֹשִׁיעַ - רב יכולת להושיע.

מתחילים להזכיר "מוריד הטל" בתפילת מוסף של יום ראשון של פסח, ו"משיב הרוח" בתפילת מוסף של שמיני עצרת.
 טעה ואמר בקיץ "מוריד הגשם" חוזר לראש הברכה, ואם סיים הברכה - חוזר לראש התפילה. אבל בחורף אם טעה ואמר "מוריד הטל" וכבר אמר "ברוך אתה ה'" של החתימה - אינו חוזר. נזכר לפני שסיים את הברכה, יאמר שם "משיב הרוח ומוריד הגשם" וימשיך.

בקיץ:	בחורף:
מוריד הטל,	משיב הרוח ומוריד הגשם,

מְכַלְכַּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
 סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמְתִיר אֲסוּרִים,
 וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת
 וּמִי דוֹמֵה לָךְ, מְלַךְ מִמִּית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה.
 וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
 מְחַיֶּה הַמֵּתִים.

כשמגיע הש"ץ לברכת קדושת השם, עומדים ואומרים "קדושה".

קדושה

נְקַדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ כְּנַעַם שִׁיחַ סוּד שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ הַמְּשַׁלְּשִׁים
 לָךְ קְדוּשָׁה, כְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ: וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:
 קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת, מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
 בשחרית: | במנחה:
 אֲזַ בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אֲדִיר | לְעִמָּתָם מְשֻׁבְּחִים,
 וְחִזְק מְשֻׁמְּעִים קוֹל, | וְאוֹמְרִים:

משיב הרוח - עושה שתהא רוח נושבת.
 אמונתו - הבטחתו. לישני עפר - לשוכני עפר. בעל גבורות - (הגבורות שנאמרו לעיל: מחיה מתים, משיב הרוח, מכלכל חיים וכו').
 נקדישך ונעריצך - נאמר לפניך דברי קדושה והערצה. כנעם שיח סוד שרפי קדש - כנעימת שיחת אסיפת המלאכים הקדושים. המשלשים - האומרים שלוש פעמים.

ג. קדושת השם

אֲתָהּ קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם
יְהַלְלוּךָ סְלָה, כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ.

ד. קדושת היום

אֲתָהּ בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ
וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת, וְקִדְשָׁתָנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְכָּנוּ לְעִבּוֹדְתֶךָ, וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ.

המשך קדושה

שחרית:

מנחה:

מִתְנַשְּׂאִים לְעֲמַת שָׁרְפִים, | בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה
לְעֲמַתְם מְשַׁבְּחִים, | מִמְּקוֹמוֹ:

וְאוֹמְרִים: בְּרוּךְ כְּבוֹד | וּבְדַבְּרֵי קְדֻשָּׁךְ כְּתוּב
יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ: | לְאמֹר: יְמִלְךָ יְהוָה

מִמְּקוֹמְךָ מִלְכָּנוּ תוֹפִיעַ | לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר
וְתִמְלֶךְ עָלֵינוּ, כִּי מְחַפִּים | וְדָר, הַלְלוּיָהּ:

אֲנַחְנוּ לָךְ. מָתִי תִמְלֶךְ | וּמִמְשִׁיךְ: "אתה קדוש" (בראש העמוד)
בְּצִיּוֹן, בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ

לְעוֹלָם וְעַד תִּשְׁכַּן. תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם |
עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנִצְחַת נְצַחִים. וְעֵינֵינוּ תִרְאִינָה מְלַכּוֹתֶךָ

כְּדָבָר הָאָמֹר בְּשִׁירֵי עֲזָךְ עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צְדָקָךְ: יְמִלְךָ |
יְהוָה לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר וָדָר, הַלְלוּיָהּ: וּמִמְשִׁיךְ: "אתה

קדוש" (בראש העמוד)

וְקְדוּשֵׁים – מִלֹּאכֵי הַקּוֹדֵשׁ (וגם ישראל המקדשים את שמך).

יחזקאל ג

תהלים קמו

כשיום טוב חל במוצאי שבת אומרים כאן "ותודיענו" (בתחית העמוד).

וּתְתֵן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (בשבת: שַׁבְּתוֹת
לְמַנוּחָהּ וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חֲגִים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן,
אֶת יוֹם

בשבת: הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם,

בפסח: חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, זְמַן חֲרוּתְנוּ,

בשבועות: חַג הַשְּׂבָעוֹת הַזֶּה, זְמַן מִתֵּן תּוֹרַתְנוּ,

בסוכות: חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה, זְמַן שִׂמְחַתְנוּ,

בשמע"צ: שְׁמִינִי עֲצָרַת הַחַג הַזֶּה, זְמַן שִׂמְחַתְנוּ,

(בשבת: בְּאַהֲבָה) מְקַרָּא קֹדֶשׁ, זְכוֹר לִיצִיאַת מִצְרָיִם.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבוֹא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוֹרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ
וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדוֹשְׁךָ

הַבְּדֵלָה

וּתּוֹדִיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת מְשַׁפְּטֵי צְדָקָךָ, וְתִלְמָדְנוּ
לַעֲשׂוֹת חֻקֵי רְצוֹנְךָ, וְתִתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְשַׁפְּטִים
יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת אֱמֶת, חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים, וְתִנְחַלְנוּ זְמַנֵּי
שִׂשׁוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחֲגֵי נְדָבָה, וְתוֹרִישֵׁנוּ קִדְשַׁת שַׁבָּת
וּכְבוֹד מוֹעֵד וְחֲגִיגַת הַרְגֵל. וְתִבְדֵּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בֵּין
קֹדֶשׁ לְחַל, בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם
הַשְּׂבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה. בֵּין קִדְשַׁת שַׁבָּת לְקִדְשַׁת
יוֹם טוֹב הַבְּדֵלָתָהּ, וְאֶת יוֹם הַשְּׂבִיעִי מְשַׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה
קִדְשָׁהּ, הַבְּדֵלָתָהּ וְקִדְשָׁהּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתְךָ.

וממשיכים: "ותתן לנו" (בראש העמוד)

וְיִרְצֶה - ויתקבל ברצון.

וְזָכְרוֹן כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיךָ, לְפִלְטָה לְטוֹבָה לְחַן
וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
בפסח: חג המצות הזה.

בשבועות: חג השבועות הזה.

בסוכות: חג הסוכות הזה.

בשמיני עצרת: שמיני עצרת החג הזה.

זָכְרָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפָקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה,
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. וּבְדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוֹסִים
וְחַנּוּן וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מְלֶכֶךָ
חַנוּן וְרַחוּם אָתָּה.

וְהַשִּׂיאוּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרִכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם, לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן, כְּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ
לְבָרְכֵנוּ, (בשבת: אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצָה נָא
בְּמַנוּחָתְנוּ) קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ,
שִׂבְעֵנוּ מִטוֹבֶךָ וְשִׂמַּח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וְטַהֵר
לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת. וְהִנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
(בשבת: בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (בשבת:
שְׂבַת ו) מוֹעֲדֵי קִדְּשֶׁךָ, וְיִשְׂמְחוּ בְּךָ כָּל יִשְׂרָאֵל
מִקִּדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אָתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ (בשבת:
השְׂבַת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמַנִּים.

ה. עבודה

רְצָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם
שְׂעָה, וְהָשִׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וְאֲשִׁי

לְפִלְיָטָה – להצלה.

וְהַשִּׂיאוּנוּ – והעניקו (תן לנו במתנה).

רְצָה – יהי לרצון. שְׂעָה – פְּנָה. הָעֲבוּדָה – (בבית המקדש: הקרבנות). לְדָבִיר

– להיכל (כינוי לבית המקדש). וְאֲשִׁי – וקרבנות.

יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתֶּם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן,
 וְתִהְיֶי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.
 וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה, הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן.

י.ח. הודאה

כורעים ושוחים בתחילת ברכת ההודאה ומזדקפים כאמירת השם, ובסוף הברכה כופפים את הברכיים במילה "ברוך", שוחים במילה "אתה", ומזדקפים ואומרים את השם.
 כשהש"ץ מתחיל "מודים" הקהל שוחה אתו ואומר "מודים דרבנן".

מודים דרבנן
 מודים אנחנו לך שאתה
 הוא יהוה אלהינו ואלהי
 אבותינו, אלהי כל בשר,
 יוצרנו, יוצר בראשית.
 ברכות והודאות לשמך
 הגדול והקדוש על
 שהחייתנו וקיימתנו. כן
 תחינו ותקיימנו ותאסף
 גליותינו לתצרות קדשך
 לשמר חקיך ולעשות
 רצונך ולעבדך בלבב
 שלם, על שאנו מודים
 לך. ברוך אל ההודאות.

מודים אנחנו לך שאתה
 הוא יהוה אלהינו ואלהי
 אבותינו לעולם ועד,
 צור חיינו, מגן ישענו
 אתה הוא לדור ודור.
 נודה לך ונספר תהלתיך
 על חיינו המסורים
 בידיך, ועל נשמותינו
 הפקודות לך, ועל נסיך
 שבכל יום עמנו, ועל
 נפלאותיך וטובותיך
 שבכל עת, ערב ובקר

ותחזינה - ותראינה.

צור - חוזק. מגן ישענו - מגן ומושיע לנו. הפקודות לך - המופקדות
 (כפיקדון). ערב ובקר וצהרים - (מודים אנחנו לך). הטוב - (אתה הוא הטוב).
 יוצר בראשית - בורא העולם יש מאין. לתצרות קדשך - לבית המקדש,
 לירושלים. על שאנו מודים לך - (מודים אנחנו לך על שזכינו להודות לך).

וְצַהֲרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהִמְרַחֵם כִּי
לֹא תָמוּ חַסְדֶיךָ, כִּי מַעֲוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ.

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמֶךָ מִלְּכַנּוֹ
תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה, וַיִּהְלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ
הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ
וְעִזְרָתָנוּ סְלָה, הָאֵל הַטּוֹב. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת.

בחזרת הש"ץ של שחרית אומרים כאן ברכת כהנים.

.....
בחזרת הש"ץ אומרים ברכת כהנים. לפני הברכה אומרים הכהנים בלחש:
יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתהא ברכה זו שצוייתנו לברך את
עמך ישראל ברכה שלמה, ולא יהיה בה מכשול ועון מעתה ועד עולם.

אם עלו כהנים לדוכן קוראים להם: **כְּהֻנִים**
לכהן יחיד אין קוראים) והכהנים מברכים:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךָ
הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּקִדְשָׁתוֹ
שֶׁל אֱהָרֹן, וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה. (הקהל: אָמֵן)

והש"ץ מקריא מלה במלה:
יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ: (הקהל: אָמֵן)
יָאֵר יְהוָה פְּנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ וַיַּחֲנֹךְ:
(הקהל: אָמֵן)
יִשָּׂא יְהוָה פְּנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
וַיִּשֶׂם לָךְ שְׁלוֹם: (הקהל: אָמֵן)

והש"ץ ממשיך "שים שלום" (בעמוד הבא)

וְעַל כָּלֵם - (על כל הטובות והנסים).
סְלָה - לנצח. הַטּוֹב שְׁמֶךָ - ששמך טוב.
הַמְשַׁלֵּשֵׁת - המורכבת משלושה פסוקי ברכה.

ז. ברכת שלום

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה, חַיִּים חַן וְחֶסֶד
 וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בְּרַכְנוּ
 אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ, כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ
 נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
 וְצַדִּיקָה וּבִרְכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְטוֹב
 יְהִיָּה בְּעֵינֶיךָ לְבְרַכְנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
 הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם.

יְהִיו לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי :

תהלים יט

אֱלֹהֵי, נִצַּר לְשׁוֹנֵי מֶרֶע וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מְרָמָה, וְלִמְקַלְלֵי
 נַפְשֵׁי תֹדֵם, וְנַפְשֵׁי כְּעֶפֶר לְכָל תְּהִיָּה. פָּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ,

ברכות יז

נוהגים לומר בלחש לאחר ברכת כהנים

(במקור תוקן עבור מי שחלם חלום ונפשו עגומה עליו):

אֲדִיר בְּמָרוֹם שׁוֹכֵן בְּגְבוּרָה, אַתָּה שְׁלוֹם וְשִׁמְךָ שְׁלוֹם. יְהִי רִצּוֹן שְׁתִּשְׂמִים
 עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבִרְכָה לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם.

וכהנים ממשיכים:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲשִׂינוּ מַה שֶׁגִּזְרַתָּ עָלֵינוּ, אֵף אַתָּה עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמוֹ
 שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ: הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן קִדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ אֶת
 יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִתְּתָה לָנוּ, כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּינוּ אַרְצָה זָבֹת
 חֶלֶב וְדָבָשׁ:

דברים כו

יש נוהגים שמי שחלם חלום רע אומר כאן 'רבונו של עולם אני שלך' וכו'

(לעיל עמ' 130).

אֲדִיר - חזק. שׁוֹכֵן בְּגְבוּרָה - הגבורה היא כביכול משכנו של ה'. אַתָּה שְׁלוֹם
 - אתה מקור השלום. וְשִׁמְךָ שְׁלוֹם - ("מלך שהשלום שלו"; "שלום" הוא אחד
 הכינויים של הקב"ה).

בְּאוֹר פְּנִיךָ - בפניך המאירות (באהבתך הנגלית לנו). תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת
 חֶסֶד - התורה היא תורת חיים והיא מחנכת אותנו לאהבת חסד.
 נִצַּר - שְׁמוֹר. מֶרֶע - מלדבר רע. תֹדֵם - תשתוק (ולא תענה). כְּעֶפֶר - (שהכל
 דורכים עליו, ואינו נעלב).

וְאַחֲרֵי מִצְוֹתַי תִּרְדֹּף נַפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים וְהַחוֹשְׁבִים עָלַי
רָעָה, מְהֵרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחְשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׁמִי, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינִי, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתִּי, עֲשֵׂה לְמַעַן
קְדוּשָׁתִּי. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידַי הַוְשִׁיעָה יְמִינִי וְעֲנֵנִי:

תהלים ס

יְהִי לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגְיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי: שם יט

לפני "עושה שלום" כורע ופוסע שלוש פסיעות אחרונות ומחווה קידה לשמאל,
לימין ולאמצע, ושונה מעט לפני שחוזר למקומו.
בתפילה בציבור חוזר למקומו לקראת התחלת הקדושה (עמ' 498).

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן.

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂיִבְנֶה בַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ אֲבוֹת פֶּרֶק ה
בְּמֵהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתִּי. וְשֵׁם נִעְבְּדְךָ בְּיָרְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם
וּכְשָׁנִים קְדָמוֹנִית. וְעֲרְבָה לִיהוָה מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בְּיָמֵי עוֹלָם מלאכי ג
וּכְשָׁנִים קְדָמוֹנִית:

כאשר יום טוב חל בליל שבת אומרים "ויכולו" ו"מעין שבע" (עמ' 264).
בלילה הראשון של פסח קוראים כאן הלל שלם (עמ' 480), ואין אומרים "מעין
שבע" גם כשחל בשבת (ויכולו' לבד אומרים לפני הלל). לאחר אמירת ההלל
אומרים קדיש שלם (עמ' 265).
בשאר ימים טובים בערבית ובמנחה אומרים קדיש שלם. בליל שביעי של פסח -
ספירת העומר (עמ' 218), "עלינו" וסיום התפילה.
בשחרית אחרי חזרת הש"ץ קוראים הלל (עמ' 480), ובסוכות מוסיפים הושענות
(עמ' 537). קדיש שלם (עמ' 105), שיר של יום (עמ' 109), קריאת התורה (עמ'
347), ומוסף (עמ' 519).
בשמיני עצרת בערב אומרים אחרי קדיש שלם "אתה הראת" והקפות (עמ' 511).
וביום - אחרי שיר של יום.

עֲשֵׂה - (את בקשתי). לְמַעַן יְמִינִי - (ימין ה' הרוממה).
יִחַלְצוּן - יינצלו. יְדִידַי - ישראל. וְהִגְיוֹן לְבִי - מחשבות לבי. וְתֵן חֶלְקֵנוּ
בְּתוֹרַתִּי - שנהיה עוסקים בתורה.

תפילה כשנכנסים לסוכה

יש לכוון שהשיבה בסוכה נעשית לזיכרון יציאת מצרים והסוכות שישבו בהן אבותינו בהליכתם במדבר.

הריני מוכן ומזמן לקיים מצות סכה כאשר צוני הבורא יתברך ויקרא כג שמו: בסכת תשבו שבעת ימים, כל האזרח בישׂראל ישבו בסכת: למען ידעו דרתיכם כי בסכת הושבתי את בני ישׂראל בהוציא אותם מארץ מצרים:

סדר אושפיזין

תיבּו תיבּו אושפיזין עלאין, תיבּו תיבּו אושפיזין קדישין, תיבּו דברים לב תיבּו אושפיזין דמהימנותא, זפאָה חולקיהון דישׂראל, דכתיב: כי חלק יהוה עמו, יעקב חבל נחלתו:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שתשרה שכנינתך בינינו, ותפרש עלינו סכת שלומך, בזכות מצות סכה שאנחנו מקימין ליחדא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימא, ליחדא שם י"ה ב"ה ביחדא שלים בשם כל ישׂראל, ולהקיף אותם מזיו כבודך הקדוש והטהור נטוי על ראשיהם מלמעלה כנשר יעיר קנו, ומשם ישפיע שפע החיים לעבדך (פלוגי בן פלוגית) אמתך. ובזכות צאתי מביתי החוצה, ודרך מצותיך ארצה, יחשב לי זאת כאלו הרחקתי נדוד, והרב כבסני מעוני ומחטאתי טהרני, ומאושפיזין עלאין אושפיזין דמהימנותא תהינה אונתך קשובות רב ברכות, ולרעבים גם צמאים תן לחמם ומימם הנאמנים. ותתן לי זכות לשבת ולחסות בסתר צל כנפך בעת פטירתתי מן העולם, ולחסות מזרם וממטר, כי תמטיר על רשעים פחים. ותהא חשוכה מצות סכה זו שאני מקים כאלו קימתי בקל פרטיה ודקדוקיה ותנאיה, וכל מצות התלויות בה. ותיטיב לנו החתימה, ותזכנו לישב ימים רבים על האדמה אדמת קדש בעבודתך וביראתך.

תהלים פט ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

תיבּו וכו' - שבו שבו אורחים עליונים, שבו שבו אורחים קדושים, שבו שבו אורחי האמונה, אשרי חלקם של ישראל, כמו שכתוב כי וכו'. ליחדא וכו' - לייחד את שמו של הקב"ה ושכינתו וביראה ובאהבה. ביחדא שלים - ביחוד שלם. והרב - והרבה. פחים - צרות.

יש אומרים גם תפילות אלו:

אַזְמִין לְסֵעוּדָתִי אוֹשְפִיזִין עֲלָיִן, אֲבָרְהֶם יִצְחָק יַעֲקֹב מִשֶּׁה אֶהְרֵן
יוֹסֵף וְדוֹד:

ביום הראשון אומר:

בְּמַטֵּי מִינֶךָ אֲבָרְהֶם אוֹשְפִיזִי עֲלָיִן, דִּיתְבִּי עִמִּי וְעִמָּךְ כָּל אוֹשְפִיזִי
עֲלָיִן יִצְחָק יַעֲקֹב מִשֶּׁה אֶהְרֵן יוֹסֵף וְדוֹד:

ביום השני אומר:

בְּמַטֵּי מִינֶךָ יִצְחָק אוֹשְפִיזִי עֲלָיִן, דִּיתְבִּי עִמִּי וְעִמָּךְ כָּל אוֹשְפִיזִי
עֲלָיִן אֲבָרְהֶם יַעֲקֹב מִשֶּׁה אֶהְרֵן יוֹסֵף וְדוֹד:

ביום השלישי אומר:

בְּמַטֵּי מִינֶךָ יַעֲקֹב אוֹשְפִיזִי עֲלָיִן, דִּיתְבִּי עִמִּי וְעִמָּךְ כָּל אוֹשְפִיזִי
עֲלָיִן אֲבָרְהֶם יִצְחָק מִשֶּׁה אֶהְרֵן יוֹסֵף וְדוֹד:

ביום הרביעי אומר:

בְּמַטֵּי מִינֶךָ מִשֶּׁה אוֹשְפִיזִי עֲלָיִן, דִּיתְבִּי עִמִּי וְעִמָּךְ כָּל אוֹשְפִיזִי
עֲלָיִן אֲבָרְהֶם יִצְחָק יַעֲקֹב אֶהְרֵן יוֹסֵף וְדוֹד:

ביום החמישי אומר:

בְּמַטֵּי מִינֶךָ אֶהְרֵן אוֹשְפִיזִי עֲלָיִן, דִּיתְבִּי עִמִּי וְעִמָּךְ כָּל אוֹשְפִיזִי
עֲלָיִן אֲבָרְהֶם יִצְחָק יַעֲקֹב מִשֶּׁה יוֹסֵף וְדוֹד:

ביום הששי אומר:

בְּמַטֵּי מִינֶךָ יוֹסֵף אוֹשְפִיזִי עֲלָיִן, דִּיתְבִּי עִמִּי וְעִמָּךְ כָּל אוֹשְפִיזִי
עֲלָיִן אֲבָרְהֶם יִצְחָק יַעֲקֹב מִשֶּׁה אֶהְרֵן וְדוֹד:

ביום השביעי אומר:

בְּמַטֵּי מִינֶךָ דוֹד אוֹשְפִיזִי עֲלָיִן, דִּיתְבִּי עִמִּי וְעִמָּךְ כָּל אוֹשְפִיזִי עֲלָיִן
אֲבָרְהֶם יִצְחָק יַעֲקֹב מִשֶּׁה אֶהְרֵן וְיוֹסֵף:

תפילה כשיוצאים מן הסוכה בסוף החג:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, כְּשֵׁם שְׁקִימָתִי
וְיִשְׁבְּחֵתִי בְּסֻכָּה זוֹ, כֵּן אֲזַכֶּה לִישֵׁב בְּסֻכַּת עוֹרוֹ שֶׁל לְוִיָּתָן.

בְּמַטֵּי וכו' - בבקשה ממך אברהם אורחי העליון, שישבו עמי ועמך כל האורחים
העליונים.

קידוש לליל יום טוב

כשחל יום טוב בשבת מתחילים "יום השישי" ובשאר הימים מתחילים "סברי מרנן". אם חל במוצאי שבת, מוסיפים לפני "שהחיינו" את ברכות הנר וההבדלה הכתובות להלן, וסימנן: יקנה"ז, ראשי תיבות של: יין, קידוש, נר, הבדלה, זמן. בלילה הראשון של סוכות מוסיפים לפני ברכת "שהחיינו" את ברכת הסוכה.

בשבת:

יִּוֹם הַשְּׁשִׁי: וַיְכַלֵּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל
בְּרֵאשִׁית בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מְכַל מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם
הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ, כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכַל מְלֹאכְתּוֹ, אֲשֶׁר
בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

סְבָרֵי מְרַנֵּן

ברכת הגפן

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן.

קדושת היום:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
בָּחַר בְּנוֹ מִכָּל עַם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל לְשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו, וַתִּתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (בשבת:
שְׁבֻתוֹת לְמִנוּחָה ו) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חַגִּים וְזִמְנִים
לְשִׂשׁוֹן, אֶת יוֹם

בשבת: הַשְּׁבֻת הַזֶּה וְאֶת יוֹם,

בפסח: חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, זְמַן חֲרוּתֵנוּ,

בשבועות: חַג הַשְּׂבָעוֹת הַזֶּה, זְמַן מִתֵּן תּוֹרַתֵנוּ,

בסוכות: חַג הַסּוּכּוֹת הַזֶּה, זְמַן שְׂמֵחַתֵנוּ,

בשמע"צ: שְׁמִינֵי עֲצֶרֶת הַחַג הַזֶּה, זְמַן שְׂמֵחַתֵנוּ,

(בשבת: בְּאַהֲבָה) מְקַרָּא קִדְּשׁ זְכוֹר לִיצִיאַת מִצְרָיִם,

כִּי בָנוּ בְּחֵרֶת וְאוֹתָנוּ קִדְשָׁתָּ מְכַל הָעַמִּים,
 (בשבת: וְשַׁבָּת) וּמוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ (בשבת: בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן)
 בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן הַנְּחַלְתָּנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
 מְקַדֵּשׁ (בשבת: הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמַנִּים.

מברכים ברכת הזמן (בתחתית העמוד), מלבד בליל יום טוב האחרון של פסח.
 בלילה הראשון של סוכות מברכים כאן ברכת הסוכה (בסוף העמוד) ולאחריה
 ברכת הזמן.

כשחל יום טוב במוצאי שבת מברכים כאן ברכות הנר וההבדלה (בהמשך העמוד).

אחרי הקידוש ישתה רוב כוס או ישתו המסובים.

למוצאי שבת

ברכת הנר

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ.

ברכת ההבדלה

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְבַדֵּיל בֵּין
 קֹדֶשׁ לְחַל, בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם
 הַשְּׂבִיעִי לְשִׁשִּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קֹדֶשׁ שַׁבָּת לְקֹדֶשׁת
 יוֹם טוֹב הַבְּדִלְתָּ, וְאֵת יוֹם הַשְּׂבִיעִי מִשִּׁשִּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה
 קֹדֶשֶׁת, הַבְּדִלְתָּ וְקֹדֶשֶׁת אֵת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשֶׁתְךָ. בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה, הַמְבַדֵּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ.

ומברך "שהחיינו".

ברכת הסוכה

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לֵישֵׁב בְּסֻכָּה. ומברך "שהחיינו".

בכל פעם שמתכוון לאכול פת או מזונות או לשתות יין בסוכה בימי חג הסוכות,
 וכן אם נכנס לסוכה כדי לישון בה או להישאר בה זמן רב, יברך את ברכת הסוכה.

ברכת הזמן

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחַיֵּינוּ
 וְקִיְּמָנוּ, וְהַגִּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה.

סדר נטילת לולב

בכל יום מימי חג הסוכות (חוץ משבת) נוטלים לולב. יש נוטלים בסוכה לפני התפילה, ויש לפני קריאת ההלל.

יטול הלולב (אליו מחוברים מימין ל'שדרה' שלושה הדסים ומשמאל שתי ערבות) בימינו והאתרוג בשמאלו כשפטמתו למטה, ויברך על נטילת לולב.

אחר הברכה יהפוך את האתרוג כשפטמתו למעלה, יצמיד אותו ללולב וינענע.

בזמן אמירת ההלל מנענעים בלולב בזמן אמירת 'הודו לה' כי טוב' וכו' אחרי הש"ץ, ובזמן אמירת 'אנא ה' הושיעה נא' אחרי הש"ץ פעמיים) וב'הודו' האחרון. נוהגים לנענע בכל פעם בסדר הזה: ימינה, שמאלה, קדימה, למעלה, למטה ואחורה (ויש בכך מנהגים שונים).

יש נוהגים לומר תפילה זו קודם נטילת לולב:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, בְּפָרִי עֵץ הָדָר וְכַפֹּת תְּמָרִים וְעֵנָף עֵץ עֲבוֹת וְעֲרָבֵי נַחַל אוֹתִיּוֹת שְׂמֶךְ הַמִּיָּחַד תִּקְרַב אֶחָד אֶל אֶחָד וְהָיוּ לְאַחָדִים בְּיָדֵי, וְלִידַע אֵיךְ שְׂמֶךְ נִקְרָא עָלַי וְיִירָאוּ מִגִּשְׁתִּי אֲלֵי. וּבְנִעְנוּעֵי אוֹתָם תִּשְׁפִּיעַ שְׁפַע בְּרָכוֹת מִדַּעַת עֲלִיוֹן לְנוֹה אֶפְרַיִם, לְמִכּוֹן בֵּית אֱלֹהֵינוּ. וְתִהְיֶה חֲשׂוּבָה לְפָנֶיךָ מִצְּוֹת אֲרֻבָּעָה מִיָּנַיִם כָּאֵלוּ קִיַּמְתִּיהָ בְּכָל פְּרִטוּתֶיהָ וְשִׁרְשִׁיהָ וְתִרְגְּמָהּ מִצְּוֹת הַתְּלוּיּוֹת בָּהּ, כִּי כִּוְנַתִּי לִיְחָדָא שְׂמָא דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיַתִּיהָ בְּדַחֲלֵהּ וְרַחֲמֵיהּ, לִיְחָד שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים, בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. אָמֵן.

תהלים פט בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁתֵּהא חֲשׂוּבָה לְפָנֶיךָ מִצְּוֹת אֲרֻבָּעָה מִיָּנַיִם אֵלוּ כָּאֵלוּ כִּוְנַתִּי בְּכָל הַכְּוִנּוֹת שִׁפְנוֹנוּ בָּהֶם אֲנִשִּׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוּלָּה:

ברכת לולב

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת לּוֹלֵב.

ביום הראשון יברך גם "שהחיינו". ואם חל יום ראשון של סוכות בשבת, שאין נוטלים בו לולב, יברך "שהחיינו" ביום השני.

ברכת הזמן

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחַיְנוּ וְקִיַּמְנוּ, וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה.

וייךאו - כוחות הרשע. אפריון - בית המקדש.

סדר הקפות

בליל שמיני עצרת אחרי קדיש שלם, וביום אחרי שיר של יום, אומרים ש"ץ וקהל סדר הקפות פסוק פסוק.

אֶתְּהָ הָרֵאֶתָ לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, אֵין לְקַט פְּסוּקִים
 עוֹד מְלֻבְדוֹ: לְעֵשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת לְבָדוֹ, כִּי
 לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: אֵין כְּמוֹךָ בְּאֱלֹהִים אֲדֹנָי, וְאֵין
 כְּמַעֲשֵׂיךָ: יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יְהוָה
 בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרַךְ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
 יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבֹתֵינוּ,
 אֵל יַעֲזָבֵנו וְאֵל יִטְשֵׁנוּ: וְאָמְרוּ, הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל, וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם, לְהוֹדוֹת לְשֵׁם
 קְדוֹשְׁךָ, לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלֹתֶךָ: יְהוָה מְלֹךְ, יְהוָה
 מְלֹךְ, יְהוָה יְמֹלֵךְ לְעוֹלָם וָעַד: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן,
 יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: וְיִהְיֶה נָא אֲמָרֵינוּ
 לְרִצּוֹן, לְפָנָי אֲדוֹן כָּל. פּוֹתְחִים אֶת הָאֲרוֹן
 וְיְהִי בְּנִסְעֵ הָאֲרוֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, קוֹמָה יְהוָה
 וַיִּפְצוּ אִיבֵיךָ, וַיִּנְסוּ מִשְׁנֵאֵיךָ מִפְּנֵיךָ: קוֹמָה יְהוָה
 לְמַנוּחֹתֶיךָ, אֶתְּהָ וְאֲרוֹן עֲזֶךָ: כִּהְנִיךָ יִלְבָּשׁוּ צִדְקָה,
 וְחִסְדֵיךָ יִרְנְנוּ: בְּעֵבֹר דָּוִד עֲבָדֶךָ, אֵל תָּשֵׁב
 פָּנָי מִשִּׁיחֶךָ: וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא, הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ
 זֶה, קוֹיֵנוּ לוֹ וַיִּוֹשִׁיעֵנוּ, זֶה יְהוָה קוֹיֵנוּ לוֹ, נִגִּילָה
 וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ: מְלֻכּוֹתֶיךָ מְלֻכּוֹת כָּל עוֹלָמִים,
 וּמְשַׁלְּתֶיךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה,
 וְדַבֵּר יְהוָה מִירוּשָׁלָיִם:

אָב הַרְחָמִים, הֵיטִיבָה בְּרִצּוֹנָךְ אֶת צִיּוֹן, תְּבַנֶּה חוֹמוֹת
 יְרוּשָׁלַיִם: כִּי בָךְ לְבַד בְּטַחָנוּ, מֶלֶךְ אֵל רַם וְנִשְׂא אֲדוֹן
 עוֹלָמִים.

אחר כך מוציאים את כל ספרי התורה שבהיכל.
 מסובכים את הבימה שבע פעמים ואומרים:

אָנֹּא יְהוּה הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנֹּא יְהוּה הַצְּלִיחָהּ נָּא,
 אָנֹּא יְהוּה עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ: אֱלֹהֵי הַרוּחוֹת
 הוֹשִׁיעָהּ נָּא, בּוֹחֵן לְכַבּוֹת הַצְּלִיחָהּ נָּא, גּוֹאֵל
 חֲזָק עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ:

נוהגים לרקוד ולזמר לכבוד התורה.
 ויש נוהגים לומר קבוצת פסוקים מסוימת בכל הקפה:

תּוֹרַת יְהוּה תְּמַיְמָה, מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ. מְזַמֵּר לְדָוִד, הַבּוֹ
 לַיהוּה בְּנֵי אֱלִים, הַבּוֹ לַיהוּה כְּבוֹד וְעֹז: הַבּוֹ לַיהוּה
 כְּבוֹד שְׁמוֹ, הַשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוּה בְּהַדְרַת קִדְשׁ: קוֹל יְהוּה עַל
 הַמַּיִם, אֵל הַכְּבוֹד הַרְעִים, יְהוּה עַל מַיִם רַבִּים: לְמַנְצַח
 בְּנִגִּינַת מְזַמֵּר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ, יָאֵר פְּנֵיו
 אֲתָנוּ, סְלָה: אָנֹּא, בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תִּתִּיר צְרוּרָה. כִּי
 אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה.

עד כאן הקפה ראשונה

דוֹבֵר צְדָקוֹת הוֹשִׁיעָה נָּא, הַדּוֹר בְּלִבוֹשׁוֹ הַצְּלִיחָהּ
 נָּא, וְתִיק וְחָסִיד עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ:

עֲדוֹת יְהוּה נֶאֱמָנָה, מַחְכִּימַת פְּתִי: קוֹל יְהוּה בְּפֶחַ. לְדַעַת
 בְּאֶרֶץ דְּרָכֶךָ, בְּכָל גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ: קַבֵּל רִנַּת עַמֶּךָ, שְׂגָבְנוּ,
 טְהַרְנוּ, נוֹרָא. לָךְ זְרוּעַ עִם גְּבוּרָה, תַּעֲזֵ יְדֶךָ תְּרוּם יְמִינְךָ:

עד כאן הקפה שנייה

זָךְ וְיָשָׁר הוֹשִׁיעָהּ נָא, חוֹמַל דְּלִים הַצְּלִיחָהּ נָא,
טוֹב וּמְטִיב עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ:

פְּקוּדֵי יְהוָה יִשְׂרָיִם, מְשֻׁמְחֵי לֵב. קוֹל יְהוָה בְּהַדָּר: יוֹדוּךָ
עַמִּים אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֵם: נָא גְבוּר, דוֹרְשֵׁי יְחֻדְךָ
כְּכַבַּת שְׁמֵרָם. תַּתֵּן אֶמֶת לְיַעֲקֹב, חֶסֶד לְאַבְרָהָם.

עד כאן הקפה שלישית

יֹדַע מַחְשְׁבוֹת הוֹשִׁיעָהּ נָא, כְּבִיר וְנְאוֹר הַצְּלִיחָהּ
נָא, לוֹבֵשׁ צְדָקוֹת עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ:

מִצּוֹת יְהוָה בָּרָה, מְאִירַת עֵינַיִם: קוֹל יְהוָה שׁוֹבֵר אֲרָזִים,
וַיִּשְׁפֹּר יְהוָה אֶת אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיִּרְקֵדֵם כְּמוֹ עֵגֶל, לְבָנוֹן
וַיִּשְׂרִיץ כְּמוֹ בֶן רְאֵמִים: יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֲמִים, כִּי תִשְׁפּוּט
עַמִּים מִיִּשׂוֹר, וּלְאֲמִים בְּאֶרֶץ תַּנְחֵם, סְלָה: בְּרַכְּם, טְהַרְם,
רַחֲמֵי צְדָקְתְּךָ תָּמִיד גְּמֹלֵם. נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נִצַּח:

עד כאן הקפה רביעית

מִלֶּךְ עוֹלָמִים הוֹשִׁיעָהּ נָא, נְאוֹר וְאֲדִיר הַצְּלִיחָהּ
נָא, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ:

יִרְאֵת יְהוָה טְהוֹרָה, עוֹמֶדֶת לְעַד. קוֹל יְהוָה חוֹצֵב לְהַבּוֹת
אֵשׁ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֵם: חֲסִין קְדוֹשׁ,
בְּרוּב טוֹבְךָ נִהַל עֲדֹתְךָ. יְהוָה אֲדוֹנֵינוּ מָה אֲדִיר שְׁמֵךָ
בְּכָל הָאָרֶץ, אֲשֶׁר תִּנְהַל הוֹדְךָ עַל הַשָּׁמַיִם:

יש נוהגים לשיר כאן את הפיוט 'האדרת והאמונה' (עמ' 305-304).

עד כאן הקפה חמישית

עוֹזֵר דְּלִים הוֹשִׁיעָהּ נָא, פּוֹדֶה וּמְצִיל הַצְּלִיחָהּ
נָא, צוֹר עוֹלָמִים עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ:

מִשְׁפָּטֵי יְהוָה אֱמֶת, צְדָקוֹ יַחֲדוּ: קוֹל יְהוָה יַחֲלֵל מִדְּבָר,
 יַחֲלֵל יְהוָה מִדְּבַר קִדְשׁ: אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָה, יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים
 אֱלֹהֵינוּ: יַחֲדֵי גֹאֵה, לְעִמָּךְ פָּנֵה, זוֹכְרֵי קִדְשֶׁתְךָ. צְדִיק
 יְהוָה בְּכָל דְּרָכָיו, וְחֲסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו:

עד כאן הקפה שישית

קְדוֹשׁ וְנוֹרָא הוֹשִׁיעָה נָא, רַחוּם וְחַנוּן הַצְּלִיחָהּ
 נָא, שׁוֹמֵר הַבְּרִית עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ: תּוֹמֵךְ
 תְּמִימִים הוֹשִׁיעָה נָא, תִּקְיָה לְעַד הַצְּלִיחָהּ נָא,
 תְּמִים בְּמַעֲשָׂיו עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ:

הַנְּחַמְדִּים מְזֻהָב וּמְפָז רַב, וּמְתוּקִים מְדַבֵּשׁ וְנֹפֶת צוּפִים:
 קוֹל יְהוָה יַחֲלִיל אֵילוֹת וַיַּחֲשֵׁף יַעְרוֹת, וּבְהִיכְלוֹ כְּלוֹ
 אוֹמֵר כְּבוֹד: יְהוָה לְמַבּוּל יֵשֶׁב, וַיֵּשֶׁב יְהוָה מְלֶךְ לְעוֹלָם:
 יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: יִבְרַכְנוּ
 אֱלֹהִים וַיִּירְאוּ אוֹתוֹ כָּל אֲפָסֵי אֶרֶץ: שׁוֹעֲתָנוּ קְבֵל וּשְׁמַע
 צַעֲקוֹתֵנוּ, יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת. לֵךְ יְהוָה הַגְּדֵלָה וְהַגְּבוּרָה
 וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצַח וְהַהוֹד, כִּי כָל בְּשָׂמִים וּבְאֶרֶץ: לֵךְ
 יְהוָה הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנְּשֵׁא לְכָל לְרֹאשׁ: וְהִיָּה יְהוָה לְמֶלֶךְ
 עַל כָּל הָאָרֶץ, בְּיוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:
 וּבְתוֹרֶתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה
 אֶחָד: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

עד כאן הקפה שביעית

מחזירים את ספרי התורה לארון הקודש, פרט לאלו שעומדים לקרוא בהם.
 ממשיכים בסדר הוצאת ספר תורה (עמ' 350) ובקריאת התורה (עמ' 723).
 בערבית נוהגים להעלות שלושה או חמישה קרואים בפרשת 'וזאת הברכה',
 ומסיימים ב"עלינו" ו"יגדל". ובשחרית נוהגים שכל המתפללים עולים לתורה.

סדר הזכרת נשמות

בשביעי של פסח, בשבועות, בשמיני עצרת וביום הכיפורים
מזכירים נשמות אחרי קריאת התורה.

רבים נוהגים שמי ששני הוריו בחיים יוצא מבית הכנסת בזמן אמירת 'יזכור' על
ההורים, ויש לו לחזור מיד כדי לומר 'יזכור' על קרובי משפחה אחרים וכדי לשמוע
את אמירת ה'יזכור' של הש"ץ על הקדושים. יש שנוהגים לומר באותו זמן תפילה
לשלום הוריהם ובני משפחותיהם.

לזכרון אב

יִזְכֹּר אֱלֹהִים נְשָׁמַת אָבִי מוֹרֵי (פלוגי בן פלוגי) שֶׁהֵלֵךְ לְעוֹלָמוֹ,
בְּעִבּוֹר שְׁבָלֵי נֶדֶר אֶתֶן צְדָקָה בְּעֵדוֹ. בְּשֹׁכֵר זֶה תְּהֵא נִפְשׁוֹ
צְרוּרָה בְּצָרוֹר הַחַיִּים עִם נְשָׁמוֹת אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב,
שָׂרָה רַבֵּקָה רַחֵל וְלֵאָה, וְעַם שְׂאֵר צְדִיקִים וְצַדִּיקָנִיּוֹת
שְׂבָגָן עֵדָן, וְנֹאמֵר אָמֵן.

לזכרון אם

יִזְכֹּר אֱלֹהִים נְשָׁמַת אִמִּי מוֹרְתִי (פלוגית בת פלוגי) שֶׁהֵלְכָה
לְעוֹלָמָהּ, בְּעִבּוֹר שְׁבָלֵי נֶדֶר אֶתֶן צְדָקָה בְּעֵדָהּ. בְּשֹׁכֵר
זֶה תְּהֵא נִפְשָׁה צְרוּרָה בְּצָרוֹר הַחַיִּים עִם נְשָׁמוֹת אַבְרָהָם
יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, שָׂרָה רַבֵּקָה רַחֵל וְלֵאָה, וְעַם שְׂאֵר צְדִיקִים
וְצַדִּיקָנִיּוֹת שְׂבָגָן עֵדָן, וְנֹאמֵר אָמֵן.

לזכרון קדושים

יִזְכֹּר אֱלֹהִים נְשָׁמַת (פלוגי בן פלוגי; לנקבה: פלוגית בת פלוגי)
וְנְשָׁמוֹת כָּל קְרוֹבֵי וְקְרוֹבוֹתֵי, הֵן מְצַד אָבִי וְהֵן מְצַד
אִמִּי, שֶׁהוֹמְתוּ וְשִׁנְהָרוּ וְשִׁנְשַׁחְטוּ וְשִׁנְשָׁרְפוּ וְשִׁנְטָבְעוּ
וְשִׁנְחָנְקוּ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, בְּעִבּוֹר שְׁבָלֵי נֶדֶר אֶתֶן צְדָקָה
בְּעַד הַזְכָּרַת נְשָׁמוֹתֵיהֶם. בְּשֹׁכֵר זֶה תְּהִינָה נִפְשׁוֹתֵיהֶם
צְרוּרוֹת בְּצָרוֹר הַחַיִּים עִם נְשָׁמוֹת אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב,
שָׂרָה רַבֵּקָה רַחֵל וְלֵאָה, וְעַם שְׂאֵר צְדִיקִים וְצַדִּיקָנִיּוֹת
שְׂבָגָן עֵדָן, וְנֹאמֵר אָמֵן.

אזכרה לקרובים

לגבר:

אֵל מְלֵא רַחֲמִים שׁוֹכֵן
 בְּמְרוֹמִים, הַמְצִיא מְנוּחָה
 נְכוֹנָה עַל כַּנְפֵי הַשְּׂכִינָה,
 בְּמַעְלֹת קְדוּשִׁים
 וּטְהוֹרִים, כְּזֹהַר הַרְקִיעַ
 מְזֻהָרִים, לְנִשְׁמַת (פלוני
 בן פלוני) שֶׁהָלַךְ לְעוֹלָמוֹ,
 בְּעִבּוּר שְׁבָלֵי גֹדֵר אֶתֶן
 צְדָקָה בְּעַד הַזְכָּרַת נִשְׁמָתוֹ,
 בְּגֵן עֵדֶן תְּהֵא מְנוּחָתוֹ. לְכֵן
 בְּעַל הַרְחָמִים יִסְתַּיְרֵהוּ
 בְּסִתְרֵי כַּנְפָיו לְעוֹלָמִים
 וַיִּצְרַר בְּצִרּוֹר הַחַיִּים אֶת
 נִשְׁמָתוֹ, יִהוּהוּ הוּא נִחְלָתוֹ,
 וַיְנַוַח בְּשָׁלוֹם עַל מִשְׁכָּבוֹ,
 וְנֹאמַר אָמֵן.

לאישה:

אֵל מְלֵא רַחֲמִים שׁוֹכֵן
 בְּמְרוֹמִים, הַמְצִיא מְנוּחָה
 נְכוֹנָה עַל כַּנְפֵי הַשְּׂכִינָה,
 בְּמַעְלֹת קְדוּשִׁים
 וּטְהוֹרִים, כְּזֹהַר הַרְקִיעַ
 מְזֻהָרִים לְנִשְׁמַת (פלוני
 בת פלוני) שֶׁהָלַכָה
 לְעוֹלָמָהּ, בְּעִבּוּר שְׁבָלֵי
 גֹדֵר אֶתֶן צְדָקָה בְּעַד
 הַזְכָּרַת נִשְׁמָתָהּ, בְּגֵן עֵדֶן
 תְּהֵא מְנוּחָתָהּ. לְכֵן בְּעַל
 הַרְחָמִים יִסְתַּיְרֵהּ בְּסִתְרֵי
 כַּנְפָיו לְעוֹלָמִים, וַיִּצְרַר
 בְּצִרּוֹר הַחַיִּים אֶת נִשְׁמָתָהּ,
 יִהוּהוּ הוּא נִחְלָתָהּ, וְתִנּוּחַ
 בְּשָׁלוֹם עַל מִשְׁכָּבָהּ,
 וְנֹאמַר אָמֵן.

אזכרה לחללי מערכות ישראל

אֵל מְלֵא רַחֲמִים שׁוֹכֵן בְּמְרוֹמִים, הַמְצִיא מְנוּחָה
 נְכוֹנָה עַל כַּנְפֵי הַשְּׂכִינָה, בְּמַעְלֹת קְדוּשִׁים
 טְהוֹרִים וְגִבּוֹרִים, כְּזֹהַר הַרְקִיעַ מְזֻהָרִים,
 לְנִשְׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁנִּלְחַמוּ בְּכָל מַעְרְכוֹת
 יִשְׂרָאֵל, בְּמַחְתָּרֵת וּבְצָבָא הַהִגָּנָה לְיִשְׂרָאֵל,
 וְשִׁנְּפוּ בְּמִלְחַמָּתָם וּמָסְרוּ נַפְשָׁם עַל קִדְשַׁת
 הַשֵּׁם, וְעַל קִדְשַׁת הָעַם וְהָאָרֶץ, בְּעִבּוּר שְׁאָנוּ

מִתְפַּלְלִים לְעֹלֵי נִשְׁמוֹתֵיהֶם. לְכֵן בְּעַל הַרְחָמִים
 יִסְתִּירֵם בְּסֵתֶר כְּנָפָיו לְעוֹלָמִים וַיִּצְרֶר בְּצִרּוֹר
 הַחַיִּים אֶת נִשְׁמוֹתֵיהֶם, יְהוּה הוּא נִחְלָתָם, בְּגֵן
 עֵדֶן מְנוּחָתָם, וַיְנוּחֵהוּ בְשָׁלוֹם עַל מִשְׁכְּבְּכֶם וְתַעֲמַד
 לְכָל יִשְׂרָאֵל זְכוּתָם, וַיַּעֲמֵדוּ לְגוֹרְלָם לְקֶץ הַיָּמִין,
 וְנֹאמַר אָמֵן.

אזכרה לקדושי השואה

אֵל מְלֹא רַחֲמִים, שׁוֹכֵן בְּמְרוֹמִים, דִּין אֱלֹמְנוֹת
 וְאָבִי יְתוּמִים, אֵל נָא תַחֲשֵׁה וְתִתְאַפֵּק לְדָם
 יִשְׂרָאֵל שְׁנִשְׁפָּךְ כַּמִּים. הַמֵּצֵא מְנוּחָה נְכוֹנָה
 עַל כְּנָפֵי הַשְּׂכִינָה, בְּמַעְלוֹת קְדוּשִׁים וּטְהוּרִים,
 כְּזֹהֵר הַרְקִיעַ מְזֵהִירִים, לְנִשְׁמוֹת רַבּוֹת אֱלֵפֵי
 יִשְׂרָאֵל, אֲנָשִׁים נָשִׁים וְטָף, שְׁנֵהֲרָגוּ וְנִשְׁחַטּוּ
 וְנִשְׂרָפוּ וְנִחְנְקוּ וְנִקְבְּרוּ חַיִּים בְּאַרְצוֹת אֲשֶׁר נִגְעָה
 בָּהֶן יַד הַצּוֹרֵר הַגֵּרְמָנִי וְגֵרְוּרִיו, עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם.
 כָּלֵם קְדוּשִׁים וּטְהוּרִים, וּבָהֶם גְּאוּנִים וְצַדִּיקִים,
 אֲרִזֵּי הַלְּבָנוֹן וְאֲדִירֵי הַתּוֹרָה. לְכֵן בְּעַל הַרְחָמִים
 יִסְתִּירֵם בְּסֵתֶר כְּנָפָיו לְעוֹלָמִים וַיִּצְרֶר בְּצִרּוֹר
 הַחַיִּים אֶת נִשְׁמוֹתֵיהֶם, יִזְכֹּר עֲקֵדְתָם וְתַעֲמַד לָנוּ
 וּלְכָל יִשְׂרָאֵל צְדֻקְתָם, אֶרֶץ אֵל תַּכְסִּי דָמָם וְאֵל
 יְהִי מְקוֹם לְזַעֲקָתָם, בְּזְכוּתָם יָשׁוּבוּ נְדַחֵי יִשְׂרָאֵל
 לְאַחֲזָתָם, יְהוּה הוּא נִחְלָתָם, בְּגֵן עֵדֶן תִּהְיֶה
 מְנוּחָתָם, וַיְנוּחֵהוּ בְשָׁלוֹם עַל מִשְׁכְּבְּכֶם, וְנֹאמַר אָמֵן.

ואומרים 'אב הרחמים' (לעיל עמ' 361).

יש נוהגים לומר פיוט זה לפני ”אשרי“ ביו”ט ראשון של סוכות וביו”ט ראשון של פסח, אבל לא אם הם חלים בשבת.

יְהִי אֱלֹהֵי וְגוֹאֲלֵי אֶת־יִצְחָק לְקִרְאָתָךְ. הִיָּה וְיִהְיֶה,
הִיָּה וְהוֹה, כָּל גּוֹי אֲדַמְתָּךְ.

וְתוֹדָה וְלַעֲוֹלָה וְלַמִּנְחָה וְלַחֲטָאֵת וְלַאֲשָׁם ויקרא ז
וְלַשְׁלָמִים וְלַמְלוֹאִים, כָּל קָרְבָּנְךָ, זְכוֹר נְלֹאָה
אֲשֶׁר נִשְׁאַה וְהִשִּׁיבָה לְאֲדַמְתָּךְ, סְלָה אֶהְלֵךְ
בְּאֲשָׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתָךְ.

דָּק עַל דָּק עַד אֵין נִבְדָּק, וְלַתְּבוֹנָתוֹ אֵין חֶקֶר,
הֵאל נוֹרָא בְּאַחַת סְקִינָה בֵין טוֹב לְרַע יִבְקָר.

וְתוֹדָה וְלַעֲוֹלָה וְלַמִּנְחָה וְלַחֲטָאֵת וְלַאֲשָׁם
וְלַשְׁלָמִים וְלַמְלוֹאִים, כָּל קָרְבָּנְךָ, זְכוֹר נְלֹאָה
אֲשֶׁר נִשְׁאַה וְהִשִּׁיבָה לְאֲדַמְתָּךְ, סְלָה אֶהְלֵךְ
בְּאֲשָׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתָךְ.

אֲדוֹן צְבָאוֹת, בְּרוּב פְּלֹאוֹת חֲבֵר כָּל אֶהְלוּ,
בְּנִתְיבוֹת לֵב לְכָלֵב הַצּוֹר תְּמִים פִּעְלוֹ.

וְתוֹדָה וְלַעֲוֹלָה וְלַמִּנְחָה וְלַחֲטָאֵת וְלַאֲשָׁם
וְלַשְׁלָמִים וְלַמְלוֹאִים, כָּל קָרְבָּנְךָ, זְכוֹר נְלֹאָה
אֲשֶׁר נִשְׁאַה וְהִשִּׁיבָה לְאֲדַמְתָּךְ, סְלָה אֶהְלֵךְ
בְּאֲשָׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתָךְ.

ואומרים 'אשרי' (לעיל עמ' 362).

כָּל גּוֹי אֲדַמְתָּךְ – כל היקום תלוי בה'. וְתוֹדָה וכו' – רשימה של קרבנות.
זְכוֹר נְלֹאָה וכו' – זכור את עם ישראל שסבל ונשא חטאו בגלות. דָּק עַל דָּק
וכו' – כינויים לה' שאין לו גוף ולא ניתן לראותו. בְּאַחַת סְקִינָה וכו' – ה'
במבט אחד מבדיל בין טוב לרע. לְכָלֵב – ברא את העולם.

מוסף לשלוש רגלים
ביום טוב, בחול המועד
ובשבת שבתוך המועד

ביום ראשון של פסח אומרים בחזרת הש"ץ
פיוטי טל (עמ' 533), ובשמיני עצרת פיוטי גשם (עמ' 535).

לפני תפילת הלחש מכריז הגבאי "מוריד הטל" | "משיב הרוח ומוריד הגשם".
פוסעים שלושה צעדים אחורה וחוזרים בשלושה צעדים למקום, ומצמידים את
הרגליים זו לזו, "רגל ישרה". מתפללים בלחש בעיניים עצומות או מסתכלים
רק בסידור. מרכזים את כל כח הכוונה בעת התפילה. אין לזוז מן המקום, ואין
להפסיק אף לא לדבר שבקדושה.

ב"ברוך אתה ה'" שבתחילת ברכת אבות ובסופה, כופפים את הברכיים במילה
"ברוך", משתחוים במילה "אתה", ומזדקפים ואומרים את השם.

דברים לב

כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הָבו גְּדֹל לְאֱלֹהֵינוּ:

תהלים נא

אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

א. אבות

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהּ, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים,
יְקוּנֶה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי
בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאֶהְבָּהּ.

מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
מְגַן אֲבֹרָהּ.

ב. גבורות

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם, אֲדַנִּי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה,
רַב לְהוֹשִׁיעַ,

הַגָּדוֹל - מצד עצמותו. הַגְּבוּר - מצד מעשיו. וְהַנּוֹרָא - מצד הרגשתנו.
יְקוּנֶה - ובורא. עוֹזֵר - לאדם במאמציו. וּמוֹשִׁיעַ - מחלצו מצרה. וּמְגַן -
מפני פגע שלא יבוא.
רַב לְהוֹשִׁיעַ - רב יכולת להושיע.

מתחילים להזכיר "מוריד הטל" בתפילת מוסף של יום א' של פסח, ו"משיב הרוח" מתפילת מוסף של שמיני עצרת. טעה ואמר בקיץ "מוריד הגשם" חוזר לראש הברכה, ואם סיים הברכה - חוזר לראש התפילה. אבל בחורף אם טעה ואמר "מוריד הטל" וכבר אמר "ברוך אתה ה'" של החתימה - אינו חוזר. נזכר לפני שסיים את הברכה, יאמר שם "משיב הרוח ומוריד הגשם" וימשיך.

בשאר המועדות: | בשמיני עצרת:

מוריד הטל, | משיב הרוח ומוריד הגשם,
 מכלכל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים
 רבים, סומך נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, ומתיר
 אסורים, ומקיים אמונתו לישני עפר. מי כמוך
 בעל גבורות ומי דומה לך, מלך ממית ומחיה
 ומצמיח ישועה.
 ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יהוה,
 מחיה המתים.

בחזרת הש"ץ אומרים כאן "קדושה".

קָדוֹשׁ יְהוָה לְךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, מְלֹאכִים הַמוֹנִי מַעֲלָה, עִם עֲמֻךָ
 יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מִטָּה. יַחַד כָּלָם קִדְּשָׁה לְךָ יִשְׂרָאֵל, כְּדָבָר
 הָאֲמֹר עַל יַד נְבִיאָךְ: וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר: ישעיהו

בחול המועד

ביום טוב, בשבת חוה"מ ובהושענא רבה

<p>קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת, מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: לְעַמְתָּם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים: בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ: וּבְדַבְרֵי קִדְּשָׁךְ כְּתוּב לְאָמַר: יְמַלֵּךְ יְהוָה לְעוֹלָם, אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ: וממשיך: "לדור ודור" (בסוף העמוד הבא).</p>	<p>קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת, מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: כְּבוֹדוֹ מְלֹא עוֹלָם, מְשַׁרְתָּיו שׁוֹאֲלִים זֶה לְזֶה: אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, לְעַמְתָּם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים: בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ: יחזקאל ג מִמְּקוֹמוֹ הוּא לְפָנַי בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ, וַיַּחֲזֵן עִם הַמִּיחֲדִים</p>
---	--

שְׁמוֹ עָרַב וּבִקֵּר בְּכָל יוֹם תְּמִיד, פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:
 וממשיך: "שמע ישראל" (בסוף העמוד הבא)

משיב הרוח - עושה שתהא רוח נושבת. אמונתו - הבטחתו. לישני עפר
 - לשוכני עפר. בעל גבורות - (הגבורות שנאמרו לעיל: מחיה מתים, משיב
 הרוח, מכלכל חיים וכו').

ג. קדושת השם

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם
 יְהַלְלוּךָ סְלָה, כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ.

ד. קדושת היום

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ
 וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת, וְקִדְשָׁתָנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּכָנוּ לְעִבּוֹדֶתְךָ, וְשִׁמְךָ
 הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ.

וַתִּתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (בשבת שְׁבֹתוֹת
 לְמִנוּחָה ו) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חַגִּים וְזִמְנִים

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, יְהוָה אֶחָד: הוּא אֱלֹהֵינוּ, הוּא דְבָרִים ו
 אֲבִינוּ, הוּא מֶלְכֵנוּ, הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ, וְהוּא יוֹשִׁיעֵנוּ וַיִּגְאֹלֵנוּ
 שְׁנִית וַיִּשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו לְעֵינֵי כָּל חַי לְאָמֵר: הֵן גְּאֹלְתִי אֶתְכֶם
 אַחֲרֵית כְּרָאשִׁית לְהִיּוֹת לְכֶם לְאֱלֹהִים, אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כמדבר טו

ביום טוב והושענא רבה מוסיפים: אֲדִיר אֲדִירָנוּ, יְהוָה אֲדִירָנוּ, מָה
 אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ. וְהִיא יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, בְּיוֹם זְכִרְיָה יד
 הַהוּא יְהִי יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:

וּבְדַבְרֵי קְדוּשָׁתְךָ כְּתוּב לְאָמֵר:

יְמַלֶּךְ יְהוָה לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר, הַלְלוּיָהּ: תהלים קמו

שׁ"ץ לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ וְלִנְצַח נְצַחִים קְדוּשָׁתְךָ נִקְדִּישׁ,
 וְשִׁבְחָתְךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל
 וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ.

הש"ץ ממשיך "אתה בחרתנו"

וְקְדוּשֵׁים – מלאכי הקודש (וגם ישראל המקדשים את שמך).

לְשׁוֹן, אֶת יוֹם

בשבת: הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם,

בפסח: חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, זְמַן חֲרוּתֵנוּ,

בשבועות: חַג הַשְּׂבָעוֹת הַזֶּה, זְמַן מִתַּן תּוֹרָתֵנוּ,

בסוכות: חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה, זְמַן שְׂמֵחָתֵנוּ,

בשמע"צ: שְׂמִינֵי עֲצֶרֶת הַחַג הַזֶּה, זְמַן שְׂמֵחָתֵנוּ,

בשבת: בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ, זְכָר לִיצִיאַת מִצְרָיִם.

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחֲקֵנוּ מֵעַל
 אֲדָמָתֵנוּ, וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְעֲלוֹת וְלִרְאוֹת
 וְלְהַשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ בְּבֵית
 בְּחִירְתֶּךָ, בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ
 עָלָיו, מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ. יְהִי
 רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהִי אֲבוֹתֵינוּ,
 מְלֶךְ רַחֲמָן, שֶׁתָּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִבְנֶהוּ מְהֵרָה וְתִגְדֵּל כְּבוֹדוֹ.
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, גִּלְהַ כְּבוֹד מְלִכּוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה,
 וְהוֹפֵעַ וְהַנְּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חַי, וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ
 מִבֵּין הַגּוֹיִם וְנַפּוּצוֹתֵינוּ כְּנֶס מִיִּרְכְּתֵי אֶרֶץ,
 וְהַבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית
 מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם, וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת
 קְרָבָנוֹת חֻבוֹתֵינוּ, תְּמִידִים כְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים
 כְּהַלְכָתָם.

וְאֵת מוֹסֵף יוֹם / בשבת: וְאֵת מוֹסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם /

בפסח: חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה

בשבועות: חַג הַשְּׁבֻעוֹת הַזֶּה

בסוכות: חַג הַסּוּכוֹת הַזֶּה

בשמיני עצרת: שְׁמִינֵי עֲצָרַת הַחַג הַזֶּה

נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאֵהָבָה כְּמִצּוֹת רְצוֹנָךְ, כְּמוֹ
שְׁפָתְכֶתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי
כְּבוֹדְךָ, כְּאָמֹר:

בשבת

וביום השבת, שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם, וְשְׁנֵי
עֶשְׂרִינִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עַלֹת שַׁבָּת
בְּשַׁבְּתוֹ, עַל עַלֹת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה:

ביום ראשון של פסח

וּבַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן, בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ, שֶׁ
פָּסַח לִיהוָה: וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ הַזֶּה חַג,
שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת יֵאָכֵל: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא
קֹדֶשׁ, כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם
אֲשֶׁה עֹלָה לִיהוָה, פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד
וְשִׁבְעָה כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה, תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם:
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם כְּמַדְבָּר, שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִינִים לְפָר
וְשְׁנֵי עֶשְׂרִינִים לְאֵיל, וְעֶשְׂרוֹן לְכֶבֶשׂ, וְיֵינ כְּנִסְכּוֹ.
וְשִׁעִיר לְכַפֵּר, וְשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם.

בשאר ימי הפסח

במדבר כח וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עֲלֵה לַיהוָה, פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל
 אֶחָד וְשִׁבְעָה כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה, תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם:
 וּמִנְחֹתָם וְנִסְכֵיהֶם כַּמִּדְבָּר, שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לֶפֶר, וּשְׁנֵי
 עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל, וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׁ, וַיִּזֵּן כְּנֹסְכוֹ. וְשָׁעִיר לְכַפֵּר,
 וּשְׁנֵי תְּמִידִים כֹּהֲלֹכְתָם.

בשבועות

שם וּבַיּוֹם הַבְּכוֹרִים, בְּהִקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה
 בְּשִׁבְעַתֵיכֶם, מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם, כָּל מְלֹאכֶת
 עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֵה לְרִיחַ נִיחֹחַ
 לַיהוָה, פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם, אֵיל אֶחָד, שִׁבְעָה
 כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה:

וּמִנְחֹתָם וְנִסְכֵיהֶם כַּמִּדְבָּר, שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לֶפֶר,
 וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל, וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׁ, וַיִּזֵּן כְּנֹסְכוֹ.
 וְשָׁעִיר לְכַפֵּר, וּשְׁנֵי תְּמִידִים כֹּהֲלֹכְתָם.

ביום ראשון של סוכות

שם כט וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ
 יִהְיֶה לָכֶם, כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ, וְחַגְתֶּם
 חַג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים: וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֵה אִשָּׁה
 רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה, פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁלֹשָׁה עָשָׂר,
 אֵילִם שְׁנַיִם, כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר,
 תְּמִימִם יִהְיוּ:

וּמְנַחֲתֶם וְנִסְפִיָּהֶם כַּמְדָּבָר, שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִינִים לְפָר, וְשְׁנֵי עֶשְׂרִינִים לְאֵיל, וְעֶשְׂרוֹן לְכֶבֶשׂ, וְיֵיזֵן כְּנִסְכוֹ. וְשַׁעִיר לְכַפֵּר, וְשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכֹתֶם.

ביום ראשון של חול המועד סוכות
 וביום השני, פרים בני בקר שנים עשר, אילים שנים, במדבר כט
 כבשים בני שנה ארבעה עשר, תמימים:
 ומנחתם ונספיהם כמדבר, שלשה עשרנים לפר, ושני
 עשרנים לאיל, ועשרון לכבש, ויזין כנסכו. ושעיר לכפר,
 ושני תמידים כהלכתם.

ביום שני של חול המועד סוכות
 וביום השלישי, פרים עשתי עשר, אילים שנים, כבשים שם
 בני שנה ארבעה עשר, תמימים:
 ומנחתם ונספיהם כמדבר, שלשה עשרנים לפר, ושני
 עשרנים לאיל, ועשרון לכבש, ויזין כנסכו. ושעיר לכפר,
 ושני תמידים כהלכתם.

ביום שלישי של חול המועד סוכות
 וביום הרביעי, פרים עשרה, אילים שנים, כבשים בני שם
 שנה ארבעה עשר, תמימים:
 ומנחתם ונספיהם כמדבר, שלשה עשרנים לפר, ושני
 עשרנים לאיל, ועשרון לכבש, ויזין כנסכו. ושעיר לכפר,
 ושני תמידים כהלכתם.

ביום רביעי של חול המועד סוכות
 וביום החמישי, פרים תשעה, אילים שנים, כבשים בני שם
 שנה ארבעה עשר, תמימים:
 ומנחתם ונספיהם כמדבר, שלשה עשרנים לפר, ושני
 עשרנים לאיל, ועשרון לכבש, ויזין כנסכו. ושעיר לכפר,
 ושני תמידים כהלכתם.

ביום חמישי של חול המועד סוכות
 במדבר כט וביום הששי, פרים שמנה, אילם שנים, כבשים בני שנה
 ארבעה עשר, תמימים:

ומנחתם ונספיהם כמדבר, שלשה עשרנים לפר, ושני
 עשרנים לאיל, ועשרון לכבש, ויין כנסכו. ושעיר לכפר,
 ושני תמידים כהלכתם.

בהושענא רבה

שם וביום השביעי, פרים שבעה, אילם שנים, כבשים בני
 שנה ארבעה עשר, תמימים:

ומנחתם ונספיהם כמדבר, שלשה עשרנים לפר ושני
 עשרנים לאיל, ועשרון לכבש, ויין כנסכו. ושעיר לכפר,
 ושני תמידים כהלכתם.

בשמיני עצרת

שם ביום השמיני עצרת תהיה לכם, כל מלאכת
 עבודה לא תעשו: והקרבתם עלה אשה ריח
 ניחח ליהוה, פר אחד, איל אחד, כבשים בני
 שנה שבעה, תמימים:

ומנחתם ונספיהם כמדבר, שלשה עשרנים לפר,
 ושני עשרנים לאיל, ועשרון לכבש, ויין כנסכו.
 ושעיר לכפר, ושני תמידים כהלכתם.

בשבת מוסיפים

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג. עם מקדשי
 שביעי, כלם ישבעו ויתענגו מטובך, ובשביעי רצית בו
 וקדשתו, חמדת ימים אותו קראת, זכר למעשה בראשית.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ,
 טוֹב וּמְטִיב הַדָּרֵשׁ לָנוּ, שׁוֹבֵה עָלֵינוּ בְּהַמּוֹן
 רַחֲמֶיךָ בְּגִלְלֵי אָבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ, בְּנֵה בֵיתְךָ
 כְּבִתְחִלָּה וְכוֹנֵן מְקֻדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנּוֹ, וְהִרְאֵנוּ
 בְּבִנְיָנוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקְוָנוּ, וְהֵשֵׁב כְּהַנִּים לְעַבְדֹתֶם
 וְלוֹיִם לְשִׁירָם וְלִזְמִרָם, וְהֵשֵׁב יִשְׂרָאֵל לְגִוְיָהֶם.
 וְשֵׁם נְעִלָה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיךָ בְּשֵׁלֶשׁ פְּעָמִים
 רְגְלֵינוּ, כְּפֶתוּב בְּתוֹרָתְךָ: שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה ^{דברים טז}
 יֵרָאֶה כָּל זְכוּרְךָ אֶת פָּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם
 אֲשֶׁר יִבְחָר, בְּחַג הַמִּצּוֹת, וּבְחַג הַשְּׂבָעוֹת, וּבְחַג
 הַסֻּכּוֹת, וְלֹא יֵרָאֶה אֶת פָּנֵי יְהוָה רִיקָם: אִישׁ
 כְּמִתְנַת יָדוֹ, כְּבִרְכַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:
 וְהִשְׂיֵאֲנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים
 וְלִשְׁלוֹם, לְשִׁמְחָה וְלִשְׂשׂוֹן, כְּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ
 לְבָרְכֵנוּ, (בשבת: אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצָה נָא
 בְּמַגִּיחַתְנוּ) קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ,
 שְׂבַעְנוּ מִטוֹבְךָ וְשִׂמַח נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ, וְטַהֵר
 לִבֵּנוּ לְעַבְדְּךָ בְּאֵמֶת, וְהִנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 (בשבת: בְּאֵהָבָה וּבְרִצּוֹן) בְּשִׁמְחָה וּבְשְׂשׂוֹן (בשבת: שְׂבַת
 ו) מוֹעֲדֵי קִדְשְׁךָ, וְיִשְׂמְחוּ בְךָ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקֻדְשֵׁי
 שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקֻדָּשׁ (בשבת: הַשְּׂבַת ו) ^ו
 יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִינִים.

בְּהַמּוֹן - בהמיית. מְכוֹנּוֹ - מקומו הנכון. בְּתַקְוָנוּ - בכל מה ששייך לנו.
 לְגִוְיָהֶם - למשכנותיהם.
 וְהִשְׂיֵאֲנוּ - והעניקנו (תן לנו במתנה).

ה. עבודה

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם
שְׁעָה, וְהָשִׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ, וְאֲשִׁי
יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרִצּוֹן,
וּתְהִי לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

ביום טוב בחזרת הש"ץ אומרים "ותערב"
(לא בשבת חוה"מ, ולא כאשר כהנים אינם עולים לדוכן).

קהל וש"ץ

וּתְעַרְב לְפָנֶיךָ עֲתִירְתָנוּ כְּעוֹלָה וּכְקֹרְבָן. אָנָּה רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים הָשִׁב שְׁכִינְתְּךָ לְרִצּוֹן עֵינֶיךָ וְסִדֵּר הָעֲבוּדָה לִירוּשָׁלַיִם,
וְשֵׁם נִעְבְּדְךָ בְּיְרֵאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת.

וּתְחַזְיֵנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹכְךָ לְרִצּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה, הַמְחַזֵּיר שְׁכִינְתוֹ לְרִצּוֹן.

ו. הודאה

<p>מוֹדִים דְּרַבְנָן מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ, מְגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדָה לְךָ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ</p>	<p>מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ, מְגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדָה לְךָ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ</p>
---	---

רְצֵה - יהי לרצון. שְׁעָה - פְּנֵה. הָעֲבוּדָה - (בבית המקדש: הקרבנות). לְדַבֵּיר
- להיכל (כינוי לבית המקדש). וְאֲשִׁי - וקרבת. וְתְחַזְיֵנָה - ותראינה.
צוּר - חוֹזֵק. מְגֵן יִשְׁעֵנוּ - מגן ומושיע לנו.
יּוֹצֵר בְּרִאשִׁית - בורא העולם יש מאין.

עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים | שֶׁחַיֵּיתָנוּ וְקִמַּתָּנוּ. כֵּן
 בְּיָדְךָ, וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ | תְּחַיֵּנוּ וּתְקִימָנוּ וְתֹאסֶף
 הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נַסְיָךְ | גְּלִיּוֹתֵינוּ לְחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ
 שְׂפָכֵל יוֹם עַמָּנוּ, וְעַל | לְשִׁמּוֹר חֲקִיךָ וְלַעֲשׂוֹת
 נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ | רְצוֹנָךְ וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבִּי
 שְׂפָכֵל עֵת, עָרֵב וּבִקְרָ | שָׁלֵם, עַל שְׁאֵנוּ מוֹדִים
 וְצִהָרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, | לָךְ. בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת.
 לֹא תָמוּ חֲסֵדֶיךָ, כִּי מַעֲוֹלָם קוִינּוּ לָךְ.

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמֶךָ מִלְּכַנּוֹ
 תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד.

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה, וַיִּהְיֶה לָנוּ וַיְבָרְכֵנוּ אֶת שְׁמֶךָ
 הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ
 וְעֲזָרְתָנוּ סְלָה, הָאֵל הַטּוֹב. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
 הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת.

.....

בחזרת הש"ץ אומרים ברכת כהנים. לפני הברכה אומרים הכהנים בלחש:
 יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתהא ברכה זו שצויתנו לברך את
 עמך ישראל ברכה שלמה, ולא יהיה בה מכשול ועון מעתה ועד עולם.

הַפְּקוּדוֹת לָךְ - המופקדות (כפיקדון). עָרֵב וּבִקְרָ וְצִהָרִים - (מודים אנחנו
 לך). הַטּוֹב - (אתה הוא הטוב).
 לְחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ - לבית המקדש, לירושלים. עַל שְׁאֵנוּ מוֹדִים לָךְ - (מודים
 אנחנו לך על שזכינו להודות לך).
 וְעַל כָּלֵם - (על כל הטובות והנסים).
 סְלָה - לנצח. הַטּוֹב שְׁמֶךָ - ששמך טוב.

ז. ברכת שלום

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ

<p>אם אין כהנים עולים לדוכן, אומר הש"ץ: אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרַכְנוּ בְּבְרָכָה הַמְשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַקְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אֱהֲרֹן וּבְנָיו כְּהֻנִּים עִם קְדוֹשֶׁךָ, כְּאָמֹר: יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ: (הקהל: כן יהי רצון) יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנֶךָ: (הקהל: כן יהי רצון) יֵשָׁא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם: (הקהל: כן יהי רצון) והש"ץ ממשיך "שִׁים שְׁלוֹם" (בראש העמוד).</p>	<p>אם עלו כהנים לדוכן קוראים להם: כְּהֻנִּים (לכהן יחיד אין קוראים) והכהנים מברכים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּקִדְשָׁתוֹ שֶׁל אֱהֲרֹן, וְצִנְנוּ לְבָרְךָ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה. (הקהל: אָמֵן) והש"ץ מקריא מלה במלה: יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ: (הקהל: אָמֵן) יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנֶךָ: (הקהל: אָמֵן) יֵשָׁא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם: (הקהל: אָמֵן)</p>
---	--

במדבר ו

נוהגים לומר בלחש לאחר ברכת כהנים
(במקור תוקן עבור מי שחלם חלום ונפשו עגומה עליו):
אֲדִיר בְּמָרוֹם שׁוֹכֵן בְּגִבּוֹרָה, אַתָּה שְׁלוֹם וְשִׁמְךָ שְׁלוֹם. יְהִי רְצוֹן שְׁתִּשִּׁים
עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם.
לאחר ברכת כהנים אומרים הכהנים:
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲשִׂינוּ מַה שֶׁגִּזְרַתָּ עָלֵינוּ, אֵף אַתָּה עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמוֹ
שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ: הִשְׁקִיפָה מִמַּעוֹן קְדוֹשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבְרַךְ אֶת עַמְּךָ אֶת
יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ, כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּנוּ אַרְץ זָבַת
חֶלֶב וּדְבָשׁ:
יש נוהגים שמי שחלם חלום רע אומר כאן 'רבונו של עולם אני שלך' וכו'
(לעיל עמ' 130).

דברים כו

הַמְשַׁלֶּשֶׁת - המורכבת משלושה פסוקי ברכה.
אֲדִיר - חזק. שׁוֹכֵן בְּגִבּוֹרָה - הגבורה היא כביכול משכנו של ה'. אַתָּה שְׁלוֹם
- אתה מקור השלום. וְשִׁמְךָ שְׁלוֹם - ("מלך שהשלום שלו"; "שלום" הוא אחד
הכינויים של הקב"ה).

כְּאַחַד בְּאוֹר פְּנֵיךָ, כִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתְּתָה לָנוּ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה
 וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב יְהִיָּה בְּעֵינֶיךָ
 לְבָרְכָנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת
 וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְּבָרֵךְ
 אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם.

יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי: תהלים יט

אֱלֹהֵי, נִצַּר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מַרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי
 נַפְשֵׁי תוֹדֵם, וְנִפְשֵׁי כֹעֶפָר לְכָל תְּהִיָּה. פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ,
 וְאַחֲרֵי מְצוּתֶיךָ תִּרְדָּף נַפְשִׁי. וְכָל הַקְּמִים וְהַחוֹשְׁבִים עָלַי
 רָעָה, מְהֵרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן
 שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיִנְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
 קִדְשֶׁתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֵינָי:

תהלים ס, שם יט

יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי: תהלים יט

לפני "עושה שלום" כורע ופוסע שלוש פסיעות אחרונות ומחוזה קידה לשמאל,
 לימין ולאמצע, ושוהה מעט לפני שחוזר למקומו.
 בתפילה בציבור חוזר למקומו לקראת התחלת הקדושה (עמ' 520).

עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן.

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 בְּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. וְשֵׁם נִעֲבָדְךָ בְּיָרְאָה כִּימֵי עוֹלָם
 וּכְשָׁנִים קְדְמוֹנִיּוֹת. וְעָרְבָה לִיהוָה מְנַחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי
 עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדְמוֹנִיּוֹת:

אחרי חזרת הש"ץ, קדיש תתקבל (בעמ' 376),
 אין כאלהינו וכו' עד סוף התפילה.

קידושא רבה ליום טוב

בשבת יש נוהגים להתחיל מ'אם תשיב' ויש נוהגים להתחיל מ'ושמרו'.
ביום טוב שחל בחול מתחילים מ'אלה מועדי'.

ישעיה נח
אם תשיב משבת רגלך, עשות חפצך ביום קדשי, וקראת לשבת
ענג לקדוש יהוה מכבד, וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר
דבר: אז תתענג על יהוה, והרפכתך על במתי ארץ, והאכלתיך
ונחלת יעקב אביך, כי פי יהוה דבר:

שמות לא
ושמרו בני ישראל את השבת, לעשות את השבת
לדרתם, ברית עולם: ביני ובין בני ישראל אות היא
לעלם, כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ,
וביום השביעי שבת וינפש:

שם כ
זכור את יום השבת לקדשו: ששת ימים תעבד ועשית
כל מלאכתך: ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך, לא
תעשה כל מלאכה, אתה ובנך ובתך, עבדך ואמתך
ובהמתך, וגרך אשר בשעריך: כי ששת ימים עשה יהוה
את השמים ואת הארץ, את הים ואת כל אשר בם, וינח
ביום השביעי, על כן ברוך יהוה את יום השבת ויקדשהו:

ויקרא כג
אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם
במועדים:

שם
וידבר משה את מועדי יהוה אל בני ישראל:

סברי מרנן

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, בורא פרי
הגפן.

בסוכות: ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר
קדשנו במצותיו וצונו לישב בסכה.

ישתה רוב כוס או ישתו המסובים.

אם תשיב משבת רגלך - מללכת לעסקיך. במתי ארץ - כינוי לארץ ישראל.

פיוטי טל

בתפילת מוסף של יום ראשון של פסח (עמ' 519) נוהגים לומר פיוטים בחזרת הש"ץ. לפני חזרת הש"ץ פותחים את ארון הקודש, וכשהש"ץ מגיע אל "ומושיע ומגן" הוא מתחיל בפיוט. ויש נוהגים לאומרו לפני הקדיש שלפני מוסף, ומתחילים רק מ'אלוהינו ואלהי אבותינו'.

בְּדַעְתּוֹ אֲבִיעָה חִידוֹת, בְּעַם זֶה בְּזוֹ בְּטַל לְהַחְדוֹת.
טל גֵּיא וּדְשָׁאֵה לְחִדוֹת, דְּצִים בְּצֵלוֹ לְהַחְדוֹת,
אוֹת יְלִדוֹת טל לְהַגֵּן לְתוֹלְדוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
מִגֵּן אֲבָרְהָם.

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם, אֲדָנִי, מַחֲיֵה מֵתִים אַתָּה,
רַב לְהוֹשִׁיעַ.
תְּהוֹמוֹת הַדּוֹם לְרִסְיוֹ כְּסוּפִים, וְכָל נְאוֹת דְּשָׂא
לוֹ נִכְסְפִים. טל זְכָרוֹ גְבוּרוֹת מוֹסִיפִים, חֶקְקוֹ
בְּגִישַׁת מוֹסְפִים, טל לְהַחֲיוֹת בוֹ נִקְוֵי סְעִיפִים.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,

טל תֵּן לְרִצּוֹת אֲרָצְךָ, שִׁיתְנֵנוּ בְּרַכָּה בְּדִיצְךָ,
רַב דָּגָן וְתִירוֹשׁ בְּהַפְרִיצְךָ, קוֹמֵם עִיר בְּהַחְפָּצְךָ בְּטַל.

בְּדַעְתּוֹ - ברשותו (של הקב"ה). חִידוֹת - מליצות סתומות. בְּעַם זֶה - בקהל ישראל, כנאמר: עם זו גאלת. בְּזוֹ - בתפילת מוסף זאת. לְהַחְדוֹת - לשמח. לְחִדוֹת - לחדש. דְּצִים - שמחים. אוֹת יְלִדוֹת טל וכו' - הטל הוא סמל (אות) לימים מקדם, בהם הבטיח להגן לתולדות.
תְּהוֹמוֹת - פנים הארץ. הַדּוֹם - כינוי לארץ, כנאמר: והארץ הדום רגלי. לְרִסְיוֹ - (של הטל). כְּסוּפִים - מצפים. טל זְכָרוֹ וכו' - על ידי שמוזכרים טל מוסיפים להזכיר גבורות ה'. חֶקְקוֹ - נקבע. בְּגִישַׁת - בתפילת. נִקְוֵי סְעִיפִים - המתים הקבורים בנקיקי אדמה, כנאמר: הקיצו ורגנו שוכני עפר כי טל אורות טלך.
לְרִצּוֹת - לגרום נחת. שִׁיתְנֵנוּ - שימנו, תעשה אותנו. בְּהַפְרִיצְךָ - לפרוץ לרוב. קוֹמֵם - הקם.

טל צוה שְׁנָה טוֹבָה וּמַעֲטוּרָת, פְּרִי הָאָרֶץ לְגֵאוֹן וּלְתַפְאֲרָת,
 עִיר כְּסָפָה נוֹתֶרֶת, שְׁיִמָּה בְּיָדָךְ עֲטוּרָת בְּטָל.
 טל נוֹפֵף עָלַי אֶרֶץ בְּרוּכָה, מִמְּגֵד שְׁמַיִם שְׁבַענוּ בְּרָכָה,
 לְהָאִיר מִתּוֹךְ חֲשֻׁכָה, כְּנָה אַחֲרֶיךָ מְשׁוּכָה בְּטָל.
 טל יַעֲסִיס צוֹף הָרִים, טָעַם בְּמֵאוֹדָךְ מִבְּחָרִים,
 חֲנוּנֶיךָ חֵלֶץ מִמְּסַגְרִים, זְמֶרָה נִנְעִים וְקוֹל נְרִים בְּטָל.
 טל וְשִׁבַע מִלֵּא אֶסְמִינוּ, הִכְעַת תְּחַדֵּשׁ יְמִינוּ,
 דוֹד, כְּעֶרְכָּךְ הַעֲמֵד שְׁמִנּוּ, גֵּן רוּחַ שְׁיִמְנוּ בְּטָל.
 טל בּוֹ תִכְרַךְ מְזוֹן, בְּמִשְׁמַנֵּינוּ אֵל יְהִי רְזוֹן,
 אֵימָה אֲשֶׁר הִסְעֵת כְּצֹאן, אֲנֵא תִפְקַל לָהּ רְצוֹן בְּטָל.

הש"ץ מכריז:

שְׁאֲתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַטַּל

הקהל אומר והש"ץ אחריו:

לְבָרְכָה וְלֹא לְקַלְלָהּ (אָמֵן),
 לְחַיִּים וְלֹא לְמָוֹת (אָמֵן),
 לְשִׁבַע וְלֹא לְרְזוֹן (אָמֵן).

סוגרים את הארון,

והש"ץ ממשיך: מכלכל חיים וכו' (עמ' 520).

עִיר כְּסָפָה נוֹתֶרֶת - (ירושלים). נוֹפֵף - העלה. כְּנָה - שתיל; כינוי לישראל.
 יַעֲסִיס - יעשה עסיס. צוֹף - פירות מתוקים. טָעַם - תיטע אותם (את ישראל
 המובחרים). בְּמֵאוֹדָךְ - בקנייך (בארץ ישראל). מִמְּסַגְרִים - מן הכלא
 (גלות), ואז זְמֶרָה וכו'. הִכְעַת - הלא כעת. כְּעֶרְכָּךְ - לנצח (כמו שאתה נצחי).
 אֵימָה - אומה (כנאמר: איומה כנדגלות). הִסְעֵת - (ממצרים). תִפְקַל - תוציא
 (לקראתה).

פיוטי גשם

בתפילת מוסף של שמיני עצרת (עמ' 519) נוהגים לומר פיוטים בחזרת הש"ץ.
לפני חזרת הש"ץ פותחים את ארון הקודש, וכשהש"ץ מגיע אל "ומושיע ומגן"
הוא מתחיל בפיוט. ויש נוהגים לאומרו לפני הקדיש שלפני מוסף,
ומתחילים רק מ'אלוהינו ואלהי אבותינו'.

אָף בְּרִי אֲתַת שֵׁם שַׁר מְטָר, לְהַעֲבִיב וּלְהַעֲנִין
לְהַרְיֵק וּלְהַמְטִיר, מֵיִם אָבִים בָּם גֵּיא לְעֵטֵר, לְכָל
יַעֲצְרוּ בְנֵשִׁיֹן שְׁטָר, אָמוּנִים גָּנוּן בָּם שׁוֹאֲלֵי
מְטָר. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְגֵן אַבְרָהָם.
אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם, אֲדֹנָי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה,
רַב לְהוֹשִׁיעַ.

יְטַרְיַח לְפִלֵּג מְפֹלֵג גֶּשֶׁם, לְמוֹגֵג פְּנֵי נָשִׁי בְצַחֹת
לְשֵׁם, מֵיִם לְאֲדָרְךָ כְּנִיתָ בְרֵשֶׁם, לְהַרְגִיעַ בְּרַעְפָּם
לְנַפְוִחֵי נֶשֶׁם, לְהַחְיֹת מְזַכְרִים גְבוּרוֹת הַגֶּשֶׁם.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

זְכוּר אָב נִמְשָׁךְ אַחֲרֶיךָ כְּמֵיִם, בְּרַכְתּוֹ כְּעֵץ שְׁתוּל עַל
פְּלָגֵי מַיִם, גָּנַנְתּוֹ הַצֵּלְתּוֹ מֵאֵשׁ וּמַמִּים, דְּרָשְׁתּוֹ
בְּזָרְעוֹ עַל כָּל מַיִם.

הקהל עונה: בְּעֵבֹרוֹ אֶל תִּמְנַע מַיִם.

אָף בְּרִי וְכו' – שמו של שר המטר נקרא (אתת מלשון אות) אף ברי (ותפקידו
הוא) להביא עבים ועננים להריק גשם ולהמטיר. להעטיר את הארץ (גיא) במים
לאיבים (צמחים רכים של אביב), שלא ייעצרו (הגשמים) בחטאתינו (שהקב"ה
נושה בנו). ובגלל אבות (אמונים) הגן על ישראל (שואלי מטר).
יְטַרְיַח לְפִלֵּג וְכו' – הקב"ה מצווה (יטריח) לחלק את פלגי הגשם, לרכך את
פני האדמה בטיפות צחות כאבן טובה (לשם). במקרא (ברשם) רמזת (כינית) לאדר
אותך כנותן מים, להרגיע בהמטרתם לבני אדם (לנפוחי נשם), להחיות בתחיית
המתים את ישראל המזכירים גשם בברכת גבורות.
אָב – (אברהם). מֵאֵשׁ – (באור כשדים). וּמַמִּים – (בעת שהלך לעקוד את
יצחק). דְּרָשְׁתּוֹ – ניסית אותו.

זְכוֹר הַנוֹלָד בְּשׁוֹרַת יַקַּח נָא מְעַט מַיִם, וְשַׁחַת לְהוֹרוֹ
לְשַׁחֲטוֹ לְשַׁפְּףָּ דָמוֹ כַּמַּיִם, זֶהָר גַּם הוּא לְשַׁפְּףָּ לֵב
כַּמַּיִם, חָפַר וּמָצָא בְּאֵרוֹת מַיִם.

הקהל עונה: בְּצַדְקוֹ חוֹן חֲשַׁרְת מַיִם.

זְכוֹר טָעַן מִקְלוֹ וְעִבֵּר יַרְדֵּן מַיִם, יַחַד לֵב וְגַל אֲבָן מִפִּי
בְּאֵר מַיִם, פְּנֵאֲבֵק לוֹ שֶׁר בְּלוּל מֵאֵשׁ וּמַמַּיִם, לִכֵּן
הִבְטַחְתוּ הָיִית עִמּוֹ בְּאֵשׁ וּבַמַּיִם.

הקהל עונה: בְּעִבּוּרוֹ אֵל תִּמְנַע מַיִם.

זְכוֹר מְשׁוּי בְּתַבַּת גִּמָּא מִן הַמַּיִם, נָמוּ דְלָה דְלָה וְהִשְׁקָה
צֵאֵן מַיִם, סְגוּלֵיךָ עֵת צָמְאוּ לְמַיִם, עַל הַסְּלַע הָךְ
וַיִּצְאוּ מַיִם.

הקהל עונה: בְּצַדְקוֹ חוֹן חֲשַׁרְת מַיִם.

זְכוֹר פָּקִיד שְׁתוֹת טוֹבֵל חֲמֵשׁ טְבִילוֹת בַּמַּיִם, צוּעָה
וּמְרַחֵץ כַּפָּיו בְּקִדּוּשׁ מַיִם, קוֹרָא וּמְזֶה טְהַרְת מַיִם,
רַחֵק מַעַם פְּחִז כַּמַּיִם.

הקהל עונה: בְּעִבּוּרוֹ אֵל תִּמְנַע מַיִם.

זְכוֹר שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי שְׁבַטִים שֶׁהֶעֱבַרְתָּ בְּגִזְרַת מַיִם, שֶׁהִמְתַּקְתָּ
לָמוּ מְרִירוֹת מַיִם, תּוֹלְדוֹתֵם נִשְׁפָּףְּ דָּמָם עֲלֵיךָ
כַּמַּיִם, תִּפְּן, כִּי נִפְשָׁנוּ אֶפְפוּ מַיִם.

הקהל עונה: בְּצַדְקָם חוֹן חֲשַׁרְת מַיִם.

הַנוֹלָד - (יצחק). וְשַׁחַת - ואמרת. לְהוֹרוֹ - לאביו. חוֹן - (אוחנו). חֲשַׁרְת - ענני.
טָעַן - אחז (יעקב). וְגַל - גלל. בְּלוּל מֵאֵשׁ וּמַמַּיִם - (מלאך).
מְשׁוּי - (משה). נָמוּ - אמרו (בנות יתרו). סְגוּלֵיךָ - (ישראל). הָךְ - הפה.
פָּקִיד שְׁתוֹת - הממונה על בית המקדש (אהרן). חֲמֵשׁ טְבִילוֹת - ביום
הכיפורים. צוּעָה - הולך. קוֹרָא - בתורה. רַחֵק - (שבעה ימים לפני יוה"כ).
פְּחִז כַּמַּיִם - כינוי לישראל.
בְּגִזְרַת מַיִם - (בים סוף). שֶׁהִמְתַּקְתָּ לָמוּ מְרִירוֹת מַיִם - (במרה).
תּוֹלְדוֹתֵם - (בני ישראל שנהרגו על קידוש השם). תִּפְּן - תפנה (אלינו
ברחמים). אֶפְפוּ - הקיפו (באו מים עד נפש).

הש"ץ מכריז:

**שְׁאַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם**

הקהל אומר והש"ץ אחריו:

**לְבָרְכָהּ וְלֹא לְקַלְלָהּ (אָמֵן),
לְחַיִּים וְלֹא לְמֹות (אָמֵן),
לְשִׁבְעַת וְלֹא לְרִזּוֹן (אָמֵן).**

סוגרים את הארון.

והש"ץ ממשיך: מכלכל חיים וכו' (עמ' 520).

סדר מנחה ליום טוב

אומרים אשרי, ובא לציון גואל ואחריהם חצי קדיש (עמ' 397).
אם חל בשבת, אומרים ואני תפילתי, מוציאים ספר תורה וקוראים שלושה אנשים
בפרשת השבוע הבא. מחזירים ספר התורה למקומו ואומרים חצי קדיש.
אחרי חצי קדיש מתפללים תפילת שבע (עמ' 501), הש"ץ חוזר על התפילה, קדיש
שלם, עלינו לשבח (עמ' 416).

סדר ערבית למוצאי יום טוב

במוצאי יום טוב לחול או לחול המועד, מתפללים ערבית של חול (עמ' 192).
מוסיפים "אתה חוננתנו" (ובחול המועד - יעלה ויבוא). במוצאי יו"ט של פסח
סופרים ספירת העומר (עמ' 218). אחר התפילה מבדילים על היין (עמ' 464) בלי
ברכת הבשמים ובלי ברכת הנר, אלא אם כן הוא מוצאי שבת.

הושענות ליום טוב ולחול המועד של סוכות

אומרים הושענות אחרי קריאת הלל (ויש אומרים אחרי מוסף).
הכל נוטלין את לולביהם בידיהם, אחד מן הקהל פותח את ארון הקודש, מוציא
מתוכו ספר תורה ומחזיקו על הבימה שבאמצע בית הכנסת.
החזן פותח בארבע השורות הראשונות בכל יום, ואחר כך ממשיך בפיוט השייך
לאותו היום כרשום להלן. עם תחילת הפיוט החזן פונה ומתחיל להקיף את הבימה
דרך ימין וכל בעלי הלולבים שבבית הכנסת מצטרפים אליו ומקיפים אחריו.
נוהגים שבפיוט חוזרים על המלה "הושענא" אחרי כל אות מן הא"ב. בכל יום
אחרי הפיוט ממשיכים "אני והו" (עמ' 541).
בסוף אמירת הפיסקה האחרונה ("הושיעה את עמך") מחזירים את ספר התורה
למקומו וסוגרים הארון ושליח ציבור אומר קדיש תתקבל,
וממשיכים בשיר של יום, בקריאת התורה ובמוסף.

סדר פיוטי הושענות

אומרים את הושענות בסדר הזה:						
אם יו"ט ראשון חל ביום:	ביו"ט ראשון	א' של חוהמ"ס	ב' של חוהמ"ס	ג' של חוהמ"ס	ד' של חוהמ"ס	ה' של חוהמ"ס
שני בשבוע	למען אמתך	אבן שתיה	אערך שועי	אם אני חומה	אל למושעות	הושענא לשבת
שלישי בשבוע	למען אמתך	אבן שתיה	אערך שועי	אל למושעות	הושענא לשבת	המושיע אדון
חמישי בשבוע	למען אמתך	אבן שתיה	הושענא לשבת	אערך שועי	אל למושעות	המושיע אדון
שבת	הושענא לשבת	למען אמתך	אערך שועי	אבן שתיה	אל למושעות	המושיע אדון

בכל יום לפני הפיוט אומרים:

- חזן וקהל: הוֹשֵׁעַ נָא, לְמַעַן אֵלֵהִינוּ, הוֹשֵׁעַ נָא.
- חזן וקהל: הוֹשֵׁעַ נָא, לְמַעַן בּוֹרְאֵנוּ, הוֹשֵׁעַ נָא.
- חזן וקהל: הוֹשֵׁעַ נָא, לְמַעַן גּוֹאֲלֵנוּ, הוֹשֵׁעַ נָא.
- חזן וקהל: הוֹשֵׁעַ נָא, לְמַעַן דּוֹרְשָׁנוּ, הוֹשֵׁעַ נָא.

הושע נא

לְמַעַן אֲמַתְךָ, לְמַעַן בְּרִיתְךָ, לְמַעַן גְּדֻלַּךְ וְתַפְאֲרְךָ,
 לְמַעַן דְּתָךְ, לְמַעַן הוֹדְךָ, לְמַעַן וַעֲוֹדְךָ, לְמַעַן זְכָרְךָ, לְמַעַן חֲסִדְךָ,
 לְמַעַן טוֹבְךָ, לְמַעַן יַחֲוֹדְךָ, לְמַעַן כְּבוֹדְךָ, לְמַעַן לְמוֹדְךָ,
 לְמַעַן מְלֻכוֹתְךָ, לְמַעַן נִצְחָךְ, לְמַעַן סוֹדְךָ, לְמַעַן עֲזָךְ,
 לְמַעַן פְּאֲרְךָ, לְמַעַן צְדָקוֹתְךָ, לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ, לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,
 לְמַעַן שְׂכִינְתְךָ, לְמַעַן תְּהַלְתְּךָ, הוֹשֵׁעַ נָא.

וממשיכים "אני והו" (עמ' 541)

וַעֲוֹדְךָ - בתי הכנסת שישראל נועדים בהם. לְמוֹדְךָ - תורתך שאנו לומדים.
 סוֹדְךָ - עצתך (סוד ה' ליראיו, תהלים כה, יד). פְּאֲרְךָ - ישראל (ישראל אל אשר
 כך אתפאר. ישעיה מט, ג).

הושע נא

אָבֵן שְׁתִּיָּה, בֵּית הַבְּחִירָה, גֶּרֶן אֲרָנָן, דְּבִיר הַמְצַנֵּעַ, הַר הַמּוֹרֵיָה, וְהַר יִרְאָה, זָבוּל תַּפְּאֲרֹתָךְ, חֲנֵה דָוִד, טוֹב הַלְּבָנוֹן, יִפֶּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ, פְּלִילַת יָפִי, לִינַת הַצֹּדֵק, מְכוּן לְשִׁבְתְּךָ, נֹה שְׁאֲנָן, סִכַּת שְׁלֹם, עֲלִית שְׁבָטִים, פְּנַת יִקְרַת, צִיּוֹן הַמְצַיֶּנֶת, קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, רְצוֹף אֶהָבָה, שְׁכִינַת כְּבוֹדְךָ, תַּל תְּלַפְיֹת, הוֹשַׁע נָא.

וממשיכים "אני והו" (עמ' 541)

הושע נא

אֲעֲרֹךְ שׁוּעֵי, בְּבֵית שׁוּעֵי, גְּלִיתִי בְּצוּם פְּשָׁעֵי, דְּרִשְׁתִּיךָ בּוֹ לְהוֹשִׁיעֵי, הַקְּשִׁיבָה לְקוֹל שׁוּעֵי, וְקוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵי, זָכַר וְרַחֵם מוֹשִׁיעֵי, חַי כֵּן תִּשְׁעֶשְׁעֵי, טוֹב בְּאֲנָק שְׁעֵי, יוֹחַשׁ מוֹשִׁיעֵי, כֹּלֵה מְרִשִׁיעֵי, לְכֹל עוֹד תְּרִשִׁיעֵי, מִהַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, נִצַּח לְהוֹשִׁיעֵי, שָׂא נָא עוֹן רְשָׁעֵי, עֲבוֹר עַל פְּשָׁעֵי, פְּנֵה נָא לְהוֹשִׁיעֵי, צוֹר צְדִיק מוֹשִׁיעֵי, קַבֵּל נָא שׁוּעֵי, רוֹמֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל, שְׂדֵי מוֹשִׁיעֵי, תּוֹפִיעַ וְתוֹשִׁיעֵי, הוֹשַׁע נָא.

וממשיכים "אני והו" (עמ' 541)

אָבֵן שְׁתִּיָּה - כינוי לבית המקדש (שממנה הושתת העולם. יומא נג, ע"ב). גֶּרֶן אֲרָנָן - שעליו נבנה בית המקדש (דבה"י א, כא, יח). דְּבִיר הַמְצַנֵּעַ - כינוי לקודש הקדשים. וְהַר יִרְאָה - הר הבית (בראשית כב, יד). זָבוּל - בית מעון (מלכים א, ח, ג). חֲנֵה דָוִד - ירושלים (ישעיה כט, א). טוֹב הַלְּבָנוֹן - בית המקדש (ההר הטוב הזה והלבנון. דברים ג, כה). לִינַת הַצֹּדֵק - ירושלים (צדק ילין בה. ישעיה א, כא). סִכַּת שְׁלֹם - ירושלים (ויהי בשלם סכו. תהלים עו, ג). עֲלִית שְׁבָטִים - מקום עליית שבטים לרגל. פְּנַת יִקְרַת - (אבן בחן פנת יקרת. ישעיה כח, טז). הַמְצַיֶּנֶת - (במצוות). רְצוֹף אֶהָבָה - (על שם הארון והכרובים והלוחות שבו). תַּל תְּלַפְיֹת - בית המקדש (תל שכל פיות פונים בו. ברכות ל, ע"א). אֲעֲרֹךְ שׁוּעֵי - אסדר שוועתי. בְּבֵית שׁוּעֵי - בבית תפילתי. בְּצוּם - ביום הכיפורים. חַי כֵּן לְהוֹשִׁיעֵי - תשעשעתי - תשמחני. טוֹב - כינוי לה'. בְּאֲנָק שְׁעֵי - פנה לתפילתי (אנקת אסיר. תהלים עט, יא). יוֹחַשׁ מוֹשִׁיעֵי - יוחש בואו של משיח. מְרִשִׁיעֵי - השטן.

הושע נא

אם אָנִי חוֹמָה, בָּרָה כַּחֲמָה, גּוֹלָה וְסוּרָה, דְּמָתָה
 לְתָמָר, תְּהַרְוֶנָּה עָלַיָּךְ, וְנִחַשְׁבַּת כְּצֵאן טַבְּחָה, זְרוּיָה
 בֵּין מַכְעִיִּסֶיָּה, חֲבוּקָה וְדַבּוּקָה בְּךָ, טוֹעֲנַת עָלַיָּךְ, יַחֲדָה
 לְיַחְדְּךָ, כְּבוּשָׁה בַּגּוֹלָה, לוֹמְדַת יְרֵאָתְךָ, מְרוּטַת לַחִי,
 נְתוּנָה לְמַכִּים, סוֹבְלַת סַבְּלָךְ, עֲנִיָּה סַעְרָה, פְּדוּיַת טוֹבִיָּה,
 צֵאן קָדְשִׁים, קְהֵלוֹת יַעֲקֹב, רְשׁוּמִים בְּשִׁמְךָ, שׁוֹאֲגִים
 הוֹשַׁע נָא, תְּמוֹכִים עָלַיָּךְ, הוֹשַׁע נָא.

וממשיכים "אני והו'" (בעמוד הבא)

הושע נא

אֵל לְמוֹשְׁעוֹת, בְּאַרְבַּע שָׁבוּעוֹת, גְּשִׁים בְּשׁוּעוֹת, דּוֹפְקֵי
 עֲרֵךְ שׁוּעוֹת, הוֹגֵי שַׁעֲשׁוּעוֹת, וְיַחֲדוּתָם מְשַׁתְּעֵשְׁעוֹת,
 זוֹעָקִים לְהִשְׁעוֹת, חוֹכֵי יִשׁוּעוֹת, טְפוּלִים בְּךָ שְׁעוֹת,
 יוֹדְעֵי בֵּין שְׁעוֹת, כּוֹרְעֵיךָ בְּשׁוּעוֹת, לְהִבִּין שְׁמוּעוֹת,
 מְפִיךָ נְשַׁמְעוֹת, נוֹתֵן תְּשׁוּעוֹת, סְפוּרוֹת מְשַׁמְעוֹת, עֲדוֹת
 מְשַׁמְעוֹת, פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת, צְדִיק נוֹשֵׁעוֹת, קְרִיַת תְּשׁוּעוֹת,
 רְגֵשׁ תְּשׁוּאוֹת, שְׁלֵשׁ שְׁעוֹת, תְּחִישׁ לְתִשׁוּעוֹת, הוֹשַׁע נָא.

וממשיכים "אני והו'" (בעמוד הבא)

אם אָנִי חוֹמָה – אומה חזקה באמונה כחומה. בָּרָה – בהירה. גּוֹלָה וְסוּרָה –
 (מארצה). זְרוּיָה – פזורה. יַחֲדָה לְיַחְדְּךָ – אומה יחידה המייחדת את ה' אחד.
 פְּדוּיַת טוֹבִיָּה – שנגאלה על ידי משה שנקרא טוביה. תְּמוֹכִים – סמוכים.
 בְּאַרְבַּע שָׁבוּעוֹת – שנשבע לתת לנו את הארץ (דבה"י א, טז, טז-יז). דּוֹפְקֵי
 עֲרֵךְ שׁוּעוֹת – דופקים על דלתות בית הכנסת לערוך תפילות. שַׁעֲשׁוּעוֹת –
 התורה (ע"פ משלי ח, ל). וְיַחֲדוּתָם מְשַׁתְּעֵשְׁעוֹת – שמחים בפתרון סתומות.
 לְהִשְׁעוֹת – שיפנה אליהם. טְפוּלִים בְּךָ שְׁעוֹת – דבוקים בך ופונים אליך.
 יוֹדְעֵי בֵּין שְׁעוֹת – יודעי בינה לעתים (דבה"י א, יב, לג). כּוֹרְעֵיךָ בְּשׁוּעוֹת –
 כורעים בעת תפילתם. לְהִבִּין שְׁמוּעוֹת – מתפללים להבין דברי תורה. מְפִיךָ
 – אשר מפיק. סְפוּרוֹת מְשַׁמְעוֹת – סופרים אותיות בתורה. צְדִיק נוֹשֵׁעוֹת
 – ישלח את המשיח (צדיק ונושע הוא. זכריה ט, ט). קְרִיַת תְּשׁוּעוֹת – כינוי
 לירושלים. רְגֵשׁ תְּשׁוּאוֹת – קול המון העולה לבית אלוהים ברגש. שְׁלֵשׁ
 שְׁעוֹת – (שבהן הקב"ה פורע מעשיו ומאלופיו. שיר השירים רבה, ד, יז).

הושע נא

אָדוֹן הַמוֹשִׁיעַ, בְּלִתֵּךְ אֵין לְהוֹשִׁיעַ, גְּבוּר וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
 דְּלוֹתֵי וְלֵי יְהוֹשִׁיעַ, הָאֵל הַמוֹשִׁיעַ, וּמְצִיל וּמוֹשִׁיעַ,
 זוֹעֲקֵךְ תּוֹשִׁיעַ, חוֹכֵךְ הוֹשִׁיעַ, טָלְאֵךְ תִּשְׁבִּיעַ, יָבוּל
 לְהִשְׁפִּיעַ, כָּל שִׁיחַ תִּדְשָׂא וְתוֹשִׁיעַ, לְגִיא בַל תִּרְשִׁיעַ,
 מְגִדִים תִּמְתִּיק וְתוֹשִׁיעַ, נְשִׂאִים לְהַסִּיעַ, שְׁעִירִים לְהַנִּיעַ,
 עֲנָנִים מְלֵה־מְנִיעַ, פּוֹתַח יָד וּמִשְׁבִּיעַ, צְמָאֵךְ תִּשְׁבִּיעַ,
 קוֹרְאֵךְ תּוֹשִׁיעַ, רְחוּמֵךְ תּוֹשִׁיעַ, שׁוֹחֲרֵךְ הוֹשִׁיעַ,
 תְּמִימֵךְ תּוֹשִׁיעַ, הוֹשֵׁעַ נָא.

ממשיכים כאן

אָנִי וְהוּ הוֹשִׁיעָה נָא.

- כְּהוֹשַׁעְתָּ אֱלִים בְּלוֹד עַמְּךָ,
 כֵּן הוֹשַׁע נָא. בְּצִאֲתֶךָ לְיִשְׁעַ עַמְּךָ,
- כְּהוֹשַׁעְתָּ גּוֹי וְאֱלֹהִים,
 כֵּן הוֹשַׁע נָא. דְּרוֹשִׁים לְיִשְׁעַ אֱלֹהִים,
- כְּהוֹשַׁעְתָּ הַמּוֹן צְבָאוֹת,
 כֵּן הוֹשַׁע נָא. וְעַמָּם מִלְּאֲכֵי צְבָאוֹת,
- כְּהוֹשַׁעְתָּ זָכִים מִבֵּית עֲבָדִים,
 כֵּן הוֹשַׁע נָא. חֲנוּן בְּיָדָם מִעַבְדֵי־דִים,

חוֹכֵךְ - המצפים לך. טָלְאֵךְ - צאן מרעיתך. לְגִיא - לארץ. בַּל תִּרְשִׁיעַ -
 שלא תורשע בעוונתו. נְשִׂאִים - עננים. שְׁעִירִים לְהַנִּיעַ - מטרות דקים לפזר
 על הצמחים. מְלֵה־מְנִיעַ - שלא ייעצרו.
 אָנִי וְהוּ - אותי ואותו. (כביכול עמו אנוכי בצרה. תהלים צא, טו). הפיוט הזה
 מיוסד על המדרשים הרבים, כי בשעה שיצאו בני ישראל ממצרים נגאל כביכול
 הוא עמם. בכל מקום שגלו גלתה שכינה עמם. (מגילה כט, ע"א). אֱלִים - כינוי
 לישראל (ישעיה סא, ג). בְּלוֹד - במצרים (בראשית י, ג). עַמְּךָ - כביכול כאילו
 הקב"ה נגאל עמם. (אשר פדית לך ממצרים גוים ואלהיו. שמואל ב, ז, כג). הַמּוֹן
 צְבָאוֹת - יוצאי מצרים.

כְּהוֹשֵׁעַתָּ טְבוּעִים בְּצוּל גְּזָרִים,
 כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא. יִקְרָךְ עַמָּם מַעֲבִירִים,
 כְּהוֹשֵׁעַתָּ כְּנָה מְשׁוֹרְרַת וַיֹּשֶׁע,
 כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא. לְגוֹחָה מְצִינַת וַיֹּשֶׁע,
 כְּהוֹשֵׁעַתָּ מֵאֲמַר וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם,
 כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא. נִקְוֵב וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם,
 כְּהוֹשֵׁעַתָּ סוֹכְבֵי מְזִבְחַ,
 כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא. עוֹמְסֵי עֲרֻבָה לְהַקִּיף מְזִבְחַ,
 כְּהוֹשֵׁעַתָּ פְּלֵאֵי אַרוֹן כְּהַפְּשֵׁע,
 כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא. צֶעַר פְּלִשְׁת בְּחֶרוֹן אֶף וְנוֹשֶׁע,
 כְּהוֹשֵׁעַתָּ קְהֵלוֹת בְּכֹלָה שְׁלֹחַתָּ,
 כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא. רַחוּם לְמַעַנֵם שְׁלֹחַתָּ,
 כְּהוֹשֵׁעַתָּ שְׁבוֹת שְׁבִטֵי יַעֲקֹב,
 כֵּן הוֹשֵׁעַ נָא. תָּשׁוּב וְתָשִׁיב שְׁבוֹת אֶהְלֵי יַעֲקֹב, וְהוֹשִׁיעָהּ נָא.
 כְּהוֹשֵׁעַתָּ שׁוֹמְרֵי מִצּוֹת וְחוֹכֵי יְשׁוּעוֹת,
 אֵל לְמוֹשְׁעוֹת, וְהוֹשִׁיעָהּ נָא.

אֲנִי וְהוּ הוֹשִׁיעָהּ נָא.

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ, וּבְרַךְ אֶת נַחֲלֹתֶךָ, וְרַעַם וְנִשְׂאָם עַד תְּהֵלִים כַּח
 הָעוֹלָם: וַיְהִי דְבַרִּי אֵלֶּה אֲשֶׁר הִתְחַנְּנֹתִי לְפָנָי יְהוָה, מַלְכִים א, ח
 קְרָבִים אֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה, לַעֲשׂוֹת מְשַׁפֵּט
 עֲבָדוֹ וּמְשַׁפֵּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת
 כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ, כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, אֵין עוֹד:

מחזירים את ספר התורה למקומו וסוגרים את הארון ושליח ציבור אומר קדיש
 תתקבל (עמ' 105), וממשיכים בשיר של יום, בקריאת התורה ובמוסף.

בְּצוּל גְּזָרִים - במצולה בין גזרי ים סוף. יִקְרָךְ - כבודך. כְּנָה - כינוי לישראל
 (תהלים פ, טז). לְגוֹחָה - למוציאה. וַיֹּשֶׁע - כתוב ויושע ואפשר גם לקרוא
 ויִשְׁע. נִקְוֵב - מבואר. כתוב והוצאתי ואפשר לקרוא והוצאתי. כְּהַפְּשֵׁע - ארון
 אלוהים שנשבה על ידי הפלשתים בגלל פשעי ישראל. שְׁלֹחַתָּ - גלו לבבל שכינה
 עמהם שנאמר (ישעיה מג, יד): למענכם שלחתי בבלה (מגילה כט, א).

הושענות ליום השבת שבחג הסוכות

להושענא של שבת פותחים את הארון, אבל אין מוציאים ספר תורה ואין מקיפים את הבימה.

מתחילים כבכל יום בארבע השורות הנאמרות ע"י חזן וקהל, ואחרי כן אומרים את הפיוט "אום נצורה כבבת", וגם בו נוהגים לחזור על מלת "הושענא" אחרי כל אות מן הא"ב.

חזן וקהל: הוֹשֵׁעַ נָא, לְמַעַן־אֵלֵהֵינוּ, הוֹשֵׁעַ נָא.

חזן וקהל: הוֹשֵׁעַ נָא, לְמַעַן־בּוֹרְאֵנוּ, הוֹשֵׁעַ נָא.

חזן וקהל: הוֹשֵׁעַ נָא, לְמַעַן־גּוֹאֲלֵנוּ, הוֹשֵׁעַ נָא.

חזן וקהל: הוֹשֵׁעַ נָא, לְמַעַן־דּוֹרְשָׁנוּ, הוֹשֵׁעַ נָא.

הוֹשֵׁעַ נָא

אִם נְצוּרָה כְּכַבֶּת, בּוֹנֵנֶת בְּדַת נַפֶּשׁ מְשִׁיבַת, גּוֹמְרַת הַלְכוֹת
שָׁבַת, דּוֹרְשַׁת מְשָׁאת שָׁבַת, הַקּוֹבְעַת אֲלֵפִים תְּחוּם שָׁבַת,
וּמְשִׁיבַת רֶגֶל מְשַׁבַּת, זְכוּר וְשָׁמור מְקִיַּמַת בְּשַׁבַּת, חֲשָׁה
לְמַהֵר בִּיאַת שָׁבַת, טוֹרַחַת כֹּל מְשַׁשָּׁה לְשַׁבַּת, יוֹשֶׁבֶת
וּמְמַתְנֶת עַד כְּלוֹת שָׁבַת, כְּבוֹד וְעֵנֵג קוֹרְאָה לְשַׁבַּת, לְבוֹשׁ
וּכְסוּת מְחַלְפֶת בְּשַׁבַּת, מְאָכֵל וּמְשִׁתָּה מְכִינָה לְשַׁבַּת, נֶעֱם
מְגִדִים מְנַעֲמַת לְשַׁבַּת, סְעוּדוֹת שְׁלֵשׁ מְקִיַּמַת בְּשַׁבַּת, עַל
שְׁתֵּי כְפָרוֹת בּוֹצֵעַת בְּשַׁבַּת, פּוֹרְטַת אַרְבַּע רְשִׁיּוֹת בְּשַׁבַּת,
צוּוִי הַדְּלָקַת נֵר מְדַלְקַת בְּשַׁבַּת, קְדוֹשׁ הַיּוֹם מְקַדְּשַׁת
בְּשַׁבַּת, רִנֵּן שְׁבַע מְפַלְלֵת בְּשַׁבַּת, שְׁבַעַת בְּדַת קוֹרְאָה
בְּשַׁבַּת, תִּנְחִילָנָה לַיּוֹם שְׁכָלוּ שָׁבַת, הוֹשֵׁעַ נָא.

אֲנִי וְהוּ הוֹשִׁיעָה נָא.

כְּהוֹשַׁעַת אָדָם יִצִיר כְּפִיךָ לְגוֹנְנָה,

בְּשַׁבַּת קִדְשׁ הַמְצַאֲתוֹ כְּפָר וְחַנִּינָה, כֵּן הוֹשַׁע נָא.

נְצוּרָה כְּכַבֶּת - שמורה כבבת עין. בּוֹנֵנֶת וכו' - לומדת תורה שהיא משיבת
נפש. גּוֹמְרַת - לומדת (מלשון גמרא). מְשָׁאת שָׁבַת - טלטול בשבת. כְּלוֹת
שָׁבַת - צאת הכוכבים (להוסיף מחול על הקודש). רִנֵּן - תפילה. בְּדַת - בתורה.

- כְּהוֹשַׁעַתָּ גּוֹי מְצִיץ מְקוּיִם חַפָּשׁ,
 כֵּן הוֹשַׁע נָא, דְּעָה כְּוָנוֹ לְבוּר שְׁבִיעֵי לְנַפְשׁ,
 כְּהוֹשַׁעַתָּ הָעַם נְהַגְתָּ כְּצֹאן לְהַנְחוּת,
 כֵּן הוֹשַׁע נָא, וְחַק שְׁמֹתָ בְּמִרְהַ עַל מִי מְנוּחוֹת,
 כְּהוֹשַׁעַתָּ זְבוּדֶיךָ בְּמַדְבַּר סִין בְּמַחְנֶה,
 כֵּן הוֹשַׁע נָא, חָכְמוּ וְלִקְטוּ בְּשֵׂשִׁי לֶחֶם מִשָּׁנָה,
 כְּהוֹשַׁעַתָּ טְפוּלֶיךָ הוֹרוּ הַכְּנֶה בְּמַדְעָם,
 כֵּן הוֹשַׁע נָא, יִשָּׂר כַּחֵם וְהוֹדָה לָמוֹ רוּעָם,
 כְּהוֹשַׁעַתָּ פְּלִכְלוֹ בְּעַנְג מִן הַמְשָׁמֵר,
 כֵּן הוֹשַׁע נָא, לֹא הִפְךָ עֵינֹו וְרִיחוֹ לֹא נָמַר,
 כְּהוֹשַׁעַתָּ מִשְׁפָּטֵי מִשְׁאוֹת שַׁבַּת גְּמָרוֹ,
 כֵּן הוֹשַׁע נָא, נָחוּ וְשָׁבְתוּ רְשִׁיּוֹת וּתְחוּמֵי שְׁמֹרוֹ,
 כְּהוֹשַׁעַתָּ סִינֵי הָשְׁמָעוּ בְּדַבּוּר רְבִיעֵי,
 כֵּן הוֹשַׁע נָא, עֲנִיז זְכוּר וְשָׁמֹר לְקִדְשׁ שְׁבִיעֵי,
 כְּהוֹשַׁעַתָּ פִּקְדוֹ וְרִיחוֹ שְׁבַע לְהַקְףָּ,
 כֵּן הוֹשַׁע נָא, צָרוּ עַד רִדְתָּהּ בְּשַׁבַּת לְתַקְפָּהּ,
 כְּהוֹשַׁעַתָּ קִהְלֹת וְעָמוּ בְּבֵית עוֹלָמִים,
 כֵּן הוֹשַׁע נָא, רְצוּף בְּחֻגְגָם שְׁבָעָה וְשַׁבְעָה יָמִים,
 כְּהוֹשַׁעַתָּ שְׁבִים עוֹלֵי גוֹלָה לְפִדְיוֹם,
 כֵּן הוֹשַׁע נָא, תוֹרְתֶךָ בְּקִרְאָם בְּחַג יוֹם יוֹם,
 כְּהוֹשַׁעַתָּ מְשֻׁמְחֶיךָ בְּבִנְיָן שְׁנֵי הַמְּחֻדָּשׁ,
 כֵּן הוֹשַׁע נָא, נוֹטְלִין לוֹלֵב כָּל שַׁבְעָה בְּמִקְדָּשׁ,
 כְּהוֹשַׁעַתָּ חֲבוּט עֲרָבָה שַׁבַּת מְדַחִים,

מְצִיץ - (מלמד שהיו מצוינים שם). לְבוּר - לבחור (כבר במצרים בחרו להם יום שביעי לנופש. שמות רבה פרק א, לב). זְבוּדֶיךָ - הדבקים בך. טְפוּלֶיךָ - הדבקים בך. רוּעָם - (משה). לֹא הִפְךָ עֵינֹו - לא שינה את צבעו. נָמַר - פג. קִהְלֹת - שלמה. שְׁבָעָה וְשַׁבְעָה - (מלכים א, ח, סה). יוֹם יוֹם - (נחמיה ח, יח). שַׁבַּת מְדַחִים - חיבוט הערבה דוחה שבת אם חל בה יום הערבה.

מְרַבִּיּוֹת מוֹצֵא לִיסוּד מְזַבַּח מְנִיחִים, כֵּן הוֹשַׁע נָא.
 כְּהוֹשַׁעְתָּ בְּרִכּוֹת וְאַרְכּוֹת וּגְבוּהוֹת מְעַלְסִים,
 בְּפִטְרֹתָן, יִפִּי לָךְ מְזַבַּח מְקַלְסִים, כֵּן הוֹשַׁע נָא.
 כְּהוֹשַׁעְתָּ מוֹדִים וּמִיחֵלִים וְלֹא מְשַׁנִּים,
 כְּלָנוּ אָנוּ לָיָה וְעַיִנֵינוּ לָיָה שׁוֹנִים, כֵּן הוֹשַׁע נָא.
 כְּהוֹשַׁעְתָּ יָקֹב מִחֻצְבֵיךָ סוֹכְבִים בְּרַעֲנָנָה,
 רוֹנְנִים אָנִי וְהוּ הוֹשִׁיעָה נָא, כֵּן הוֹשַׁע נָא.
 כְּהוֹשַׁעְתָּ חֵיל זְרִיזִים מְשַׁרְתִּים בְּמִנוּחָה,
 קָרְבַן שַׁבַּת כְּפוֹל עוֹלָה וּמִנְחָה, כֵּן הוֹשַׁע נָא.
 כְּהוֹשַׁעְתָּ לְוַיִּיךְ עַל דּוֹכְנָם לְהִרְבֹּת,
 אוֹמְרִים מְזִמּוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת, כֵּן הוֹשַׁע נָא.
 כְּהוֹשַׁעְתָּ נְחוּמֵיךָ בְּמִצּוֹתֶיךָ תְּמִיד יִשְׁתַּעֲשְׂעוּן,
 וְרָצָם וְהִחֲלִיצֵם בְּשׁוֹבָה וְנַחַת יִשְׁעוּן, כֵּן הוֹשַׁע נָא.
 כְּהוֹשַׁעְתָּ שְׁבוֹת שְׁבִטֵי יַעֲקֹב,
 תָּשׁוּב וְתָשִׁיב שְׁבוֹת אֶהְלִי יַעֲקֹב, וְהוֹשִׁיעָה נָא.
 כְּהוֹשַׁעְתָּ שׁוֹמְרֵי מִצּוֹת וְחוֹכְלֵי יְשׁוּעוֹת,
 אֵל לְמוֹשְׁעוֹת, וְהוֹשִׁיעָה נָא.
 אָנִי וְהוּ הוֹשִׁיעָה נָא.

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ, וּבִרְךָ אֶת נִחְלֹתֶךָ, וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד תִּהְיֶה
 הָעוֹלָם: וַיְהִי דְבַרִּי אֵלֶּה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְהוָה, מַלְכִים א, ח
 קְרוֹבִים אֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה, לַעֲשׂוֹת מְשַׁפֵּט
 עֲבָדָיו וּמְשַׁפֵּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת
 כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ, כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, אֵין עוֹד:

סוגרים הארון ושליח ציבור אומר קדיש תתקבל (עמ' 343),
 וממשיכים בשיר של יום, בקריאת התורה ובמוסף.

מְרַבִּיּוֹת מוֹצֵא - ערבי נחל ממוצא שעל יד ירושלים. (משנה סוכה, פרק ד,
 מ"ה). מְעַלְסִים - משבחים (יופי לך מזבח. משנה שם). שׁוֹנִים - אומרים. יָקֹב
 - כינוי למזבח. בְּרַעֲנָנָה - ענפי ערבות. זְרִיזִים - כהנים. בְּמִנוּחָה - ביום
 המנוחה. נְחוּמֵיךָ - אותם שאתה מנחמם. בְּשׁוֹבָה - במרגוע.

הושענות להושענא רבה

פותחים את ארון הקודש (והוא נשאר פתוח עד גמר ההושענות). מוציאים מתוכו את כל ספרי התורה ומעמידים אותם על הבימה.
 החזן מתחיל בארבע השורות הראשונות כמו בכל יום ואח"כ פונה להקפה ראשונה באמירת "למען אמתך" וכל בעלי הלולבים מקיפים אחריו. עם גמר ההקפה הראשונה אומרים את הפסוק "כי אמרתי וכו'" ומיד ממשיכים בהקפה שנייה באמירת "אבן שתיה" וכן הלאה עד גמר ההקפה השביעית. אחרי זה ממשיכים "אני והו" וכו'.

חזן וקהל: הוֹשֵׁעַ נָא, לְמַעַן אֱלֹהֵינוּ, הוֹשֵׁעַ נָא.

חזן וקהל: הוֹשֵׁעַ נָא, לְמַעַן בּוֹרְאֵנוּ, הוֹשֵׁעַ נָא.

חזן וקהל: הוֹשֵׁעַ נָא, לְמַעַן גּוֹאֲלֵנוּ, הוֹשֵׁעַ נָא.

חזן וקהל: הוֹשֵׁעַ נָא, לְמַעַן דּוֹרְשָׁנוּ, הוֹשֵׁעַ נָא.

הושע נא

לְמַעַן אֲמַתְךָ, לְמַעַן בְּרִיתְךָ, לְמַעַן גְּדֻלַּתְךָ וְתַפְאֲרֶתְךָ,
 לְמַעַן דְּתָךְ, לְמַעַן הוֹדְךָ, לְמַעַן וְעוֹדְךָ, לְמַעַן זְכָרְךָ, לְמַעַן
 חֲסֵדְךָ, לְמַעַן טוֹבְךָ, לְמַעַן יְחוּדְךָ, לְמַעַן כְּבוֹדְךָ, לְמַעַן
 לְמוֹדְךָ, לְמַעַן מְלֻכּוּתְךָ, לְמַעַן נִצְחָךְ, לְמַעַן סוּדְךָ, לְמַעַן
 עֲזָךְ, לְמַעַן פְּאָרְךָ, לְמַעַן צְדָקָתְךָ, לְמַעַן קְדוּשָׁתְךָ, לְמַעַן
 רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לְמַעַן שְׂכִינְתְךָ, לְמַעַן תְּהִלָּתְךָ, הוֹשֵׁעַ נָא.

תהלים פט אחרי ההקפה הראשונה אומרים: כי אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֲסֵד יִבְנֶה:

הושע נא

אֲבָן שְׂתִיָּה, בֵּית הַבְּחִירָה, גֶּרֶן אֲרָנָן, דְּבִיר הַמְּצַנֵּעַ, הַר
 הַמּוֹרֶיָה, וְהַר יִרְאָה, זְבוּל תַּפְאֲרֶתְךָ, חֲנָה דוֹד, טוֹב
 הַלְּבָנוֹן, יְפֵה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ, כְּלִילַת יָפִי, לִינַת
 הַצֹּדֵק, מְכוֹן לְשִׁבְתְךָ, נוֹה שְׂאֲנָן, סִכַּת שְׁלֹם, עֲלִית
 שְׂבָטִים, פְּנַת יְקָרְתָּ, צִיּוֹן הַמְּצַיֶּנֶת, קֹדֶשׁ הַקְּדוֹשִׁים, רְצוּף
 אֲהָבָה, שְׂכִינַת כְּבוֹדְךָ, תֵּל תְּלַפְיוֹת, הוֹשֵׁעַ נָא.

שם אחרי ההקפה השנייה אומרים: לָךְ זְרוּעַ עִם גְּבוּרָה, תַּעֲזוּ יְדְךָ תְרוּם יְמִינְךָ:

הושענא

אם אָנִי חוֹמָה, בָּרָה כַחֲמָה, גּוֹלָה וְסוּרָה, דְּמָתָה
 לְתַמָּר, הִהְרוּגָה עָלֶיךָ, וְנַחֲשֶׁבֶת כְּצֹאן טִבְחָה, זְרוּיָה
 בֵּין מַכְעִיסִיָּה, חֲבוּקָה וְדַבּוּקָה בָּךְ, טוֹעֵנֶת עָלֶיךָ, יַחֲדָה
 לְיַחְדְּךָ, כְּבוּשָׁה בַגּוֹלָה, לוֹמְדַת יְרֵאָתְךָ, מְרוּטַת לְחִי,
 נְתוּנָה לְמַכִּים, סוֹבֵלַת סְבָלְךָ, עֲנִיָּה סַעֲרָה, פְּדוּיַת טוֹבִיָּה,
 צֹאן קַדְשִׁים, קְהֵלוֹת יַעֲקֹב, רְשׁוּמִים בְּשִׁמְךָ, שׁוֹאֲגִים
 הוֹשֵׁעַ נָא, תְּמוּכִים עָלֶיךָ, הוֹשֵׁעַ נָא.

אחרי ההקפה השלישית אומרים: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם: מיכה ז

הושענא

אָדוֹן הַמוֹשִׁיעַ, בְּלִתְךָ אֵין לְהוֹשִׁיעַ, גְּבוּר וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
 דְּלוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ, הָאֵל הַמוֹשִׁיעַ, וּמַצִּיל וּמוֹשִׁיעַ,
 זוֹעֵקְךָ תוֹשִׁיעַ, חוֹכֵיךָ הוֹשִׁיעַ, טָלְאֵיךָ תִּשְׁבִּיעַ, יָכוֹל
 לְהַשְׁפִּיעַ, כָּל שִׁיחַ תִּדְשָׂא וְתוֹשִׁיעַ, לְגִיא בַל תִּרְשִׁיעַ,
 מְגִדִים תִּמְתִּיק וְתוֹשִׁיעַ, נְשִׂאִים לְהַסִּיעַ, שְׁעִירִים לְהַנִּיעַ,
 עֲנָנִים מְלֵהֲמַנִּיעַ, פּוֹתַח יָד וּמִשְׁבִּיעַ, צְמֵאֵיךָ תִּשְׁבִּיעַ,
 קוֹרְאֵיךָ תוֹשִׁיעַ, רְחוּמֵיךָ תוֹשִׁיעַ, שׁוֹחֲרֵיךָ הוֹשִׁיעַ,
 תְּמַיְמֵיךָ תוֹשִׁיעַ, הוֹשֵׁעַ נָא.

אחרי ההקפה הרביעית אומרים: נעמות בימינך נצח: תהלים טז

הושענא

אָדָם וּבְהֵמָה, בְּשָׂר וָרוּחַ וּנְשָׁמָה, גִּיד וְעֶצֶם וְקַרְמָה,
 דְּמוּת וְצֶלֶם וְרַקְמָה, הוֹד לְהַבֵּל דְּמָה, וְנִמְשָׁל כְּבַהֲמוֹת
 נְדָמָה, זִיו וְתֹאֵר וְקוֹמָה, חַדוּשׁ פְּנֵי אֲדָמָה, טִיעַת עֲצִי
 נְשָׁמָה, יְקָבִים וְקָמָה, כְּרָמִים וְשִׁקְמָה, לְתַבֵּל הַמְּסִימָה,
 מְטָרוֹת עֵז לְסִמְמָה, נְשִׂיָּה לְקִימָה, שְׂיַחֲסִים לְקוֹמְמָה,

וְקַרְמָה – קרום, בשר. הוד להביל דְּמָה – אדם (תהלים קמד, ד). טיעת –
 נטיעת. נְשָׁמָה – ארץ השוממה. הַמְּסִימָה – המוגבלת. לְסִמְמָה – מלשון סם,
 תרופה. הגשם מבריא את האדמה. נְשִׂיָּה – ארץ.

עֲדָנִים לְעֶצְמָה, פְּרָחִים לְהַעֲצִימָה, צְמַחִים לְגִשְׁמָה,
 קָרִים לְזֶרְמָה, רְבִיבִים לְשִׁלְמָה, שְׁתִּיָּה לְרוֹמְמָה, תְּלוּיָה
 עַל בְּלִימָה, הוֹשֵׁעַ נָא.

אחרי ההקפה החמישית אומרים:

תהלים ח יהוה אֲדִינֵנוּ מִה אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּנָה הוֹדֶךָ עַל הַשָּׁמַיִם:

הושע נא

אֲדָמָה מְאָרָר, בְּהֶמָה מְשִׁכְלֹת, גֶּרֶן מְגֹזֵם, דָּגָן מְדֻלְקָת,
 הוֹן מְמֹאֲרָה, וְאֶכֶל מְמַהוּמָה, זֵית מְנֹשֵׁל, חֹטֵה מְחֹגֵב,
 טָרֶף מְגוֹבִי, יָקֵב מְיֵלֵק, פָּרֶם מְתוֹלְעֵת, לֶקֶשׁ מְאֻרְבָּה,
 מְגֵד מְצֻלְצֵל, נֶפֶשׁ מְבֹהֶלָה, שֹׁבַע מְסֻלְעֵם, עֲדָרִים
 מְדֻלוֹת, פְּרוֹת מְשֻׁדְפוֹן, צֹאן מְצַמִּיתוֹת, קֶצִיר מְקֻלָּה,
 רוֹב מְרוֹזוֹן, שְׁבוּלֹת מְצַנְמוֹן, תְּבוּאָה מְחֹסִיל, הוֹשֵׁעַ נָא.

שם קמה אחרי ההקפה השישית אומרים: צִדִּיק יְהוָה בְּכָל דְּרָכָיו וְחֹסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו:

הושע נא

לְמַעַן אֵיתָן הַנְּזָרֵק בְּלֵהָב אֵשׁ.
 לְמַעַן בֵּין הַנְּעַקֵּד עַל עֲצִים וְאֵשׁ.
 לְמַעַן גְּבוּר הַנְּאָבֵק עִם שׂר אֵשׁ.
 לְמַעַן דְּגָלִים נְחִיתָ בְּעַנְן וְאוֹר אֵשׁ.
 לְמַעַן הִעֲלָה לְמָרוֹם וְנִתְעַלָּה כְּמִלְאֲכֵי אֵשׁ.
 לְמַעַן יְהוּא לְךָ כְּסָגָן בְּאֶרְאֵלֵי אֵשׁ.

עֲדָנִים לְעֶצְמָה – להרבות מגדים. לְגִשְׁמָה – להגשים עליהם. קָרִים – מים.
 רְבִיבִים לְשִׁלְמָה – שהגשמים יכסו את הארץ בצמחים כשלמה. שְׁתִּיָּה –
 יסודות הארץ (הכוחות שבקרבה). תְּלוּיָה עַל בְּלִימָה – הארץ.
 מְאָרָר – מקללה. מְגֹזֵם – מארבה. מְדֻלְקָת – (של הדגן). מְמֹאֲרָה – מקללה.
 מְמַהוּמָה – מבלבול. מְנֹשֵׁל – שלא ישל (דברים כח, מ). לֶקֶשׁ – תבואה
 הנזרעת באיחור. מְגֵד – פירות. צֻלְצֻל – מין ארבה. מְצַמִּיתוֹת – מכיליון.
 רוֹב – (ריבוי הון).
 אֵיתָן – כינוי לאברהם. הִעֲלָה לְמָרוֹם – (משה). כְּסָגָן – (אהרן).

לְמַעַן זָכַד דְּבָרוֹת הַנְּתוּנוֹת מֵאֵשׁ.
 לְמַעַן חֲפוּי יְרִיעוֹת וְעָנַן אֵשׁ.
 לְמַעַן טָכַס הַר יִרְדֵּת עָלָיו בְּאֵשׁ.
 לְמַעַן יְדִידוֹת בֵּית אֲשֶׁר אֶהְבֵּת מִשְׁמֵי אֵשׁ.
 לְמַעַן כָּמָה עַד שְׁקָעָה הָאֵשׁ.
 לְמַעַן לָקַח מַחְתַּת אֵשׁ וַהֲסִיר חֲרוֹן אֵשׁ.
 לְמַעַן מְקַנָּא קַנְיָה גְדוּלָה בְּאֵשׁ.
 לְמַעַן נָף יְדוּ וַיִּרְדּוּ אַבְנֵי אֵשׁ.
 לְמַעַן שָׁם טָלָה חֶלֶב כְּלִיל אֵשׁ.
 לְמַעַן עָמַד בְּגִזָּן וְנִתְרַצָּה בְּאֵשׁ.
 לְמַעַן פָּלַל בְּעֲזָרָה וַיִּרְדֵּה הָאֵשׁ.
 לְמַעַן צִיר עָלָה וְנִחַעְלָה בְּרֶכֶב וְסוּסֵי אֵשׁ.
 לְמַעַן קְדוּשִׁים מְשֻׁלְכִים בְּאֵשׁ.
 לְמַעַן רַבּוּ רַבָּן חִז וְנִהְרִי אֵשׁ.
 לְמַעַן שְׁמָמוֹת עִירָךְ הַשְּׁרוּפָה בְּאֵשׁ.
 לְמַעַן תּוֹלְדוֹת אֱלוֹפֵי יְהוּדָה תְּשִׁים כְּכִיּוֹר אֵשׁ, הוֹשַׁע נָא.

אחרי ההקפה השביעית אומרים:

לָךְ יְהוּה הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצִיחַ וְהַהוֹד, כִּי כָל בְּשָׂמִים דְּבַה"י א, כט
 וּבְאַרְצֶךָ, לָךְ יְהוּה הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ: וְהָיָה יְהוּה לְמִלְךָ זכריה יד
 עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוּה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד: וּבַתּוֹרָתְךָ
 כְּתוּב לֵאמֹר: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוּה אֱלֹהֵינוּ יְהוּה אֶחָד: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד דברים ו
 מְלַכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

זָכַד - מתנה. חֲפוּי יְרִיעוֹת - המשכן. יְדִידוֹת - המשכן (מה ידירות
 משכנותיך. תהלים פד, ב). כָּמָה - התפלל עד כלות הנפש (משה. במדבר יא,
 ב). לָקַח - (אהרן. במדבר יז, יב). מְקַנָּא - (פינחס. במדבר, כה יא). נָף -
 הניף (יהושע י, יא). שָׁם - (שמואל א, ז, ט). עָמַד - (דוד. שמואל ב, כד, כה).
 פָּלַל - התפלל (שלמה. דבה"י ב, ז, א). צִיר - שליח (אליהו. מלכים ב, ב, יא).
 קְדוּשִׁים - (חנניה מישאל ועזריה. דניאל ג, כג). חִז - ראה. אֱלוֹפֵי יְהוּדָה
 - (זכריה יב, ו).

אָנִי וְהוּ הוֹשִׁיעָהּ נָא.

- כְּהוֹשַׁעַתְּ אֱלִים בְּלוֹד עַמֶּךָ,
כֵּן הוֹשַׁע נָא. בְּצִאֲתֶךָ לְיִשְׁעַ עַמֶּךָ,
כְּהוֹשַׁעַתְּ גּוֹי וְאֱלֹהִים,
כֵּן הוֹשַׁע נָא. דְּרוֹשִׁים לְיִשְׁעַ אֱלֹהִים,
כְּהוֹשַׁעַתְּ הַמּוֹן צְבָאוֹת,
כֵּן הוֹשַׁע נָא. וְעַמָּם מִלְּאֲכֵי צְבָאוֹת,
כְּהוֹשַׁעַתְּ זָכִים מִבֵּית עֲבָדִים,
כֵּן הוֹשַׁע נָא. חֲנוּן בְּיָדָם מֵעַבְדִּים,
כְּהוֹשַׁעַתְּ טְבוּעִים בְּצוֹל גְּזָרִים,
כֵּן הוֹשַׁע נָא. יִקְרָךְ עַמָּם מֵעַבְרִים,
כְּהוֹשַׁעַתְּ כְּנָה מְשׁוֹרְרֵת וַיֹּשַׁע,
כֵּן הוֹשַׁע נָא. לְגוֹחַהּ מְצִינַת וַיֹּשַׁע,
כְּהוֹשַׁעַתְּ מֵאֲמֵר וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם,
כֵּן הוֹשַׁע נָא. נְקוּב וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם,
כְּהוֹשַׁעַתְּ סוֹכְבֵי מִזְבַּח,
כֵּן הוֹשַׁע נָא. עוֹמְסֵי עֲרֻכָה לְהַקִּיף מִזְבַּח,
כְּהוֹשַׁעַתְּ פְּלֵאֵי אֲרוֹן כְּהַפְּשַׁע,
כֵּן הוֹשַׁע נָא. צֵעַר פְּלִשְׁתַּת בְּחֵרוֹן אֶף וְנוֹשַׁע,
כְּהוֹשַׁעַתְּ קְהָלוֹת בְּכֹלָה שְׁלַחַתְּ,
כֵּן הוֹשַׁע נָא. רַחוּם לְמַעַנָם שְׁלַחַתְּ,
כְּהוֹשַׁעַתְּ שְׁבוֹת שְׁבִטֵי יַעֲקֹב,
כֵּן הוֹשִׁיעָהּ נָא. תְּשׁוּב וְתִשָּׁיב שְׁבוֹת אֶהְיֶה יַעֲקֹב,
כְּהוֹשַׁעַתְּ שׁוֹמְרֵי מִצּוֹת וְחוֹכֵי יְשׁוּעוֹת,
כֵּן הוֹשִׁיעָהּ נָא. אֵל לְמוֹשְׁעוֹת,
אָנִי וְהוּ הוֹשִׁיעָהּ נָא.

תִּתְּנֵנוּ לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה,
 תִּשְׁיִבְנוּ אֶל הַחֶבֶל וְאֶל הַנֶּחֱלָה,
 תִּרְוַמְּנוּ לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה,
 תִּקְבְּצֵנוּ לְבֵית הַתְּפִלָּה,
 תִּצְיִבְנוּ כְּעֵץ עַל פְּלָגֵי מַיִם שְׁתוּלָה,
 תִּפְדְּנוּ מִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה,
 תִּעֲטְרֵנוּ בְּאַהֲבָה כְּלוּלָה,
 תִּשְׁמְחֵנוּ בְּבֵית הַתְּפִלָּה,
 תִּנְהַלְנוּ עַל מֵי מְנוּחֹת סֵלָה,
 תִּמְלֵאֵנוּ חֶכְמָה וְשִׂכְלָה,
 תִּלְבִּישְׁנוּ עֵז וּגְדֻלָּה,
 תִּכְתִּירֵנוּ בְּכֶתֶר כְּלוּלָה,
 תִּלְשְׁרֵנוּ בְּאַרְחַ סְלוּלָה,
 תִּטְעֵנוּ בְּיֶשֶׁר מְסֻלָּה,
 תִּחַנְּנוּ בְּרַחֲמִים וּבְחַמְלָה,
 תִּזְכִּירֵנוּ בְּמֵי זֶאת עוֹלָה,
 תוֹשִׁיעֵנוּ לְקֶץ הַגָּאֻלָּה,
 תִּהַדְּרֵנוּ בְּזִיו הַמְּלָה,
 תִּדְבִיקֵנוּ כְּאֶזוֹר חַתוּלָה,
 תִּגְדֵּלְנוּ בְּיַד הַגְּדוּלָה,
 תִּבְיַאֵנוּ לְבֵיתְךָ בְּרוּנָה וְצַהֲלָה,
 תִּאֲדָרְנוּ בְּיֶשֶׁע וְגִילָה,
 תִּאֲמַצְנוּ בְּרוּחַ יְהֻצָּלָה,
 תִּלְבַּבְנוּ בְּבִגְדֵי עִירָךְ כְּבַתְּחִלָּה,
 תִּעוֹרְרֵנוּ לְצִיּוֹן בְּשִׂכְלוּלָה,

בְּמֵי זֶאת עוֹלָה – כנסת ישראל (שיר השירים ג, ו). הַמְּלָה – חיות הקודש
 (יחזקאל א, כד). כְּאֶזוֹר חַתוּלָה – כחגורה המקיפה את הגוף (ירמיה יג, יא).

תִּזְכְּנוּ בְּנִבְנֹתָהּ הָעִיר עַל תְּלָהּ,
 תִּרְבִּיצֶנּוּ בְּשִׁשּׁוֹן וְגִילָהּ,
 תִּחַזְקֶנּוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלָה, הוֹשֵׁעַ נָא.

ש"ץ וקהל: אָנָּא הוֹשִׁיעָהּ נָא.

אָנָּא אֲזוֹן חֵין תְּאָבִי יִשְׁעָךְ,
 בְּעַרְבֵי נַחַל לְשַׁעְשַׁעָךְ, וְהוֹשִׁיעָהּ נָא.
 אָנָּא גְּאֵל כְּנַת נְטֻעָךְ,
 דוּמָה בְּטֹאטְאָךְ, וְהוֹשִׁיעָהּ נָא.
 אָנָּא הַבַּט לְבְרִית טְבַעָךְ,
 וּמַחְשְׁבֵי אֶרֶץ בְּהַטְבִּיעָךְ, וְהוֹשִׁיעָהּ נָא.
 אָנָּא זָכַר לָנוּ אָב יִדְעָךְ,
 חֲסִדָּךְ לָמוֹ בְּהוֹדִיעָךְ, וְהוֹשִׁיעָהּ נָא.
 אָנָּא טְהוּרֵי לֵב בְּהַפְּלִיאָךְ,
 יְנַדַּע כִּי הוּא פְּלֹאָךְ, וְהוֹשִׁיעָהּ נָא.
 אָנָּא כְּבִיר כַּחַ תֵּן לָנוּ יִשְׁעָךְ,
 לְאַבּוֹתֵינוּ כְּהַשְׁבָּעָךְ, וְהוֹשִׁיעָהּ נָא.
 אָנָּא מְלֵא מְשָׁלוֹת עִם מְשׁוּעָךְ,
 נְעַקֵּד בְּהַר מוֹר כְּמוֹ שְׁוֹעָךְ, וְהוֹשִׁיעָהּ נָא.
 אָנָּא סַגְבֵי אֲשֵׁלִי נְטֻעָךְ,
 עֲרִיצִים בְּהַנִּיעָךְ, וְהוֹשִׁיעָהּ נָא.

אֲזוֹן חֵין - שמע תחינה. תְּאָבִי - המתאוים. לְשַׁעְשַׁעָךְ - לשמחך. כְּנַת נְטֻעָךְ - כינוי לישראל (תהלים פ, טז). דוּמָה - כינוי לאדום (ישעיה כא, יא). בְּטֹאטְאָךְ - בהשמידך. לְבְרִית טְבַעָךְ - לקשת שבטבע (שלא יהיה יותר מבול). בְּהַטְבִּיעָךְ - בזמן המבול. בְּהַפְּלִיאָךְ - כאשר תפליא, תושיע. כִּי הוּא פְּלֹאָךְ - שהפלא הוא ממך. כְּמוֹ שְׁוֹעָךְ - כמו ששיווע אליך. סַגְבֵי - חזק. אֲשֵׁלִי - עצי.

אָנאַ פֿתּח לָנוּ אוֹצְרוֹת רְבָעָךְ,
 צִיָּה מֵהֶם בְּהַרְבִּיעֶךָ,
 אָנאַ קוֹרְאִיךְ אַרְץ בְּרוּעֶעךָ,
 רָעַם בְּטוֹב מְרֵעֶךָ,
 אָנאַ שְׁעָרֶיךָ תַּעַל מִמְּשׁוֹאֶךָ,
 תַּל תִּלְפִּיּוֹת בְּהַשִּׁיאֶךָ,
 וְהוֹשִׁיעָה נָא.
 וְהוֹשִׁיעָה נָא.
 וְהוֹשִׁיעָה נָא.

ש"ץ וקהל: אָנאַ אַל נָא, הוֹשַׁע נָא, וְהוֹשִׁיעָה נָא.

אַל נָא תַעֲיִנוּ כְּשֶׁה אוֹבֵד,
 שְׁמַנּוּ מִסִּפְרֶךָ אַל תֵּאבֹד, הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא.
 אַל נָא רַעַה אֶת צֵאן הַהֲרֵגָה,
 קְצוּפָה וְעֲלִיךָ הַרוּגָה, הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא.
 אַל נָא צִאנְךָ וְצֵאן מְרַעִיתְךָ,
 פְּעֻלְתְּךָ וְרַעִיתְךָ, הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא.
 אַל נָא עֲנִי הַצֵּאן,
 שִׁיחַם עֲנָה בְּעַת רְצוֹן, הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא.
 אַל נָא נוֹשְׂאֵי לֶךְ עֵינַי,
 מִתְקוּמָמֵיהֶם יִהְיוּ כְּאֵין, הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא.
 אַל נָא לְמַנְסְכֵי לֶךְ מֵיָם,
 כְּמַמְעֵינֵי הַיְשׁוּעָה יִשְׁאַבּוּן מֵיָם,
 הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא.
 אַל נָא יַעֲלוּ לְצִיּוֹן מוֹשִׁיעִים,
 טְפוּלִים בְּךָ וּבְשִׁמְךָ נוֹשְׁעִים,
 הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא.

רְבָעָךְ - גשמן. בְּהַרְבִּיעֶךָ - בהפרותך. אַרְץ בְּרוּעֶעךָ - כשאתה ממוטט את הארץ. רָעַם - (את קוראריך). שְׁעָרֶיךָ - שערי בית המקדש. תַּעַל מִמְּשׁוֹאֶךָ - העלה מהתְּרַבּוֹת. בְּהַשִּׁיאֶךָ - כאשר תנשא.

אל נא חמוץ בגדים,
 זעם לנער כל בוגדים, הושע נא והושיעה נא.
 אל נא וזכור תזכר,
 הנכורים בלתך וזכור, הושע נא והושיעה נא.
 אל נא דורשיך בענפי ערבות,
 געים שעה מערבות, הושע נא והושיעה נא.
 אל נא ברך בעטור שנה,
 אמרי רצה בפלולי ביום הושענא,
 הושע נא והושיעה נא.

ש"ץ וקהל: אָנָּא אֵל נָּא, הוֹשֵׁעַ נָּא, וְהוֹשִׁיעָהּ נָּא,

אָבִינוּ אָתָּה.

למען תמים בדורותיו, הנמלט ברוב צדקותיו,
 מצל משטף בבא מבול מים,
 לאם אני חומה הושע נא והושיעה נא אבינו אָתָּה.
 למען שלם בכל מעשים, המנסה בעשרה נסים,
 כשר מלאכים נם יקח נא מעט מים,
 לברה כחמה הושע נא והושיעה נא אבינו אָתָּה.
 למען רך ויחיד נחנט פרי למאה, זעק איה השה לעולה,
 בשרוהו עבדיו מצאנו מים.
 לגולה וסורה הושע נא והושיעה נא אבינו אָתָּה.
 למען קדם שאת ברכה, הנשטם ולשמך חכה,
 מיחם במקלות בשקותות המים,

חמוץ בגדים - (ישעיה סג, א). הנכורים - ישראל (הושע ג, ב). געים -
 צעקתם. מערבות - מהשמים. ברך בעטור שנה - עטר את השנה בברכה.
 תמים בדורותיו - (נח). שלם - (אברהם אבינו). רך - (יצחק). קדם - (יעקב).
 כשר - כאשר ראה. נם - אמר.

לְדַמְתָּהּ לְתִמְרַי הַיְשָׁע נָא וְהוֹשִׁיעָהּ נָא אָבִינוּ אֲתָהּ.
 לְמַעַן צָדֵק הִיּוֹת לָךְ לְכַהֵן, כְּחַתָּן פָּאֵר יְכַהֵן,
 מְנַסֶּה בְּמִסָּה בְּמִי מְרִיבֵת מַיִם,
 לְהַהֲרֹת הַטּוֹב הַיְשָׁע נָא וְהוֹשִׁיעָהּ נָא אָבִינוּ אֲתָהּ.
 לְמַעַן פָּאֵר הִיּוֹת גְּבִיר לְאַחֲיוֹ, יְהוּדָה אֲשֶׁר גְּבַר בְּאַחֲיוֹ,
 מְסַפֵּר רַבֵּעַ מִדְּלִיּוֹ יִזְלֵ מַיִם,
 לְוֹא לָנוּ כִּי אִם לְמַעַנְךָ
 הַיְשָׁע נָא וְהוֹשִׁיעָהּ נָא אָבִינוּ אֲתָהּ.
 לְמַעַן עָנּוּ מְכַל וְנִאֲמָן, אֲשֶׁר בְּצַדִּיקוֹ כָּל־כֵּל הַפֶּן,
 מְשׁוּךְ לְגֹאֵל וּמְשׁוּי מִמַּיִם,
 לְזֹאת הַנְּשִׁקְפָה הַיְשָׁע נָא וְהוֹשִׁיעָהּ נָא אָבִינוּ אֲתָהּ.
 לְמַעַן שְׁמַתּוֹ כְּמִלְאָכֵי מְרוֹמַיִם, הַלּוֹבֵשׁ אוֹרִים וְתַמִּיִם,
 מְצַוֶּה לְבוֹא בְּמִקְדָּשׁ בְּקִדּוּשׁ יְדֵיִם וְרַגְלָיִם וְרַחֲצֵצֵת
 מַיִם,
 לְחֹלֶת אֶהְבֶּה הַיְשָׁע נָא וְהוֹשִׁיעָהּ נָא אָבִינוּ אֲתָהּ.
 לְמַעַן נְבִיאָהּ מְחֹלֶת מְחַנְּנִים, לְכַמְהֵי לֵב הַיְשָׁמָה עֵינַיִם,
 לְרַגְלָהּ רָצָה עֲלוֹת וְרִדְתָּ בְּאֵר מַיִם,
 לְטַבּוֹ אֶהְלִי הַיְשָׁע נָא וְהוֹשִׁיעָהּ נָא אָבִינוּ אֲתָהּ.
 לְמַעַן מְשַׁרְתָּ לֹא מֵשׁ מֵאֶהֱלֵ, וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ עָלֶיּוֹ אֶהֱלֵ,
 בְּעֶבְרוֹ בִּירְדֵן נִכְרְתוּ הַמַּיִם,
 לְיִפָּהּ וּבְרָהּ הַיְשָׁע נָא וְהוֹשִׁיעָהּ נָא אָבִינוּ אֲתָהּ.
 לְמַעַן לְמַד רָאוֹת לְטוֹבָה אוֹת, זְעַק אֵיךָ נִפְלְאוֹת,
 מְצַה טַל מְגֻזָּה מְלֵא הַסֶּפֶל מַיִם,
 לְכַלֵּת לְבָנוֹן הַיְשָׁע נָא וְהוֹשִׁיעָהּ נָא אָבִינוּ אֲתָהּ.

צָדֵק - (לוי). מְנַסֶּה - (דברים לג, ח). שְׁמַתּוֹ - (אהרן). נְבִיאָהּ - (מרים).
 לְכַמְהֵי לֵב - דור המדבר. הַיְשָׁמָה עֵינַיִם - נעשתה מנהיגה (כמו "עיני
 העדה"). לְמַד - (גדעון). לְטוֹבָה אוֹת - (הטל על הגזה. שופטים ו, לו). אֵיךָ
 נִפְלְאוֹת - (שם, פסוק יג).

לְמַעַן כְּלוּלֵי עֲשׂוֹת מְלַחֲמָתְךָ, אֲשֶׁר בְּיָדָם תִּתֶּה יְשׁוּעָתְךָ,
 צְרוּפֵי מַגוּי בְּלִקְקָם בְּיָדָם מִיָּם,
 לְלֹא בְּגָדוֹ בְּךָ הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתְּךָ.
 לְמַעַן יַחֲדוּ צוֹרָרִים דָּשׁ, אֲשֶׁר מֵרַחֵם לְנִזְיֹר הִקְדָּשׁ,
 מִמְּכַתֵּשׁ לְחֵי הַבְּקָעָתָ לֹו מִיָּם,
 לְמַעַן שֵׁם קְדוֹשְׁךָ הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתְּךָ.
 לְמַעַן טוֹב הוֹלֵךְ וְגֹדֵל, אֲשֶׁר מַעֲשֶׂק עֲדָה חֲדָל,
 בְּשׁוֹב עִם מַחֲטָא צוֹ שְׂאָב מִיָּם,
 לְנֹאֵה כִּירוֹשָׁלַיִם הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתְּךָ.
 לְמַעַן חִיָּךְ מְכַרְכֵּר בְּשִׁיר, הַמְלַמֵּד תּוֹרָה בְּכָל כְּלֵי שִׁיר,
 מְנַסֵּף לְפָנֶיךָ כְּתָאב שְׁתוֹת מִיָּם,
 לְשִׁמּוֹ בְּךָ סִבְרָם הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתְּךָ.
 לְמַעַן זָךְ עֲלָה בְּסַעְרָה, הַמְקַנָּא וּמְשִׁיב עֲבָרָה,
 לְפָלוּלוֹ יִרְדֶּה אֵשׁ וְלַחֲכָה עֶפֶר וּמִיָּם,
 לְעֵינֶיךָ בְּרַכּוֹת הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתְּךָ.
 לְמַעַן וְשֵׁרֶת בְּאַמַּת לְרַבּוֹ, פִּי שְׁנַיִם בְּרוּחוֹ נֹאֲצַל בּוֹ,
 בְּקַחְתּוֹ מְנַגֵּן נִתְמַלְאוּ גִבִּים מִיָּם,
 לְפָצוּ מִי כְּמַכָּה הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתְּךָ.
 לְמַעַן הִרְהַר עֲשׂוֹת רְצוֹנָךָ, הַמְכַרִּיז תְּשׁוּבָה לְצִאֲנָךָ,
 אֲזוּ בָבֶא מְחַרְרֵךְ סִתָּם עֵינֹוֹת מִיָּם,
 לְצִיּוֹן מְכֻלָּל יְפִי הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתְּךָ.
 לְמַעַן דְּרָשׁוּךָ בְּתוֹךְ הַגּוֹלָה, וְסוֹדְךָ לְמוֹ נִגְלָה,
 בְּלֵי לְהַתְגַּאֵל דְּרָשׁוּ זְרַעוֹנִים וּמִיָּם,
 לְקוֹרְאֶיךָ בְּצָר הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֶתְּךָ.

כְּלוּלֵי – הנבחרים של גדעון (שם ז, ז). יְחִיד – (שמשון). טוֹב – (שמואל).
 הוֹלֵךְ וְגֹדֵל וְטוֹב (שמואל א, ב, כו). חִיָּךְ – (דוד). מְנַסֵּף לְפָנֶיךָ – (שמואל ב,
 כג, טז). זָךְ – (אליהו). וְשֵׁרֶת – (אלישע). מְנַגֵּן – (מלכים ב, ג, טו). הִרְהַר
 – (חזקיה). סִתָּם עֵינֹוֹת מִיָּם – (דב"ה"י ב, לב, ד). דְּרָשׁוּךְ – (דניאל וחבריו).

לְמַעַן גָּמַר חֲכָמָה וּבִינָה, סוֹפֵר מְהִיר מְפַלֵּשׁ אֶמְנָה,
 מְחַכְּמָנוּ אֲמָרִים הַמְשׁוּלִים בְּרַחֲבֵי מַיִם,
 לְרַבְּתֵי עֵם הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעֵהָ נָא אָבִינוּ אֲתָה.
 לְמַעַן בָּאֵי לָךְ הַיּוֹם בְּכָל לֵב, שׁוֹפְכִים לָךְ שִׁיחַ בְּלֹא לֵב
 וְלֵב, שׁוֹאֲלִים מִמֶּךָ עֵצ מַטְרוֹת מַיִם,
 לְשׁוֹרְרוֹ בָּיָם הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעֵהָ נָא אָבִינוּ אֲתָה.
 לְמַעַן אוֹמְרֵי יִגְדֵל שְׁמֶךָ, וְהֵם נִחְלָתְךָ וְעַמֶּךָ,
 צָמְאִים לְיִשְׁעֶךָ כְּאֶרֶץ עַיִפָּה לַמַּיִם,
 לְתַרְתָּ לְמוֹ מְנוּחָה
 הוֹשֵׁעַ נָא וְהוֹשִׁיעֵהָ נָא אָבִינוּ אֲתָה.

ש"ץ וקהל: הוֹשֵׁעַ נָא, אֵל נָא, אָנָּה הוֹשִׁיעֵהָ נָא.
 הוֹשֵׁעַ נָא, סֶלַח נָא, וְהַצְּלִיחֶהָ נָא, וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל
 מְעֻזָּנוּ.

כשמגיעים לכאן מניחים את הלולב והאתרוג, ונוטלים את הערבה המיוחדת ליום
 זה עד שעת חבטתה.

תַּעֲנֶה אֲמוּנִים שׁוֹפְכִים לָךְ לֵב כְּמַיִם, וְהוֹשִׁיעֵהָ נָא,
 לְמַעַן בָּא בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם, גָּזֹר וְנָם יִקַּח נָא מְעַט מַיִם,
 וְהַצְּלִיחֶהָ נָא וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל מְעֻזָּנוּ.
 תַּעֲנֶה דְגָלִים גְּזוֹ גְזָרֵי מַיִם, וְהוֹשִׁיעֵהָ נָא,
 לְמַעַן הַנְּעַקֵּד בְּשַׁעַר הַשָּׁמַיִם, וְשָׁב וְחָפַר בְּאֵרוֹת מַיִם,
 וְהַצְּלִיחֶהָ נָא וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל מְעֻזָּנוּ.
 תַּעֲנֶה זְכִים חוֹנִים עָלֵי מַיִם, וְהוֹשִׁיעֵהָ נָא,
 לְמַעַן חָלַק מִפְּצַל מַקְלוֹת בְּשִׁקְתוֹת הַמַּיִם, טָעַן וְגַל אָבֵן מִבְּאֵר מַיִם,
 וְהַצְּלִיחֶהָ נָא וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל מְעֻזָּנוּ.

גָּמַר - (עזרא). מְפַלֵּשׁ - מפרסם. מְחַכְּמָנוּ - מלמדנו. דְגָלִים - שבטי
 ישראל. גְּזוֹ - עברו. טָעַן - הרים את המשא.

תַּעֲנֶה יְדִידִים נֹחֲלֵי דַת מְשֹׁלֶת מַיִם, וְהוֹשִׁיעָה נָא,
 לְמַעַן כָּרוּ בְּמִשְׁעָנוֹתֶם מַיִם, לְהִכִּין לָמוֹ וּלְצַאֲצְאֵימוֹ מַיִם,
 וְהִצְלִיחָהּ נָא וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מְעֻזָּנוּ.
 תַּעֲנֶה מִתְחַנְּנִים כְּבִישִׁמוֹן עַלֵי מַיִם, וְהוֹשִׁיעָה נָא,
 לְמַעַן נֶאֱמַן בֵּית מִסְפִּיק לְעַם מַיִם, סֹלַע הָרֶךְ וַיְזוּבוּ מַיִם,
 וְהִצְלִיחָהּ נָא וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מְעֻזָּנוּ.
 תַּעֲנֶה עֹנִים עַלֵי בְּאֵר מַיִם, וְהוֹשִׁיעָה נָא,
 לְמַעַן פִּקֵּד בְּמֵי מְרִיבַת מַיִם, צָמְאִים לְהִשְׁקוֹת מַיִם,
 וְהִצְלִיחָהּ נָא וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מְעֻזָּנוּ.
 תַּעֲנֶה קְרוֹשִׁים מְנֻסְכִּים לָךְ מַיִם, וְהוֹשִׁיעָה נָא,
 לְמַעַן רֹאשׁ מְשׁוֹרְרִים כְּתָאֵב שְׁתוֹת מַיִם, שָׁב וְנִסָּךְ לָךְ מַיִם,
 וְהִצְלִיחָהּ נָא וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מְעֻזָּנוּ.
 תַּעֲנֶה שׁוֹאֲלִים בְּרַבּוּעַ אֲשֶׁלֵי מַיִם, וְהוֹשִׁיעָה נָא,
 לְמַעַן תֵּל תִּלְפִּיּוֹת מוֹצֵא מַיִם, תִּפְתַּח אֶרֶץ וְתִרְעִיף שְׁמַיִם,
 וְהִצְלִיחָהּ נָא וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מְעֻזָּנוּ.

חזן וקהל: רַחֵם נָא קְהֵל עֲדַת יִשְׂרָאֵל,

סֶלַח וּמַחֲל עֲוֹנֵם, וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.

אֲזוּ כְּעִינֵי עֲבָדִים אֶל יְד אֲדוֹנִים,
 כָּאֲנוּ לְפָנֶיךָ נְדוּנִים, וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
 גְּאֵה אֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, נִתְגַּרְרוּ כְּנוּ מְדֻנִים,
 דְּשׁוּנוּ וּבְעֵלּוּנוּ זוּלְתֶךָ אֲדוֹנִים, וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
 הֵן גִּשְׁנוּ הַיּוֹם בְּתַחֲנוּן, עֲדִיךָ רַחוּם וְחַנּוּן,
 וְסִפְרָנוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ בְּשִׁנוּן, וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
 זָבַת חֶלֶב וּדְבָשׁ, נָא אֵל תִּיכֶשׁ,
 חִשְׂרַת מַיִם כְּאִבָּה תִּחְבֶּשׁ, וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.

כָּרוּ - (נשיאי ישראל. במדבר כא, יח). פִּקֵּד - (משה). רֹאשׁ מְשׁוֹרְרִים -
 (דוד). בְּרַבּוּעַ אֲשֶׁלֵי מַיִם - ארבעה צמחים הגדלים על המים. מוֹצֵא מַיִם -
 בית המקדש (יחזקאל מז, א). וְתִרְעִיף - תטיף. מְדֻנִים - אנשי מדון. חִשְׂרַת
 מַיִם - ענני מים.

טַעֲנוּ בְשִׁמְנָה, בְּיַד שְׂבַעַה וּשְׁמוֹנָה,
 יִשָּׂר צְדִיק אֶל אַמוֹנָה, וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
 כְּרַתְּ כְרִית לְאָרֶץ, עוֹד כָּל יְמֵי הָאָרֶץ,
 לְבִלְתִּי פָרֵץ בָּהּ פָּרֵץ, וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
 מִתְחַנְּנִים עָלֵי מַיִם, כַּעֲרָבִים עַל יְבֵלֵי מַיִם,
 נָא זְכֹר לָמוֹ נְסוּךְ הַמַּיִם, וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
 שִׁיחִים בְּדֶרֶךְ מִטְעָתָם, עוֹמְסִים בְּשׁוֹעָתָם,
 עֲנֵם בְּקוֹל פְּגִיעָתָם, וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
 פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת, פְּנֵה לְפִלּוֹלֵם שְׁעוֹת,
 צַדִּיקִים אֶל לְמוֹשְׁעוֹת, וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
 קוֹל רְגִשָׁם תִּשַׁע, תִּפְתַּח אָרֶץ וַיִּפְרוּ יִשְׁעָה,
 רַב לְהוֹשִׁיעַ וְלֹא חָפֵץ רִשְׁעָה, וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
 שׁוֹץ וְקַהֵל: שְׁעָרֵי שָׁמַיִם פָּתַח, וְאוֹצְרֵךְ הַטּוֹב לָנוּ תִּפְתַּח,
 תּוֹשִׁיעֵנו וְרִיב אֶל תִּמְתַּח, וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.

שׁוֹץ וְקַהֵל: קוֹל מְבַשֵּׁר מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר.

אֲמִן יִשְׁעֶךָ בָּא, קוֹל דּוֹדֵי הַנְּהָ זֶה בָּא, מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר.
 בָּא בְּרַבְּבוֹת כְּתוּבִים, לְעַמֵּד עַל הַר הַזֵּיתִים, מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר.
 גִּשְׁתוּ בְשׁוֹפָר לְתַקְעָה, תַּחֲתֵיו הַר יְבַקֵּעַ, מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר.
 דִּפֵּק וְהִצִּיץ וְזָרַח, וּמֵשׁ חֲצֵי הַהָר מִמְּזָרַח, מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר.
 הַקִּים מְלוּל נְאֻמוֹ, וּבָא הוּא וְכָל קְדוֹשָׁיו עִמּוֹ, מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר.
 וְלָכֵל בְּאֵי הָעוֹלָם, בַּת קוֹל יִשְׁמַע בְּעוֹלָם, מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר.
 זָרַע עֲמוּסֵי רַחֲמוֹ, נוֹלְדוּ כִּילָד מִמְּעֵי אִמּוֹ, מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר.
 חָלָה וַיִּלְדָּה מִי זֹאת, מִי שָׁמַע כְּזֹאת, מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר.

טַעֲנוּ - נטע אותנו. שְׂבַעַה וּשְׁמוֹנָה - (מיכה ה, ד). שִׁיחִים - צמחים.
 בְּדֶרֶךְ מִטְעָתָם - כדרך גידולם. עוֹמְסִים בְּשׁוֹעָתָם - נושאים בעת תפילתם.
 לְפִלּוֹלֵם - לתפילתם. קוֹל רְגִשָׁם - הקול הרוגש. תִּשַׁע - תשעה.
 קוֹל מְבַשֵּׁר - (את הגאולה העתידה). אֲמִן - חוזק. כְּתוּבִים - כיתות מלאכים.
 מְלוּל נְאֻמוֹ - דיבור נבואתו. עֲמוּסֵי רַחֲמוֹ - (ישראל. ישעיהו מו, ג). נוֹלְדוּ
 - (מחדש).

טְהוֹר פֶּעַל כָּל אֱלֹהִים, מִי רָאָה כְּאֵלֶּהָ, מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר.
 יִשַׁע וְזִמְן הַיּוֹחַד, הַיּוֹחַל אֶרֶץ בְּיוֹם אֶחָד, מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר.
 כְּבִיר רוֹם וְתַחַת, אִם יוֹלֵד גּוֹי פֶּעַם אֶחָת, מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר.
 לְעַת יִגָּאֵל עַמּוֹ נְאוֹר, וְהָיָה לְעַת עֶרֶב יִהְיֶה אוֹר, מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר.
 מוֹשִׁיעִים יַעֲלוּ לְהַר צִיּוֹן, כִּי חָלָה גַם יִלְדָה צִיּוֹן, מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר.
 נִשְׁמַע בְּכָל גְּבוּלָהּ, הַרְחִיבִי מְקוֹם אֶהְלֶךְ, מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר.
 שִׁימִי עַד דְּמִשְׁק מִשְׁכַּנּוֹתֶיךָ, קַבְּלִי בְּנִיךָ וּבְנוֹתֶיךָ, מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר.
 עֲלִזִי חֲבַצְלַת הַשְּׁרוּן, כִּי קָמוּ יִשְׁנֵי חֲבָרוֹן, מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר.
 פָּנּוּ אֵלַי וְהוֹשְׁעוּ, הַיּוֹם אִם בְּקוֹלִי תִשְׁמְעוּ, מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר.
 צָמַח אִישׁ צָמַח שָׁמוֹ, הוּא דוֹד כְּעֶצְמוֹ, מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר.
 קוֹמוּ כְּפוֹשֵׁי עֶפֶר, הִקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפֶר, מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר.
 רִבְתִּי עִם בְּהֵמְלִיכוֹ, מִגְּדוֹל יְשׁוּעוֹת מְלָכוֹ, מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר.
 שֵׁם רְשָׁעִים לְהֶאֱבִיד, עֲשֵׂה חֶסֶד לְמֹשִׁיחוֹ לְדוֹד, מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר.
 תְּנֵה יְשׁוּעוֹת לְעַם עוֹלָם, לְדוֹד וּלְזָרְעוֹ עַד עוֹלָם, מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר.
 מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר.

ש"ץ וקהל ג' פעמים: קול מְבַשֵּׁר מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר.

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ, וּבְרַךְ אֶת נַחֲלֹתֶךָ, וְרַעַם וְנִשְׂאָם עַד תְּהִלִּים כַּח
 הָעוֹלָם: וַיְהִי דְבַרִּי אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְהוָה, מַלְכִים א, ח
 קְרוֹבִים אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה, לְעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט
 עֲבָדוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת
 כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, אִין עוֹד:

הוֹחַד - נִקְבַע בְּדִיוֹק. כְּפוֹשֵׁי - הַכְּבוּשִׁים. רִבְתִּי עִם - יְרוּשָׁלַיִם.

מחזירים את ספרי התורה, סוגרים את הארון והש"ץ אומר קדיש תתקבל (עמ' 105). נוהגים לחבוט את הערבה חמש פעמים על הקרקע.
אחר חביטת הערבה יש אומרים תחינה זו:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הַבּוֹחֵר
בְּנְבִיאִים טוֹבִים וּבְמִנְהִיגֵיהֶם הַטּוֹבִים, שֶׁתִּקְבַּל בְּרַחֲמִים
וּבְרְצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ וְהַקְּפוֹתֵינוּ. וְזָכַר לָנוּ זְכוּת שְׁבַעַת
תְּמִימֶיךָ, וְתַסִּיר מִחֲצַת הַבְּרִזָּל הַמִּפְסֶקֶת בֵּינֵינוּ וּבֵינֶיךָ,
וְתֵאָזֵן שׁוֹעֲתֵנוּ, וְתִיטִיב לָנוּ הַחֲתִימָה, תּוֹלָה אֶרֶץ עַל
בְּלִימָה, וְחַתְּמָנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים. וְהַיּוֹם הַזֶּה תִּתֵּן
בְּשִׁכְיִת עֲדָךְ חֲמֵשׁ גְּבוּרוֹת מְמַתְּקוֹת עַל יְדֵי חֲבִיטַת
עֲרֵבָה מְנַהֵג נְבִיאֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, וְתִתְעוֹרֵר הָאֱהָבָה בֵּינֵיהֶם,
וְתִנְשָׁקֵנוּ מִנְּשִׁיקוֹת פִּיךָ, מִמְּתַקֵּת כָּל הַגְּבוּרוֹת וְכָל
הַדִּינִין. וְתֵאִיר לְשִׁכְיִת עֲדָךְ בְּשֵׁם (י"ד ה"א וא"ו) שֶׁהוּא
טַל אוֹרוֹת טָלָךְ, וּמִשֵּׁם תִּשְׁפִּיעַ שְׁפַע לְעַבְדְּךָ הַמִּתְפַּלֵּל
לְפָנֶיךָ, שֶׁתֵּאָרֶךְ יָמָיו, וְתִמְחַל לוֹ חֲטָאָיו וְעוֹנוֹתָיו
וּפְשָׁעָיו, וְתִפְשֹׁט יְמִינְךָ וְיָדְךָ לְקַבְּלוֹ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
לְפָנֶיךָ. וְאוֹצְרֶךָ הַטּוֹב תִּפְתַּח לְהַשְׁבִּיעַ מִים נֶפֶשׁ שׁוֹקֵקָה,
כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: יִפְתַּח יְהוָה לָךְ אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשְּׂמִים
לְתַת מָטַר אֶרְצְךָ בְּעֵתוֹ וּלְבָרֶךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יָדְךָ. אָמֵן.

דברים כח

בהושענא רבה אומרים אחרי י"ג מדות (עמ' 348) 'רבוננו של עולם' בנוסח זה:

רבוננו של עולם, מלא משאלותי לטובה, והפק רצוני, ותן שאלתי, ותמחל
לי על כל עונותי ועל כל עונות אנשי ביתי מחילה בְּחַסֵּד, מחילה בְּרַחֲמִים.
וטְהַרְנֵי מַחֲטָאֵי וּמַעֲוֹנֵי וּמִפְשָׁעֵי, וְזָכְרָנִי בְּזַכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ, וּפְקֹדֵנִי בְּפִקּוּדֵי
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. וְזָכְרָנִי לְחַיִּים אַרוּכִים, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, וּפְרִנְסָה
טוֹבָה וְכִלְקָלָה וְלַחֵם לְאֹכֹל וּבְגָד לְלַבֵּשׁ וְעֵשֶׂר וְכָבוֹד, וְאוֹרֶךְ יָמִים לְהַגּוֹת
בְּתוֹרָתְךָ וּלְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ, וְשָׁכַל וּבִינָה לְהַבִּין וּלְהַשְׁפִּיל עִמָּךְ סוּדוֹתֶיךָ.
וְהַפֵּק רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכְאוּבֵינוּ. וְתִבְרַךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ. וְתִגְזֹר
עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת. וּבְטַל מַעְלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת.
וְתֵן בְּלֵב הַמַּלְכוּיּוֹת וְיִוְעָצִיחֵן וְשָׁרִיחֵן עָלֵינוּ לְטוֹבָה. אָמֵן, וְכֵן יְהִי רְצוֹן.

עָלְיוּ מִלְמַעְלָה: כו וַאֲרָאוּ כְּעֵין חֲשֵׁמֶל כְּמַרְאֵה-אֵשׁ בַּיִת-
 לָהּ סָבִיב מִמַּרְאֵה מִתְנַיִו וּלְמַעְלָה וּמִמַּרְאֵה מִתְנַיִו וּלְמַטָּה
 רְאִיתִי כְּמַרְאֵה-אֵשׁ וְנִגְהָ לֹו סָבִיב: כח כְּמַרְאֵה הַקֶּשֶׁת
 אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעֶזְן בְּיוֹם הַגֹּשֶׁם כֵּן מַרְאֵה הַנִּגְהָ סָבִיב הוּא
 מַרְאֵה דְמוֹת כְּבוֹד-יְהוָה וְאֲרָאָה וְאֶפֶל עַל-פְּנֵי וְאֲשַׁמַּע
 קוֹל מְדַבֵּר: ס יב וְתִשָּׁאֲנִי רוּחַ וְאֲשַׁמַּע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ
 גְּדוֹל בְּרוּחַ כְּבוֹד-יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ:

הברכות שלאחר ההפטרה בעמ' 355.

קריאת התורה ליום ראשון של סוכות

ויקרא כב כו וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: כו שׁוֹר אוֹ-כֶּשֶׁב אוֹ-עֹל כִּי
 יוֹלֵד וְהָיָה שִׁבְעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה
 יִרְצָה לְקַרְבַּן אִשָּׁה לַיהוָה: כח וְשׁוֹר אוֹ-שֶׁה אֹתוֹ וְאֶת-בָּנוֹ
 לֹא תִשְׁחֲטוּ בְיוֹם אֶחָד: כט וְכִי-תִזְבְּחוּ זִבְח־תּוֹדָה לַיהוָה
 לְרִצְנָתְכֶם תִּזְבְּחוּ: ל בְּיוֹם הַהוּא יֵאָכֵל לֹא-תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד-
 בֶּקֶר אֲנִי יְהוָה: לא וּשְׁמֵרְתֶם מִצְוֹתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה:
 לב וְלֹא תַחֲלִלוּ אֶת-שֵׁם קִדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשְׁכֶם: לג הַמוֹצֵיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 וִיקרא כג להֵיזוֹת לְכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה: פ (בשבת לוי) א וַיְדַבֵּר
 יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: ב דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִמְרַתְּ
 אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קִדְשׁ אֵלֶּה
 הֵם מוֹעֲדֵי: ג שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלֶאכֶה וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי
 שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן מִקְרָא-קִדְשׁ כָּל-מְלֶאכֶה לֹא תַעֲשׂוּ שַׁבַּת
 הוּא לַיהוָה בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם: פ לוי (בשבת שלישי) ד אֵלֶּה
 מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קִדְשׁ אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם:
 ה בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעַרְבָיִם
 פֶּסַח לַיהוָה: ו וּבַחֹמֶשֶׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חַג הַמִּצּוֹת

לַיהוָה שְׁבַעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־
 קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם
 אֵשֶׁה לַיהוָה שְׁבַעַת יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־
 מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: (בשבת רביעי) פ ט וַיִּדְבֹר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־
 תָּבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וְקִצְרַתֶּם אֶת־קִצְרֶיהָ
 וְהִבֵּאתֶם אֶת־עֹמֶר רֵאשִׁית קִצְיֹרְכֶם אֶל־הַכֹּהֵן: וְהִנִּיף
 אֶת־הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהוָה לְרִצְוֹנְכֶם מִמִּחְרַת הַשָּׁבֹת יִנִּיפּוּ
 הַכֹּהֵן: וַעֲשִׂיתֶם בַּיּוֹם הַנִּיפְכֶם אֶת־הָעֹמֶר כַּבֶּשׂ תָּמִים
 בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה לַיהוָה: וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת
 בָּלוּלָה בַשֶּׁמֶן אֵשֶׁה לַיהוָה רֵיחַ נִיחַח וְנִסְפָּה יֵין רִבִיעֵת
 הַהֵיזֶן: וְלֶחֶם וְקֹלִי וְכֹרֶמֶל לֹא תֹאכְלוּ עַד־לְעֹצֶם הַיּוֹם הַזֶּה
 עַד הִבֵּיאֲכֶם אֶת־קֹרְבַן אֱלֹהֵיכֶם חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם
 בְּכָל מִשְׁבַּחְתֵיכֶם: שְׁלִישִׁי (בשבת חמישי) ס ט וּסְפַרְתֶּם לָכֶם
 מִמִּחְרַת הַשָּׁבֹת מִיּוֹם הִבֵּיאֲכֶם אֶת־עֹמֶר הַתְּנוּפָה שֶׁבַע
 שָׁבָתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה: ט עד מִמִּחְרַת הַשָּׁבֹת הַשְּׁבִיעִית
 תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה: וְ
 מִמּוֹשְׁבַחְתֵיכֶם תָּבִיאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתֵּים שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
 סֹלֶת תִּהְיֶינָה חֲמֵץ תֹּאפִינָה בַכּוֹרִים לַיהוָה: וְהִקְרַבְתֶּם
 עַל־הַלֶּחֶם שֶׁבַעַת כַּבָּשִׁים תְּמִימִם בְּגִי שָׁנָה וּפָר בֶּן־בָּקָר
 אֶחָד וְאֵילִם שְׁנַיִם יִהְיוּ עֹלָה לַיהוָה וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם
 אֵשֶׁה רֵיחַ־נִיחַח לַיהוָה: וַעֲשִׂיתֶם שְׁעִיר־עֲזִים אֶחָד
 לְחַטָּאת וּשְׁנֵי כִבָּשִׁים בְּגִי שָׁנָה לְזִבַח שְׁלָמִים: וְהִנִּיף
 הַכֹּהֵן אֹתָם עַל לֶחֶם הַבַּכּוֹרִים תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה עַל־שְׁנֵי
 כַּבָּשִׁים קֹדֶשׁ יִהְיוּ לַיהוָה לִכְהֵן: וְקִרְאתֶם בְּעֶצֶם הַיּוֹם
 הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ
 חֲקַת עוֹלָם בְּכָל־מּוֹשְׁבַחְתֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם: וּבִקְצֹרְכֶם אֶת־

קָצִיר אֲרֻצְכֶם לֹא־תִכְלֶה פָּאֵת שְׂדֵךְ בְּקִצְרֹךְ וְלִקַּט קִצְיִיךָ
 לֹא תִלְקַט לְעֵנִי וְלִגְדֹל תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: רביעי
 (בשבת שישי) ס ט וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: כו דַּבֵּר אֶל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה
 לְכֶם שַׁבְּתוֹן זְכוֹרֹן תְּרוּעָה מִקְרֵא־קֹדֶשׁ: כז כָּל־מְלֹאכֶת
 עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אֵשֶׁה לַיהוָה: ס ט וַיְדַבֵּר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: כח אַךְ בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
 הַזֶּה יוֹם הַכִּפּוּרִים הוּא מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לְכֶם וְעֲנִיתֶם
 אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אֵשֶׁה לַיהוָה: כט וְכָל־מְלֹאכָה
 לֹא תַעֲשׂוּ בַעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כִּפּוּרִים הוּא לְכַפֵּר
 עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ס כִּי כָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא־
 תַעֲזֶה בַעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה וְנִכְרְתָה מֵעַמִּיהָ: לוּ וְכָל־הַנֶּפֶשׁ
 אֲשֶׁר תַעֲשֶׂה כָּל־מְלֹאכָה בַעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה וְהִאֲבֹדְתִי אֶת־
 הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקְרַב עַמִּיהָ: לא כָּל־מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֲקַת
 עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מְשַׁבְּתֵיכֶם: לב שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן הוּא
 לְכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּתַשְׁעָה לַחֹדֶשׁ בַּעֲרֹב מַעֲרֹב
 עַד־עֹרֹב תִּשְׁבְּתוּ שַׁבְּתֻכֶם: חמישי (בשבת שביעי) פ ט וַיְדַבֵּר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: לד דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג הַסּוּפוֹת שַׁבַּעַת
 יָמִים לַיהוָה: לה בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרֵא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלֹאכֶת
 עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: לו שַׁבַּעַת יָמִים תִּקְרְבוּ אֵשֶׁה לַיהוָה
 בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לְכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אֵשֶׁה
 לַיהוָה עֲצֹרֹת הוּא כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: לז אֵלֶּה
 מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לְהִקְרִיב
 אֵשֶׁה לַיהוָה עֲלֶה וּמִנְחָה זָבַח וּנְסֻכִים דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ: לח
 מִלֶּבֶד שַׁבָּתֵת יְהוָה וּמִלֶּבֶד מִתְּנוּתֵיכֶם וּמִלֶּבֶד כָּל־נִדְרֵיכֶם
 וּמִלֶּבֶד כָּל־נִדְבוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַיהוָה: לט אַךְ בַּחֲמִשָּׁה

עָשׂוֹר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַסְפֹּכֶם אֶת־תְּבוּאת הָאָרֶץ
 תַּחֲגוּ אֶת־חַג־יְהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שִׁבְתוֹן
 וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שִׁבְתוֹן: ^מ וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן
 פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וְעֶגְרָף עֵץ־עָבֹת וְעַרְבֵי־נַחַל
 וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים: ^{מא} וְחַגְתֶּם
 אֶת־לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תַחֲגוּ אֹתוֹ: ^{מב} בַּסֶּכֶת תִּשְׁבּוּ שִׁבְעַת יָמִים
 כָּל־הָאֲזָרָח בְּיִשְׂרָאֵל יִשְׁבּוּ בַסֶּכֶת: ^{מג} לְמַעַן יִדְעוּ דְרֹתֵיכֶם
 כִּי בַסֶּכֶת הוֹשַׁבְתִּי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אֹתְכֶם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ^{מד} וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מַעֲדֵי יְהוָה
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ^פ

חצי קדיש (עמ' 684).

למפטיר קוראים בספר שני "ובחמשה עשר"

^פ וּבַחֲמֵשֶׁה עָשׂוֹר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה
 לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְחַגְתֶּם חַג לַיהוָה
 שִׁבְעַת יָמִים: ^{יג} וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֶיהָ אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה
 פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵי אֵילִם שְׁנַיִם כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־
 שָׁנָה אַרְבַּעַת עֶשְׂרֵי תְּמִימִם יִהְיוּ: ^{יד} וּמִנְחֹתֶם סֹלֶת כָּל־יְמֵי
 בַשָּׂמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר הָאֶחָד לְשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים פָּרִים
 שְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל הָאֶחָד לְשְׁנֵי הָאֵילִם: ^{טו} וְעֶשְׂרֹן
 עֶשְׂרֹן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד לְאַרְבַּעַת עֶשְׂרֵי כֶּבֶשִׁים: ^{טז} וְשַׁעֲרֵי־
 עֲזִים אֶחָד חֲטָאת מְלֶבֶד עֲלֵת הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּה:

הברכה שלפני ההפטרה בעמ' 354.

הפטרה ליום ראשון של סוכות

^א הִנֵּה יוֹם־בָּא לַיהוָה וְחִלַּק שְׁלָלְךָ בְּקִרְבְּךָ: ^ב וְאַסְפֹּתִי
 אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־יְרוּשָׁלַם לְמַלְחָמָה וְנִלְכְּדָה הָעִיר
 וְנִשְׁפָּסוּ הַבָּתִּים וְהַנָּשִׁים (תשגלנה) [תשככנה] וַיָּצֵא חֲצִי

העיר בגולה ויתר העם לא יפרת מן העיר: ג ויצא יהוה
ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו ביום קרב: ה ועמדו
רגליו ביום ההוא על הר הזיתים אשר על פני ירושלים
מקדשם ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחה וימה גיא גדולה
מאד ומש חצי ההר צפונה וחציו נגבה: ה ונסתם גיא
הרי כייגיע גיהרם אל אצל ונסתם כאשר נסתם מפני
הרעש בימי צדיה מלך יהודה ובא יהוה אלהי כל
קדשים עמך: ו והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות
(יקפאון) [נקפאון]: ז והיה יום אחד הוא יודע ליהנה
לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור: ח והיה
ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלים חצים אל הימ
הקדמוני וחצים אל הימ האחרון בקיץ ובחורף יהיה:
ט והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה
אחד ושמו אחד: י יטוב כל הארץ כערכה מגבע לרמון
נגב ירושלים וראמה וישבה תחתיה למשער בנימן עד
מקום שער הראשון עד שער הפנים ומגדל חננאל עד
יקבי המלך: יא וישבו בה וחרם לא יהיה עוד וישבה
ירושלים לבטח: יב וזאת תהיה המגפה אשר יגף יהוה
את כל העמים אשר צבאו על ירושלים המקו בשור
והוא עמד על רגליו ועיניו תמקנה בחריהו ולשונו תמק
בפיהם: יג והיה ביום ההוא תהיה מהומת יהוה רבה
בהם והחזיקו איש יד רעהו ועלתה ידו על יד רעהו:
יד וגם יהודה תלחם בירושלים ואסף חיל כל הגוים סביב
זהב וכסף ובגדים לרב מאד: טו וכן תהיה מגפת הסוס
הפרד הגמל והחמור וכל הבהמה אשר יהיה במחנות
ההמה כמגפת הזאת: טז והיה כל הנותל מפל הגוים
הבאים על ירושלים ועלו מדי שנה בשנה להשתחות
למלך יהוה צבאות ולחג את חג הסוכות: יז והיה אשר

לֹא־יַעֲלֶה מֵאֵת מְשַׁחֲחֹת הָאָרֶץ אֶל־יְרוּשָׁלַם לְהִשְׁתַּחֲוֹת
 לְמֶלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת וְלֹא עֲלֵיהֶם יִהְיֶה הַגָּשֶׁם: ^ה וְאִם־
 מְשַׁפַּחַת מְצָרִים לֹא־תַעֲלֶה וְלֹא בָאָה וְלֹא עֲלֵיהֶם תִּהְיֶה
 הַמַּגֶּפֶה אֲשֶׁר יִגַּף יְהוָה אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לְחַג
 אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת: ^ו זֹאת תִּהְיֶה חַטָּאת מְצָרִים וְחַטָּאת כָּל־
 הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לְחַג אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת: ^ז בַּיּוֹם הַהוּא
 יִהְיֶה עַל־מְצַלּוֹת הַסּוֹס קֹדֶשׁ לַיהוָה וְהָיָה הַסִּירוֹת בְּבֵית
 יְהוָה כַּמְזֻרְקִים לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ: ^ח וְהָיָה כָּל־סִיר בִּירוּשָׁלַם
 וּבִיהוּדָה קֹדֶשׁ לַיהוָה צְבָאוֹת וּבָאוּ כָּל־הַזֹּבְחִים וְלָקְחוּ
 מֵהֶם וּבָשְׁלוּ בָהֶם וְלֹא־יִהְיֶה כֹנַעֲנִי עוֹד בְּבֵית־יְהוָה
 צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא:

הברכות שלאחר ההפטרה בעמ' 355.

קריאה ליום ראשון של חוה"מ סוכות

קוראים לארבעה עולים "וביום השני"

וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֵילִם שְׁנַיִם ^{במדבר כט}
 כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תְּמִימִם: ^ה וּמִנְחָתָם
 וְנִסְכֵיהֶם לְפָרִים לְאֵילִם וְלִכְבָּשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט:
^ו וּשְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד חַטָּאת מְלֵבֵד עֲלֵת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ
 וְנִסְכֵיהֶם: ^ז

חצי קדיש (עמ' 684).

קריאה ליום שני של חוה"מ סוכות

קוראים לארבעה עולים "וביום השלישי"

וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עֶשְׂתֵּי־עֶשֶׂר אֵילִם שְׁנַיִם כְּבָשִׂים ^{שם}
 בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תְּמִימִם: ^א וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם
 לְפָרִים לְאֵילִם וְלִכְבָּשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: ^ב וּשְׁעִיר
 חַטָּאת אֶחָד מְלֵבֵד עֲלֵת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ:

חצי קדיש (עמ' 684).

קריאה ליום שלישי של חוה"מ סוכות

קוראים לארבעה עולים "וביום הרביעי".

במדבר כט כג וּבַיּוֹם הַרְבִּיעִי פְּרִים עֲשֶׂה אֵילִם שְׁנַיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־
 שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תְּמִימִם: כד מִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לְפָרִים
 לְאֵילִם וְלִכְבָּשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: כה וּשְׂעִיר־עִזִּים
 אֶחָד חֲטָאת מִלֶּבֶד עֲלֹת הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּה:

חצי קדיש (עמ' 684).

קריאה ליום רביעי של חוה"מ סוכות

קוראים לארבעה עולים "וביום החמישי".

שם כז וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פְּרִים תִּשְׁעָה אֵילִם שְׁנַיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־
 שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תְּמִימִם: כז וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לְפָרִים
 לְאֵילִם וְלִכְבָּשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: כח וּשְׂעִיר חֲטָאת
 אֶחָד מִלֶּבֶד עֲלֹת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּה:

חצי קדיש (עמ' 684).

קריאה ליום חמישי של חוה"מ סוכות

קוראים לארבעה עולים "וביום הששי".

שם כט וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי פְּרִים שְׁמֹנֶה אֵילִם שְׁנַיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־
 שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תְּמִימִם: ל ומִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לְפָרִים
 לְאֵילִם וְלִכְבָּשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: לא וּשְׂעִיר חֲטָאת
 אֶחָד מִלֶּבֶד עֲלֹת הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּה:

חצי קדיש (עמ' 684).

קריאה להושענא רבה

קוראים לארבעה עולים "וביום השביעי".

לב וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי פְּרִים שְׁבַעַה אֵילִם שְׁנַיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי-
שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר תְּמִימִם: לג וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לְפָרִים
לְאֵילִם וְלִכְבָּשִׂים בְּמִסְפָּרָם כְּמִשְׁפָּטָם: לד וּשְׂעִיר חַטָּאת
אֶחָד מִלְּבַד עֹלֹת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּה:

חצי קדיש (עמ' 684).

קריאה לשבת של חוה"מ סוכות

קוראים בספר שמות לג "ראה אתה אמר אלי"

כמו בחוה"מ פסח - עמ' 690. בספר שני קוראים למפטיר את קרבן המוסף של אותו היום.

הפטרה לשבת חול המועד של סוכות

הברכה שלפני ההפטרה בעמ' 354.

יה וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא בַּיּוֹם בּוֹא גּוֹג עַל-אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל
נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה תִּעְלֶה חֲמַתִּי בְּאָפִי: יז וּבִקְנֹאתִי בְּאֵשׁ-
עִבְרָתִי דִּבְרַתִּי אִם-לֹא בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה רַעַשׁ גָּדוֹל עַל
אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל: כ וּרְעִשׂוּ מִפְּנֵי דְגִי הַיָּם וְעוֹף הַשָּׁמַיִם
וְחַיֵּת הַשָּׂדֶה וְכָל-הַרְמֵשׁ הַרְמֵשׁ עַל-הָאָדָמָה וְכָל-הָאָדָם
אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאָדָמָה וְנִהְרְסוּ הַהָרִים וְנִפְּלוּ הַמְּדַרְגּוֹת
וְכָל-חֹמֶה לְאַרְצָן תִּפּוֹל: כא וְקָרָאתִי עֲלֵיו לְכָל-הָרִל חָרַב
נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה חָרַב אִישׁ בְּאֶחָיו תִּהְיֶה: כב וְנִשְׁפָּטְתִּי אֹתוֹ
בְּדָבָר וּבְדָם וּגְשָׁם שׁוֹטֵף וְאֶבְרִי אֶלְגְּבִישׁ אֵשׁ וּגְפָרִית
אֲמַטִּיר עֲלָיו וְעַל-אֲגָפָיו וְעַל-עַמִּים רַבִּים אֲשֶׁר אִתּוֹ:
כג וְהִתְגַּדְּלַתִּי וְהִתְקַדְּשַׁתִּי וְנִודַעְתִּי לְעֵינֵי גוֹיִם רַבִּים וְיִדְעוּ
כִּי-אֲנִי יְהוָה: כד וְאַתָּה בֶן-אָדָם הִנְבֵּא עַל-גּוֹג וְאָמַרְתָּ כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי אֵלֶיךָ גּוֹג נְשִׂיא רֹאשׁ מִשָּׁדָה וְתִכָּבַל:

שם לט

וְשִׁבְבַתֶּיךָ וְשִׁשְׁאֲתֶיךָ וְהִעֲלִיתִיךָ מִיִּרְכַּתִּי צָפוֹן וְהִבֵּאתִיךָ
 עַל־הָרֵי יִשְׂרָאֵל: ג וְהִכִּיתִי קִשְׁתְּךָ מִיַּד שְׂמֹאולֶךָ וְחִצֶּיךָ
 מִיַּד יְמִינֶךָ אֶפֶיִל: ד עַל־הָרֵי יִשְׂרָאֵל תִּפּוֹל אֶתְּהָ וְכָל־
 אֲגַפֶּיךָ וְעַמִּים אֲשֶׁר אֲתָךְ לְעִיט צָפוֹר כָּל־כְּנָף וְחֵית הַשָּׂדֶה
 נִתְתִּיךָ לְאֹכְלָהּ: ה עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה תִּפּוֹל כִּי אֲנִי דִבַּרְתִּי נְאֻם
 אֲדֹנָי יְהוִה: ו וְשִׁלַּחְתִּי־אֶשׁ בְּמַגּוֹג וּבִישְׁבֵי הָאֲיִים לְבַטַח
 וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוִה: ז וְאֶת־שֵׁם קְדָשִׁי אֹדִיעַ בְּתוֹךְ עַמִּי
 יִשְׂרָאֵל וְלֹא־אֲחַל אֶת־שֵׁם־קְדָשִׁי עוֹד וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי־
 אֲנִי יְהוִה קְדוֹשׁ בְּיִשְׂרָאֵל: ח הִנֵּה בָאָה וְנִהְיְתָה נְאֻם אֲדֹנָי
 יְהוִה הוּא הַיּוֹם אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי: ט וַיִּצְאוּ יִשְׁבֵי עָרֵי יִשְׂרָאֵל
 וּבְעָרוֹ וְהִשְׁקִיּוּ בְנֹשֶׁק וּמַגֵּן וְצִנְהָ בְּקִשְׁתׁ וּבַחֲצִיִּים וּבַמִּקֵּל
 יָד וּבַרְמַח וּבְעָרוּ בָהֶם אֶשׁ שֶׁבַע שָׁנִים: י וְלֹא־יִשָּׂאוּ עֲצִים
 מִן־הַשָּׂדֶה וְלֹא יִחַטְּבוּ מִן־הַיַּעְרִים כִּי בְנֹשֶׁק יִבְעֲרוּ־אֶשׁ
 וְשָׁלְלוּ אֶת־שָׁלְלֵיהֶם וּבְזוֹזוּ אֶת־בְּזוֹזֵיהֶם נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה: יא
 וְהָיָה כִּי־יִהְיֶה הַיּוֹם הַזֶּה אֲתָן לְגוֹגוֹ מְקוֹם־שֵׁם קָבֹר בְּיִשְׂרָאֵל גִּי
 הָעֶבְרִים קִדְמַת הַיָּם וְחִסְמַת הַיָּם אֶת־הָעֶבְרִים וְקָבְרוּ שֵׁם
 אֶת־גּוֹג וְאֶת־כָּל־הַמוֹנֶה וְקָרְאוּ גִיא הַמּוֹן גּוֹג: יב וּקְבְרוּם
 בֵּית יִשְׂרָאֵל לְמַעַן טַהַר אֶת־הָאָרֶץ שְׁבַעַה חֳדָשִׁים:
 יג וְקָבְרוּ כָל־עַם הָאָרֶץ וְהָיָה לָהֶם לְשֵׁם יוֹם הַכְּבֹדִי נְאֻם
 אֲדֹנָי יְהוִה: יד וְאֲנֹשִׁי תְּמִיד יִבְדִּילוּ עֶבְרִים בְּאָרֶץ מְקַבְּרִים
 אֶת־הָעֶבְרִים אֶת־הַנּוֹתְרִים עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ לְטַהַרָהּ מִקְצָה
 שְׁבַעַה־חֳדָשִׁים יַחְקְרוּ: טו וְעָבְרוּ הָעֶבְרִים בְּאָרֶץ וְרָאָה
 עֵצִים אֲדָם וּבְנֵה אֶצְלוּ צִיּוֹן עַד קָבְרוּ אֶת־הַמְּקַבְּרִים אֶל־
 גִּיא הַמּוֹן גּוֹג: טז וְגַם שֵׁם־עִיר הַמוֹנָה וְטַהְרוּ הָאָרֶץ:

הברכות שלאחר ההפטרה בעמ' 355.

לשמחת תורה

נוהגים לחזור ולקרוא (עד 'ובגאותו שחקים') עד שכל הקהל עולה לתורה. אם שמחת תורה חל בשבת קוראים לכהן עד "מדברתיך" ולשביעי מ"מענה" עד "על במותימו תדרך".

א וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי דברים לג
 יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ: ב וַיֹּאמֶר יְהוָה מִסִּינֵי בָּא וְזָרַח מִשְׁעֵיר
 לְמוֹ הוֹפִיעַ מִהָר פֶּאֶרְזָן וְאַתָּה מִרְכַּבֶּת קֹדֶשׁ מִימִינוֹ (אשדת)
 [אֲשֶׁר דָּת] לְמוֹ: ג אַף חִבַּב עַמִּים כָּל־קֹדְשֵׁי בְּיָדְךָ וְהֵם תִּכּוּ
 לְרַגְלֶךָ יִשְׂאָ מִדְּבַרְתֶּיךָ: (בשבת לוי) ד תּוֹרָה צְוֶה־לָּנוּ מֹשֶׁה
 מוֹרְשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב: ה וַיְהִי בִישְׁרוּן מִלֶּךָ בְּהַתְּאֻסָּף רֵאשִׁי
 עַם יַחַד שְׂבֻטֵי יִשְׂרָאֵל: ו יַחֲזִי רְאוּבֵן וְאַל־יָמַת וַיְהִי מִתִּיּוֹ
 מִסֹּפֶר: ז וְזֹאת לִיהוּדָה וַיֹּאמֶר שָׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוּדָה
 וְאַל־עָמּוּ תְּבִיאֲנֹו יָדָיו רַב לֹו וְעֶזֶר מִצָּרָיו תִּהְיֶה: ח לוי
 (בשבת שלישי) ט וּלְלוֹי אָמַר תִּמְיָךְ וְאוּרִיךְ לְאִישׁ חֲסִידֶךָ
 אֲשֶׁר נָסִיתוּ בְּמֹסֶה תְּרִיבָהוּ עַל־מֵי מְרִיבָה: י האָמַר
 לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא רָאִיתִיו וְאַתָּ־אָחִיו לֹא הִפִּיר וְאַתָּ־בְּנֹו
 לֹא יָדַע כִּי שָׁמְרוּ אִמְרֹתֶיךָ וּבְרִיתֶיךָ יִנְצְרוּ: יא יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ
 לִיעֲקֹב וְתוֹרֹתֶיךָ לְיִשְׂרָאֵל יִשִּׁימוּ קְטוֹרֶה בְּאֶפְסָךָ וְכִלִּיל
 עַל־מִזְבְּחֶךָ: יב בֵּרַךְ יְהוָה חִילוֹ וּפְעַל יָדָיו תִּרְצָה מִחֶץ
 מִתְּנַיִם קָמְיוֹ וּמִשְׁנֵאָיו מִן־יְקוּמוֹן: יג לְבַנְיָמִן אָמַר יָדִיד
 יְהוָה יִשְׁכֵּן לְבֶטַח עָלָיו חֶפֶף עָלָיו כָּל־הַיּוֹם וּבֵין כְּתִיפָיו
 שָׁכֵן: יד שלישי (בשבת רביעי) טו וּלְיוֹסֵף אָמַר מְבָרַכֶת יְהוָה
 אֶרְצוֹ מִמְּגֵד שְׂמִים מְטֹל וּמִתְהוֹם רִבְצַת תַּחַת: טז וּמִמְּגֵד
 תְּבוּאֹת שֶׁמֶשׁ וּמִמְּגֵד גֶּרֶשׁ יְרֻחִים: טז וּמִרֹאשׁ הַרְרֵי־קָדֶם
 וּמִמְּגֵד גְּבְעוֹת עוֹלָם: טז וּמִמְּגֵד אֶרֶץ וּמִלְאָה וּרְצוֹן שְׂכָנֵי
 סִנְיָה תְּבוּאֹתֶיהָ לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקַדְקַד נְזִיר אָחִיו: טז כְּכוֹר
 שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ וְקַרְנֵי רָאֵם קַרְנָיו בָּהֶם עַמִּים יִנְגַח יַחְדָּו
 אֶפְסֵי־אֶרֶץ וְהֵם רִבְכוֹת אֶפְרָיִם וְהֵם אֶלְפֵי מְנַשֶּׁה: יז רביעי

(בשבת חמישי) ס יח וְלִזְבוּלָן אָמַר שְׁמַח זְבוּלָן בְּצֵאתָךְ
 וַיִּשְׁכַּר בְּאֵהְלִיךְ: ט עַמִּים הֲרִיקָאוּ שָׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי־
 צֶדֶק כִּי שִׁפַּע יָמִים יִיָּקֶוּ וּשְׁפוּנֵי טְמוּנֵי חוֹל: ס וּלְגַד
 אָמַר בְּרוּךְ מִרְחִיב גֹּד כְּלָבִיא שָׁכֵן וְטָרַף זְרוּעַ אֶף־קָדְקֵד:
 כא וַיֵּרָא רֵאשִׁית לֹו כִּי־שָׁם חִלְקַת מַחֲקָק סְפוּן וַיִּתְּאֵל רֵאשִׁי
 עֵם צֶדֶקַת יְהוָה עֲשֵׂה וּמִשְׁפָּטֵיו עִם־יִשְׂרָאֵל: חמישי
 (בשבת שישי) ס כב וּלְדָן אָמַר דָּן גֵּוַר אַרְיָה יִזְנַק מִן־הַבָּשָׂן:
 כג וּלְנִפְתָּלִי אָמַר נִפְתָּלִי שְׁבַע רְצוֹן וּמְלֵא בְרַכַּת יְהוָה יָם
 וְדָרוֹם יִרְשֶׁה: ס כד וּלְאַשּׁוּר אָמַר בְּרוּךְ מְבַנֵּים אֲשֶׁר יְהִי
 רְצוּי אָחִיו וְטַבַּל בְּשִׁמְן רַגְלוֹ: כה בְּרוּזֵל וּנְחֻשֶׁת מְנַעֲלָךְ
 וּכְיִמְיָךְ דְּבִאָךְ: כו אֵין כָּאֵל יִשְׂרוּן רַכֵּב שָׁמַיִם בְּעִזְרָךְ
 וּבְגֵאוּתוֹ שְׁחָקִים:

בשבת קוראים לשביעי מ"מענה" עד "תדרך".

כז מְעַנֶּה אֱלֹהֵי קֶדֶם וּמִתַּחַת זֹרַעַת עוֹלָם וַיַּגְרֵשׁ מִפְּנֵיךְ
 אוֹיֵב וַיֹּאמֶר הַשֵּׁמֶד: כח וַיִּשְׁכַּן יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּדָד עֵין יַעֲקֹב
 אֶל־אַרְצָן דָּגָן וְתִירוֹשׁ אֶף־שָׁמִיו יַעֲרֹפוּ טַל: כט אֲשֶׁר־יָךְ
 יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךְ עִם נוֹשָׁע בִּיהוָה מִגֵּן עֲזָרָךְ וְאֲשֶׁר־חָרַב
 גֵּאוּתָךְ וַיִּכְחָשׁוּ אִיבֵיךְ לָךְ וְאַתָּה עַל־כְּמוּתֵימוֹ תִּדְרֹךְ: ס

רשות לחתן תורה

מְרֻשׁוֹת הָאֵל הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, וּמְרֻשׁוֹת מְפֹז וּמְפֻנֵּים יְקָרָה,
 וּמְרֻשׁוֹת סְנֵה־דָרִין הַקְּדוּשָׁה וְהַבְּרוּרָה, וּמְרֻשׁוֹת רֵאשִׁי יְשִׁיבוֹת
 וְאֶלּוּפֵי תוֹרָה, וּמְרֻשׁוֹת זְקֻנִים וּנְעָרִים יוֹשְׁבֵי שׁוּרָה, אֶפְתַּח פִּי בְּשִׁירָה
 וּבְזִמְרָה, לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְדָר בְּנֵהוֹרָא, שֶׁחֲחִינּוּ וְקִיָּמְנוּ בְּיָרְאָתוֹ
 הַטְּהוֹרָה, וְהַגִּיעֵנוּ לְשִׁמַּח בְּשִׁמְחַת הַתּוֹרָה, הַמְשַׁמַּחַת לֵב וְעֵינַיִם
 מְאִירָה, הַנּוֹתֵנָת חַיִּים וְעֹשֶׂר וְכָבוֹד וְתַפְאָרָה, הַמְאַשְׁרֶת הוֹלְכֵיהָ
 בְּדָרְךָ הַטּוֹבָה וְהַיְשָׁרָה, הַמְאַרְכֶּת יָמִים וּמוֹסַפֵּת גְּבוּרָה, לְאוֹהֲבֵיהָ
 וּלְשׁוֹמְרֵיהָ בְּצוּוֵי וְאִזְהָרָה, לְעוֹסְקֵיהָ וּלְנוֹצְרֵיהָ בְּאַהֲבָה וּבְמוֹרָא,
 וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֵי הַגְּבוּרָה, לְתַת חַיִּים וְחֵסֶד וְנֹזֵר וְעֲטָרָה, לְרַבִּי

(פלוני ב"ר פלוני) הנבחר להשלים התורה, לאמצו לברכו לגדלו בתלמוד תורה, לדרשו לחיים להדרו לוועדו בחבורה, לזכותו לחיותו לטכסו בטכס אורה, לישרו לכללו ולמדו לקח וסברה, למלטו לנשאו לסעדו בסעד ברורה, לעדנו לפרנסו לצדקו בעם נבא, לקרבו לרחמו ולשמרו מכל צוקה וצרה, לתקפו לתמכו לתוממו ברוב נשברה עמד עמד רבי (פלוני ב"ר פלוני) חתן התורה, ותן כבוד לאל גדול ונורא, ובשכר זה תזכה מאל נורא, לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה, ומקמי מצות בתוך עם יפה וברה, ותזכה לשמח בשמחת בית הבחירה, ופניף להאיר בצדקה כאספקלריא המאירה, כנבא ישעיהו מלא רוח עצה וגבורה. שמחו את ירושלים וגילו בה מהרה, שישו אתה מוש כל המתאבלים עליה באבלה וצרה. עמד עמד רבי (פלוני ב"ר פלוני) חתן התורה, מרשות כל הקהל הקדוש הזה והשלים התורה. יעמד רבי (פלוני ב"ר פלוני) חתן תורה.

כ מענה אלהי קדם ומתחת זרעת עולם ויגרש מפניך דברים לג אויב ויאמר השם: כ וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל-ארץ דגן ותירוש אף-שמיו יערפו טל: ט אשוריף ישראל מי כמוך עם נושע ביהוה מגן עזרף ואשר-חרב גאותך ויפחשו איביך לך ואתה על-במותימו תדרף: ס
 א ויעל משה מערכת מואב אל-הר נבו ראש הפסגה אשר שם לד על-פני ירחו ויראהו יהוה את-כל-הארץ את-הגלעד עד-דן: ב ואת כל-נפתלי ואת-ארץ אפרים ומנשה ואת כל-ארץ יהודה עד הים האחרון: ג ואת-הנגב ואת-הכפר בקעת ירחו עיר התמרים עד-צער: ד ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתיך בעיניך ושמה לא תעבר: ה ויקמת שם משה עבד-יהוה בארץ מואב על-פי יהוה: ו ויקבר אתו בגל בארץ מואב מול בית פעור ולא-ידע איש את-קברתו עד היום הזה: ז ומשה בן-מאה ועשרים שנה במתו לא-כהתה עינו ולא-נס לחזה: ח ויבכו בני

יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה בְּעֶרְבַת מוֹאָב שְׁלֹשִׁים יוֹם וַיִּתְּמוּ
 יָמָי בְּכִי אַבְל מֹשֶׁה: ^ט וַיְהִי־וַשֶּׁע בֶּן־נֹנִן מְלֵא רוּחַ חֲכָמָה
 כִּי־סָמַךְ מֹשֶׁה אֶת־יָדָיו עָלָיו וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ^י וְלֹא־קָם נְבִיא עוֹד
 בְּיִשְׂרָאֵל כַּמֹּשֶׁה אֲשֶׁר יָדְעוּ יְהוָה פָּנִים אֶל־פָּנִים: ^{יא} לְכָל־
 הָאֲתָת וְהַמוֹפְתִים אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם
 לְפָרְעָה וּלְכָל־עַבְדָּיו וּלְכָל־אֲרָצוֹ: ^{יב} וּלְכָל הַיָּד הַחֲזָקָה
 וּלְכָל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינָי כָּל־יִשְׂרָאֵל:

נוהגים שהקהל ואחריו הקורא אומרים 'חזק חזק ונתחזק'.
 מניחים את הספר השני על הבימה, ומגביהים וגוללים ספר ראשון.

רשות לחתן בראשית

מְרֻשּׁוֹת מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וְשִׁירָה, נוֹרָא עַל כָּל תְּהִלָּה וְזִמְרָה,
 חֲכָם לְכָב וְאִמִּיץ כַּח וְגִבּוֹרָה, וּמוֹשֵׁל עוֹלָם אֲדוֹן כָּל יִצְרֵיהָ,
 וּמְרֻשּׁוֹת כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה עֲצוּרָה, רֵאשִׁית קִנְיָנוּ אֶלְפִים
 אֲצוּרָה, בְּרָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ וּמַחְזִירָה, יִשְׁרוּן נִתְּנָה מוֹרְשָׁה
 לְעַבְדָּה וּלְשִׁמְרָה, מְלֻמְדִיָּה גְאוּנִי יַעֲקֹב לְפִתְחָה וּלְסִגְרָה, כְּלִיל הוֹד
 נְשִׂיא מְרֻבָּה הַמְשֻׁרָה, יוֹשְׁבֵי עַל מַדִּינַת מְשִׁיבֵי מַלְחָמָה שְׁעָרָה, רֵאשִׁי
 יְשִׁיבוֹת רֵאשִׁי גוֹלָה פְּזוּרָה, וּמְרֻשּׁוֹת חִבּוּרָת צְדָק עֲדָה הַמְאֻשְׁרָה,
 זְקִנִים וּנְעָרִים בְּכָל שׁוּרָה וְשׁוּרָה, קְבוּצִים פֶּה הַיּוֹם לְשִׁמְחַת תּוֹרָה,
 וְנִנְעָרִים לְסִים וְלִהְחַל בְּגִיל וּבְמוֹרָא, אוֹתָהּ מְחַבְּבִים כִּיּוֹם נִתְּנָתָה
 בַּהֲדָרָה, מְסֻלָּסִים בָּהּ כַּחֲדָשָׁה וְלֹא כִישְׁנָה שְׁעָבְרָה, צְמֵאִים לְמִץ
 וְלִהְתַּעֲנַג מִזִּיז יְקָרָה, מְשִׁמְחַת לֵב וְעֶצֶב מְסִירָה, תְּנַחֲמוּמִיָּה יִשְׁעֵשְׁעוּ
 נֶפֶשָׁם בָּהּ לְהִתְפַּאֲרָה, וְהוֹגִים בְּמִקְרָא וְהַגִּידָה בְּמִשְׁנָה וּגְמָרָא, רְצִים
 וּמְבִיאִים טַפְּסִים לְבֵית הַעֲתִירָה, וְעוֹשִׂים גַּם מַעֲשִׂים בְּאֲזַהְרָה, לְכֹן
 גְּדוֹל שְׁכָרָם מֵאֵת הַגִּבּוֹרָה, עַל רֵאשִׁים שְׁמַחַת עוֹלָם קְשׁוּרָה, תְּאֲבִים
 לְרֵאוֹת בְּנִין בֵּית הַבְּחִירָה. וּבְכֵן נִסְכְּמִתִּי דַעַת כָּלָם לְבִרְרָה, בַּחוּר
 הַרִימוֹתִי מֵעַם תוֹף הַחִבּוּרָה, מְצֵאֲתִיו לֵב נְכוּן לְהַסְבִּירָה, צְדָק וְחֶסֶד
 רוֹדֵף בְּאַרְחַ יִשְׂרָה, וּנְשָׂאוֹ לְבוֹ וְנִדְבָה רוּחוֹ לְהַתְעוֹרְרָה, תְּחִלָּה
 וְרֵאוֹן הַיּוֹת לְהַתְחִיל הַתּוֹרָה, וְעֵתָה קוּם רַבִּי (פְּלוּנִי ב"ר פְּלוּנִי) עֲמַד
 לְהַתְאַוֵּרָה, בּוֹא וְהִתְיַצֵּב וְעֲמַד לִימִינִי וּקְרָא, מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית לְכָבוֹד
 צוּר בְּרָא, עַל זֹאת מִתְכִּיפִים הַתְּחִלָּה לְהַשְׁלֵמָה בְּתִדְרָה, עַד שְׁלֵא

יִרְגַּל בְּעַם זֶה לְשַׁקְרָהּ. יַעַן נַעֲשִׂיתָ רֵאשׁוֹן לְמִצְוָה גְמוּרָה, מִה רַב טוֹבָךָ וּמִשְׁכַּרְתְּךָ יִתְרָה, טוֹב עֵינֶיךָ תִּבְרַךְ כְּנֹדְכֶתֶךָ מִלְּעֲצָרָה, וּמִבְּרֻכּוֹת בּוֹרְאֶךָ תִּבְרַךְ יְדֶךָ מִלְּקִצְרָה, בְּעִבּוּר שְׁפָל הַמְּכַבֵּד תּוֹרָה בְּצַפִּירָה, יְהִי גּוֹפּוֹ מְכַבֵּד כְּכַח לְהִתְאַשְׁרָה, מִהֵר עֲמֹד עֲמֹד רַבִּי (פלוני ב"ר פלוני) חֲתַן בְּרֵאשִׁית בָּרָא, מִרְשׁוֹת הַקֶּהֱל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה לְבָרְךָ אֵל גְּדוֹל וְנוֹרָא, אֲמֵן יַעֲנוּ אַחֲרֶיךָ הַכֹּל מִהֲרָה. יַעֲמֹד רַבִּי (פלוני ב"ר פלוני) חֲתַן בְּרֵאשִׁית.

נוהגים שהציבור קורא בקול ויהי ערב ויהי בוקר וכו' של כל יום, וכן את פרשת זיכרון, ואחריו הש"ץ.

א בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: ב וְהָאָרֶץ בְּרֵאשִׁית א הִיְתָה תְהוֹם וְרֵבְהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל-פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל-פְּנֵי הַמַּיִם: ג וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי-אוֹר: ד וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת-הָאוֹר כִּי-טוֹב וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: ה וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לַלַּיְלָה וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם אֶחָד: ו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם: ז וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-הַרְקִיעַ וַיְבָרֶךְ בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לַרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לַרְקִיעַ וַיְהִי-כֵן: ח וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַרְקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי: ט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקּוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל-מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיַּבְּשָׁה וַיְהִי-כֵן: י וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבְּשָׁה אָרֶץ וּלְמַקְנֶיהָ הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב: יא וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשָׂא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֵשֶׂה פְרִי לְמִינּוֹ אֲשֶׁר זֶרְעוּ-בוֹ עַל-הָאָרֶץ וַיְהִי-כֵן: יב וַתּוּצֵא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֵשֶׂה-פְּרִי אֲשֶׁר זֶרְעוּ-בוֹ לְמִינֵהוּ וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב: יג וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי: יד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וּשְׁנָיִם: טו וְהָיוּ לְמְאֹרֶת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל-הָאָרֶץ וַיְהִי-כֵן: טז וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-שְׁנֵי הַמְּאֹרֶת

הַגְדֹּלִים אֶת־הַמָּאֹר הַגְדֹּל לְמַשְׁלַת הַיּוֹם וְאֶת־הַמָּאֹר
הַקָּטָן לְמַשְׁלַת הַלַּיְלָה וְאֵת הַפּוֹכְבִּים: ^ח וַיִּתֵּן אֹתָם
אֱלֹהִים בְּרַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ: ^ט וְלַמָּשָׁל בַּיּוֹם
וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־
טוֹב: ^י וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רִבְעִי: ^{יא} וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ עַל־
פְּנֵי רַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם: ^{יב} וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים
וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמֵשֶׁת אֲשֶׁר שָׂרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם
וְאֵת כָּל־עוֹף כְּנָף לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: ^{יג} וַיִּבְרָךְ
אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים
וְהָעוֹף יִרֶב בְּאֶרֶץ: ^{יד} וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חַמִּישִׁי:
^{טו} וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה
וּרְמֵשׂ וְחַיֹּת־אָרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן: ^{טז} וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־
חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ
הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: ^{יז} וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ וַיְרְדוּ בְדִגְתַּי הַיָּם וּבְעוֹף
הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַרְמֵשׂ עַל־
הָאָרֶץ: ^{יח} וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים
בְּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בְּרָא אֹתָם: ^{יט} וַיִּבְרָךְ אֹתָם אֱלֹהִים
וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת־הָאָרֶץ וּכְבֹּשׁוּ
וּרְדוּ בְּדִגְתַּי הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיָּה הַרְמֵשֶׁת עַל־
הָאָרֶץ: ^כ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב
זֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בוֹ
פְּרִיעֵץ זֶרַע זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ: ^{כא} וְלִכָּל־חַיַּת הָאָרֶץ
וְלִכָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וְלִכְלֹ רֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בוֹ נֶפֶשׁ
חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ וַיְהִי־כֵן: ^{כב} וַיֵּרָא אֱלֹהִים
אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר
יוֹם הַשְּׁשִׁי: ^{כג} וַיִּכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: ^{כד} וַיִּכַּל

בראשית ב

אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מְכֹל־מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: ג וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים
אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכֹל־מְלֹאכְתּוֹ
אֲשֶׁר־בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

חצי קדיש (עמ' 684).

מניחים את ספר המפטיר על הבימה, מגביהים וגוללים ספר שני,
ולמפטיר קוראים בספר שלישי "ביום השמיני".

לה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצַרְתָּ תְהִיָּה לָכֶם כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא
תַעֲשׂוּ: לו וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֵיהֶם אֱלֹהֵי רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פֶּר אֶחָד
אֵיל אֶחָד כִּכְשֵׁים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁבַעַת תְּמִימִם: לז מִנְחַתֶּם
וְנֹסְפֵיהֶם לֶפָר לְאֵיל וְלִכְבָּשִׁים בְּמִסְפָּרָם
כַּמִּשְׁפָּט: לח וּשְׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלְּבָד עֲלֹת הַתָּמִיד
וּמִנְחַתֶּה וְנֹסֶכֶה: לט אֵלֶּה תַעֲשׂוּ לַיהוָה בְּמוֹעֲדֵיכֶם לְבָד
מִנְדַּרְיֹכֶם וְנִדְבַחְיֹכֶם לְעֹלֹתֵיכֶם וּלְמִנְחֹתֵיכֶם וּלְנֹסְפֵיכֶם
וּלְשִׁלְמֵיכֶם: ׀ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּכֹל אֲשֶׁר־
שם ל צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

הברכה שלפני ההפטרה בעמ' 354.

הפטרה לשמחת תורה

א וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ
בֶּן־נוּן מְשַׁרְתַּת מֹשֶׁה לֵאמֹר: ב מֹשֶׁה עֲבָדִי מֵת וְעַתָּה קוּם
עֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה אִתָּה וְכָל־הָעָם הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אֲנֹכִי נֹתֵן לָהֶם לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: ג כָּל־מְקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כָּף־
רַגְלְכֶם בּוֹ לָכֶם נִתְּנָיו כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־מֹשֶׁה: ד מִהַמְדָּבָר
וְהַלְבָּנוֹן הַזֶּה וְעַד־הַנְּהַר הַגָּדוֹל נְהַר־פָּרָת כָּל אֶרֶץ הַחֲתִים
וְעַד־הַיָּם הַגָּדוֹל מִבּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ יְהִי גְבוּלְכֶם: ה לֹא־יִתְּצֵב
אִישׁ לְפָנֶיךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ כְּאֲשֶׁר הִיִּיתִי עִם־מֹשֶׁה אֲהִיָּה
עִמָּךְ לֹא אֶרְפָּךְ וְלֹא אֶעֱזָבְךָ: ו חֲזַק וְאַמֵּץ כִּי אִתָּה תִּנְחַל
אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבוֹתֶם לְתַת

לָהֶם: ז רק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד לְשָׁמֵר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל־הַתּוֹרָה
 אֲשֶׁר צִוְּךָ מֹשֶׁה עַבְדִּי אֶל־תְּסוּר מִמֶּנּוּ יָמִין וּשְׂמֹאל לְמַעַן
 תִּשְׁפִּיל בְּכֹל אֲשֶׁר תִּלְךָ: ח לֹא־יָמוּשׁ סֹפֵר הַתּוֹרָה הַזֹּאת
 מִפִּיךָ וְהִגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה לְמַעַן תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל־
 הַפְּתוּב בּוֹ כִּי־אֲזַ תְּצַלִּיחַ אֶת־דְּרָכְךָ וְאֲזַ תִּשְׁפִּיל: ט הֲלוֹא
 צוִּיתִיךָ חֲזַק וְאַמֵּץ אֶל־תַּעֲרֹץ וְאֶל־תַּחַת כִּי עִמָּךְ יִהְיֶה
 אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תִּלְךָ: פ יש מסיימים כאן.

וַיֵּצְאוּ יְהוֹשֻׁעַ אֶת־שִׁטְרֵי הָעָם לֵאמֹר: יא עֲבַרְוּ בְּקֶרֶב
 הַמַּחֲנֶה וְצִוּוּ אֶת־הָעָם לֵאמֹר הִכִּינוּ לָכֶם צִידָה כִּי בְּעוֹדוֹ
 שָׁלַשֶׁת יָמִים אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה לְבֹא לְרֶשֶׁת
 אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם לְרֶשֶׁתָּהּ: יב
 וְלָרְאוּבֵנִי וְלַגָּדִי וְלַחֲצִי שִׁבְטֵי הַמְּנַשֶּׁה אָמַר יְהוֹשֻׁעַ
 לֵאמֹר: יג זְכוּר אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוְּהָ אֶתְכֶם מֹשֶׁה עַבְד־
 יְהוָה לֵאמֹר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מְנִיחַ לָכֶם וְנָתַן לָכֶם אֶת־
 הָאָרֶץ הַזֹּאת: יד נְשִׁיכֶם טַפְּכֶם וּמִקְנֵיכֶם יִשְׁבּוּ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר
 נָתַן לָכֶם מֹשֶׁה בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן וְאַתֶּם תַּעֲבֹרוּ חֲמִשִּׁים לְפָנָי
 אַחֲיֵיכֶם כָּל גְּבוּרֵי הַחִיל וְעֲזַרְתֶּם אוֹתָם: טו עַד אֲשֶׁר־יָנִיחַ
 יְהוָה לְאַחֲיֵיכֶם כָּכֶם וַיִּרְשׁוּ גַם־הֵמָּה אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָהֶם וְשַׁבְתֶּם לְאֶרֶץ יִרְשַׁתְכֶם וִירְשַׁתֶּם
 אוֹתָהּ אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם מֹשֶׁה עַבְד־יְהוָה בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרַח
 הַשָּׁמֶשׁ: טז וַיַּעֲנוּ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר כָּל אֲשֶׁר־צוִּיתָנוּ נַעֲשֶׂה
 וְאֶל־כָּל־אֲשֶׁר תִּשְׁלַחְנוּ נִלְךָ: יז כְּכֹל אֲשֶׁר־שָׁמַעְנוּ אֶל־
 מֹשֶׁה בְּנִשְׁמַע אֱלֹהֶיךָ רַק יְהִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ כַּאֲשֶׁר
 הָיָה עִם־מֹשֶׁה: יח כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־יִמְרָה אֶת־פִּיךָ וְלֹא־
 יִשְׁמַע אֶת־דְּבָרֶיךָ לְכֹל אֲשֶׁר־תִּצְוֶנּוּ יוֹמַת רַק חֲזַק וְאַמֵּץ: יט

הברכות שלאחר ההפטרה בעמ' 355.

אומרים "אתה חוננתנו" בברכת הדעת. קידוש לבנה, הבדלה (מברכים "בורא מאורי האש" על "נר ששבת" – שדלק מערב יוה"כ, או על נר שהודלק ממנו), בלי בשמים. אחרי הסעודה שאחרי הצום מתחילים לטפל בהקמת הסוכה, כדי לקיים "ילכו מחיל אל חיל" (ממצווה למצווה). בבוקר משכימים לבית הכנסת יותר מן הרגיל. אין אומרים תחנון עד אחרי ר"ח מרחשון, ואין מתענים בין יום הכיפורים לסוכות חוץ מחתן ביום חתונתו.

י"ד בתשרי – ערב סוכות

גומרים את כל העבודות הקשורות בבניית הסוכה ובקישוטיה ב"נוי סוכה". אוגדים את הלולב עם ההדסים והערבות (כשלושת ההדסים מימין לשדרת הלולב וגבוהים קצת יותר משתי הערבות שמשמאל לשדרה; לכתחילה יש לאוגדם כך שקצה ההדסים יהיה נמוך טפח ויותר מסוף שדרת הלולב [לא מקצה הלולב!]). מדליקים נרות מבעוד יום ומברכים "להדליק נר של יום טוב" (ובשבת: "של שבת ושל יום טוב") ו"שהחיינו" (כשהחג חל בחול יש שמדליקים אחרי שחוזרים מבית הכנסת ע"י העברת אש מנר דולק).

ט"ו בתשרי – סוכות

בערב: ברכו, קריאת שמע וברכותיה של יום טוב (אם חל בשבת מקדימים קבלת שבת מקוצרת, כדלעיל בראש השנה עמ' 745). תפילת שבע של יום טוב (עמ' 497). ובשבת אומרים אחרי העמידה "ויכולו" ו"מעין שבע", עמ' 264). קדיש שלם, עלינו. יוצאים מבית הכנסת והולכים לסוכה. יש אומרים "סדר אושפיזין" (כל יום והאושפיזא שלו: ביום ראשון של סוכות – אברהם, ביום שני – יצחק, ביום שלישי – יעקב, ביום רביעי – משה, ביום חמישי – אהרן, ביום שישי – יוסף, ביום השביעי – דוד [יש נוהגים שביום הרביעי יוסף, ואח"כ משה, אהרן ודוד]). בקידוש מברכים "לישב בסוכה" לפני "שהחיינו". חייבים לאכול כזית פת בסוכה בלילה הראשון, ולכוון בזמן האכילה שמצות הישיבה בסוכה נעשית כזכר ליציאת מצרים ולישיבה של אבותינו בסוכות ובצל ענני הכבוד בזמן ההליכה במדבר. בשחרית: פסוקי דזמרה של שבת ויום טוב. הש"ץ של שחרית מתחיל "האל בתעצמות", קריאת שמע וברכותיה (אם חל בחול

- ברכות של חול, ובשבת - של שבת). עמידה של יום טוב (בעמ' 497), אחרי חזרת העמידה נוטלים לולב ("ארבעה מינים"), ומברכים "על נטילת לולב" וביום הראשון גם "שהחיינו" (ואם חל יום ראשון בשבת, שאין נוטלים בו לולב, מברכים "שהחיינו" ביום השני. יש נוהגים ליטול את הלולב בסוכה לפני התפילה, והם אינם מברכים שנית על הלולב לפני 'הלל'. וראה 'סדר נטילת לולב' בעמ' 510). קוראים הלל שלם (עמ' 480), מוציאים ספר תורה אל הבימה ומקיפים אותו באמירת "הושענות" כשהלולבים בידיהם (עמ' 537). מחזירים את הספר, קדיש שלם, של שיר יום, 'לדוד ה' אורי' (אם חל יום ראשון של חג בשבת, אין נוטלים לולב ואין מוציאים ספר תורה להושענות ואין מקיפים את הבימה, וקוראים בו מגילת "קהלת"). מוציאים שני ספרי תורה, אומרים בעת ההוצאה י"ג מידות (ובשבת אין אומרים). בראשון - חמישה קרואים (ובשבת שבעה), חצי קדיש. בשני - מפטיר, הפטרה (ראה בטבלה). (בשבת יקום פורקן), תפילה לשלום המדינה ו'מי שברך' לחיילי צה"ל. אשרי, הכנסת ספרי התורה, חצי קדיש, תפילת מוסף (עמ' 519), קדיש שלם, אין כאלהינו, עלינו. חוזרים מבית הכנסת ונכנסים לסוכה, מקדשים "קידושא רבה" ומברכים גם "לישב בסוכה" (בכל שבעת ימי החג מברכים "לישב בסוכה" כשיושבים לאכול סעודה קבועה. ונוהגים לברך "לישב בסוכה" אחרי ברכת "המוציא" או אחרי "בורא מיני מזונות" או "בורא פרי הגפן". אם נשארים זמן רב בסוכה או ישנים בה - מברכים "לישב בסוכה" גם בלי אכילה).

במנחה: אשרי, ובא לציון גואל, חצי קדיש (ובשבת קריאת התורה בפרשת "וזאת הברכה", החזרת הספר, חצי קדיש), תפילת שבע של יום טוב (עמ' 497), עלינו, לדוד ה' אורי.

חול המועד

בערבית, בשחרית ובמנחה מוסיפים "יעלה ויבוא" בכרכת עבודה שבשמונה עשרה (וכן בכרכת המזון). במוצאי יום טוב לחול המועד וכן במוצאי שבת לחול המועד אומרים "אתה חוננתנו" בשמונה עשרה. מבדילים על היין ואין אומרים פסוקי "הנה אל ישועתי", רק ברכת הגפן וברכת המבדיל, ובמוצאי שבת מוסיפים גם ברכות הבשמים והנר.

בשחרית: אין מניחים תפילין. שחרית של חול, נטילת לולב, הלל שלם, הושענות, קדיש שלם, שיר של יום, הוצאת ספר תורה, ארבעה קרואים במוסף של אותו יום, חצי קדיש, אשרי, ובא לציון גואל, הכנסת הספר, חצי קדיש, תפילת מוסף של חג (עמ' 519), חזרת העמידה, קדושת "כתר" מקוצרת, קדיש שלם, אין כאלהינו, עלינו, לדוד ה' אורי.

שבת חול המועד סוכות

בערב: קבלת שבת מקוצרת (כנ"ל בראש השנה שחל בשבת), עמידה של שבת ומוסיפים "יעלה ויבוא", השאר כמו בכל שבת.

בשחרית: תפילת שבת עם 'יעלה ויבוא' (ואין נוטלים לולב בשבת), הלל שלם, הושענות (בפתיחת הארון, אך בלי הוצאת ספר תורה ובלי הקפה), קדיש שלם, שיר של יום, 'לדוד ה' אורי', מגילת קהלת. מוציאים שני ספרי תורה, בראשון - שבעה קרואים, חצי קדיש, בשני - מפטיר (קריאת ההפטרה ראה בטבלה). בכרכות ההפטרה חותמים "מקדש השבת וישראל והזמנים". יקום פורקן, תפילה לשלום המדינה ו'מי שבירך' לחיילי צה"ל. אשרי, הכנסת ספרי התורה, חצי קדיש, תפילת מוסף של חג (עמ' 519) ומזכירים בה של שבת.

הושענא רבה

בערב: נוהגים להיות ערים בלילה בלימוד תורה. יש נוהגים לקרוא "תיקון ליל הושענא רבה", כל ספר דברים ("משנה תורה"; פרשת 'וזאת הברכה' אומרים שניים מקרא ואחד תרגום) וספר תהילים. מכינים "הושענות" (ערבות לחביטה) מבערב לצורך מחר.

בשחרית: נוהגים שהש"ץ לובש בגדי לבן כמו בימים נוראים, ומתפללים בניגון של ימים נוראים, פסוקי דזמרה של שבת ויום טוב עד "ברוך שאמר"; מכאן עד אחרי שמונה עשרה - של חול. (אומרים "מזמור לתודה" ואין אומרים "מזמור שיר ליום השבת" ו"ה' מלך", ולא "נשמת"). הלל שלם. מוציאים כל ספרי התורה שבארון הקודש אל הבימה. אומרים "הושענות" ומקיפים בעת אמירתן שבע פעמים את הבימה כשהלולים בידי המקיפים. לקראת סוף אמירת ההושענות מניחים את ארבעת המינים ונוטלים את הערבות. קדיש שלם. אחרי קדיש חובטים את הערבות בקרקע חמש פעמים (אין שום צורך להסיר

את העלים). שיר של יום, לדוד ה' אורי. לפני הוצאת ספר תורה אומרים "אתה הראת", י"ג מידות, "שמע ישראל", "אחד אלוהינו... קדוש ונורא שמו", "גדלו", "על הכל", "ויעזור" (עמ' 347) וקוראים ארבעה קרואים במוסף היום. חצי קדיש, אשרי, ובא לציון גואל, החזרת הספר, חצי קדיש, תפילת מוסף של חג (עמ' 519). בחזרת הש"ץ אומרים קדושת "כתר" של יום טוב. השאר כמו בחול המועד. לפנות ערב נוהגים לפנות ערב לאכול ולשתות עוד משהו בסוכה "ולהיפרד" ממנה, ובשעת הפרידה אומרים "יהי רצון ומלפניך ה' אלהינו ואלוהי אבותינו, שכשם שקיימתי וישבתי בסוכה זו, כן אזכה לשבת בסוכת עורו של לותן". מחזירים הביתה מן הסוכה כלים הנחוצים בבית ביום טוב של שמיני עצרת. אסור לפרק את הסוכה עד למוצאי יו"ט.

שמיני עצרת

"רגל בפני עצמו", בארץ ישראל חוגגים בו את "שמחת תורה". הדלקת הנרות כבכל יום טוב, ומברכים "שהחיינו". תפילת ערבית של יום טוב, ומזכירים את שם החג "יום שמיני עצרת החג הזה" (וכן בכל מקום שמזכירים את שם החג). אחרי העמידה (בשבת: "ויכולו" ו"מעין שבע") קדיש שלם ועורכים "הקפות": אומרים "אתה הראת" פסוק בפסוק, מוציאים כל ספרי התורה שבארון הקודש. מכבדים יחידים מן הציבור בנשיאת ספרי התורה, ומקיפים בהם את הבימה שבע פעמים בשירה ובריקודים, נער וזקן. הילדים אווזים בידיהם דגלים לכבוד "שמחת תורה". נוהגים לקרוא בתורה אף בערב ב"וזאת הברכה" (ויש נוהגים להעלות שלושה או חמישה עולים לתורה בברכה). 'עלינו לשבח', 'יגדל'. חוזרים מבית הכנסת ואוכלים בבית ולא בסוכה. גם בקידוש מברכים "שהחיינו".

בשחרית: תפילת יום טוב, הלל שלם (בלי לולב), שיר של יום, עורכים "הקפות" כמו בליל אמש. אחרי ההקפות מחזירים את הספרים לארון הקודש ומשאירים שלושה ספרים לקריאה. בראשון קוראים חמישה קרואים מן "וזאת הברכה" עד "ובגאותו שחקים" (ובשבת שבעה, עד "על במותימו תדרוך"), אחר כך חוזרים על הקריאות הללו עד שכל אחד ואחד מן הציבור עלה לתורה לכבודה של התורה (כשהציבור גדול מוציאים ספרי תורה רבים ומתחלקים לכמה

קבוצות כדי לסיים בשעה סבירה). רבים נוהגים שילדים שיודעים לברך [ולקרוא] עולים לתורה. נוהגים שילדים שעדיין אינם יודעים לברך בעצמם, מעלים אותם הוריהם על הבימה, ומבוגר אחד עולה עמם, מכסים את כולם בטלית אחת פרושה כעין חופה, והעולה "עם כל הנערים" מברך את הברכות, וקוראים לפנייהם מן "מעונה" עד "על במותימו תדרוך", ואחרי הברכה שלאחר הקריאה אומר כל הקהל יחד עם הילדים "המלאך הגואל". אחרון העולים בספר הראשון הוא "חתן תורה", וקוראים לו לעלות בפיוט מיוחד ("מרשות" וכו'). נוהגים לפרוש טלית כעין חופה מעל ה"חתן". אחרי הפסוק האחרון שבתורה אומר הקהל: "חזק חזק ונתחזק". יש נוהגים להגביה את הספר "הפוך" (כשהכתב כלפי הקהל, ולא כלפי פני המגביה). בספר השני מתחילים בקריאת בראשית וקוראים ל"חתן בראשית" בפיוט "מרשות" אחר. קוראים מ"בראשית ברא" עד "אשר ברא אלהים לעשות", ובכל פעם כשהקורא מגיע ל"ויהי ערב ויהי בקר" קורא הקהל את הפסוק בקול רם, והקורא משלים אחריו. וכשמגיע ל"יום השישי" קורא הקהל גם מ"ויכולו" עד "לעשות", חצי קדיש, ובספר השלישי קוראים למפטיר מוסף של היום (ראה בטבלה). הפטרה. יש נוהגים שגם אחרי הקריאה שרים ורוקדים "שישו ושמחו" ועוד. (בשבת יקום פורקן). תפילה לשלום המדינה ו'מי שברוך' לחיילי צה"ל. הזכרת נשמות, אב הרחמים, אשרי, החזרת ספרי התורה. נוהגים ש"בעל מוסף" לובש בגדי לבן לתפילת מוסף. בתפילת מוסף מתחילים להזכיר "משיב הרוח ומוריד הגשם", ובחזרה מוסיף הש"ץ פיוטי "גשם". יש נוהגים לומר את פיוטי הטל והגשם לפני התפילה בלחש. השאר כמו בכל יום טוב.

מנחה: כמו בכל יום טוב. ואם חל בשבת קוראים שלושה בתורה בפרשת בראשית. (מכאן ועד הקיץ בכל התפילות במקום 'מוריד הטל' אומרים 'משיב הרוח ומוריד הגשם').

כ"ג בתשרי

"אסרו חג" (בגולה הוא יום שמחת תורה). מרבנים בו קצת בשמחה ובסעודה. אין אומרים תחנון ולמנצח (תחנון) אין אומרים עד ראש חודש מרחשון), ולא "אב הרחמים" ו"צדקתך" בשבת.